

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 12

Dimecres, 5 de maig de 2004

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PACUAL

Sessió plenària núm. 22

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut laboral
(tram. 300-00065/07) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la gestió i el tractament dels purins (tram. 300-00180/07) (p. 9)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la revisió del sistema de finançament autonòmic (tram. 300-00458/07) (p. 13)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la construcció de nous edificis judicials, especialment sobre el projecte de la ciutat de la justícia de Barcelona i de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 300-00279/07) (p. 18)

Interpellació

al Consell Executiu sobre quina és la seva política de relacions amb els mitjans de comunicació de Catalunya (tram. 300-00457/07) (retirada) (p. 23)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política de família (tram. 300-00291/07) (p. 23)

Proposta

de canviar el nom de la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat pel de Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat (tram. 252-00010/07) (p. 28)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit
(tram. 302-00029/07) (p. 29)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 302-00030/07) (p. 33)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre l'impuls de la capital de Catalunya (tram. 317-00036/07) (p. 39)

al president de la Generalitat sobre els transvasaments (tram. 317-00037/07) (p. 40)

al president de la Generalitat sobre quines són les seves prioritats polítiques per a les setmanes vinents
(tram. 317-00038/07) (p. 41)

→

al president de la Generalitat sobre quines són les prioritats polítiques per a aquest primer any de govern
(tram. 317-00039/07) (p. 42)

al president de la Generalitat sobre si el Govern pensa assumir les responsabilitats de les seves competències (tram. 317-00040/07) (p. 43)

al Consell Executiu sobre quines són les actuacions que el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació pensa dur a terme de manera més immediata en matèria de societat de la informació
(tram. 310-00148/07) (p. 44)

al Consell Executiu sobre la política del Departament d'Interior envers la seguretat ciutadana al Baix Llobregat (tram. 310-00082/07) (p. 45)

al Consell Executiu sobre com preveu el Departament de Medi Ambient i Habitatge garantir la participació de tots els sectors afectats per la política forestal (tram. 310-00091/07) (p. 46)

al Consell Executiu sobre si té previst impulsar algun pla de mesures de xoc en els centres de justícia juvenil (tram. 310-00094/07) (p. 47)

al Consell Executiu sobre la revisió dels mòduls i les compensacions que perceben els advocats i els procuradors per l'assistència jurídica gratuïta (tram. 310-00096/07) (p. 48)

al Consell Executiu sobre quines mesures pren per a la protecció i la preservació de la zona humida del gorg de Creixell (Tarragonès) (tram. 310-00144/07) (p. 49)

al Consell Executiu sobre l'adquisició per l'Incasol d'uns terrenys de la partida de la Gambada, al terme municipal del Pla de Santa Maria (Alt Camp) (tram. 310-00146/07) (p. 50)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública
(tram. 302-00031/07) (p. 50)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge
(tram. 302-00032/07) (p. 55)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració
(tram. 302-00033/07) (p. 60)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders
(tram. 302-00034/07) (p. 65)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística
(tram. 302-00035/07) (p. 68)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 22

La sessió s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seuen els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, els consellers d'Economia i Finances, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, la consellera de Benestar i Família, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut laboral (tram. 300-00065/07). Sra. Carme Valls i Llobet, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Substanciació.
2. Interpellació al Consell Executiu sobre la gestió i el tractament dels purins (tram. 300-00180/07). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
3. Interpellació al Consell Executiu sobre la revisió del sistema de finançament autonòmic (tram. 300-00458/07). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació pel procediment d'urgència.
4. Interpellació al Consell Executiu sobre la construcció de nous edificis judicials, especialment sobre el projecte de la ciutat de la justícia de Barcelona i de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 300-00279/07). Sra. Núria de Gispert i Català, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.
5. Interpellació al Consell Executiu sobre quina és la seva política de relacions amb els mitjans de comunicació de Catalunya (tram. 300-00457/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació pel procediment d'urgència.
6. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de família (tram. 300-00291/07). Sra. Carme Porta i Abad, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
7. Interpellació al Consell Executiu sobre la participació ciutadana (tram. 300-00246/07). Sra. Dolors Camats i Luis, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Substanciació.
8. Proposta de canviar el nom de la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat pel de Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat (tram. 405-00002/07). Junta de Portaveus. Debat i votació.
9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit (tram. 302-00029/07). Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
10. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 302-00030/07). Sra. Pilar Dellunde i Clavé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.
11. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública (tram. 302-00031/07). Sra. Dolors Comas d'Argemir i Cendra, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Debat i votació.

12. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge (tram. 302-00032/07). Sr. Carles Puigdomènech i Cantó, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

13. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració (tram. 302-00033/07). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

14. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders (tram. 302-00034/07). Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística (tram. 302-00035/07). Sra. Maria Mercè Roca i Perich, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

16. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'obre la sessió.

La llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins el dossier de la sessió. D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades aquesta tarda a les quatre.

Modificació de l'ordre del dia

A sollicitud de l'honorable conseller de Relacions Institucionals i Participació, i de conformitat amb el diputat interpellant, es posposa per a una altra sessió plenària la interpellació que figura com a punt número 7 de l'ordre del dia. Si no suscita cap objecció, es considerarà acceptada aquesta proposta. *(Pausa.)*

Interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut laboral (tram. 300-00065/07)

El primer punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre els seus propòsits de capteniment pel que fa a la salut laboral. Presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel canvi, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Núria Segú.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula en nom del meu Grup Parlamentari per substanciar la interpellació sobre salut laboral. Tan sols fa vuit dies, es va celebrar el Dia Internacional de la Seguretat i la Salut en el Treball. Creiem en la idoneïtat, doncs, de la presentació temporal d'aquesta interpellació. Alhora també, fa també pocs dies, la Unió Europea va ampliar el seu nombre de membres; ja en són vint-i-cinc en aquest moment. Cal recordar també allò que diu l'article 31 de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea, que data de l'any 2000: «Tot

treballador o tota treballadora tenen dret a treballar en condicions que respectin la seva salut, la seva seguretat i la seva dignitat.» Per tant, en aquest àmbit centraré aquesta intervenció.

Tot i així, voldria fer una prèvia, si em permeten, per centrar concretament el contingut de la interpellació. Com saben vostès, amb caràcter general, la salut laboral té dos grans blocs: la sinistralitat laboral –els accidents– i les malalties laborals. En aquest sentit jo centraré en el primer aspecte la meua intervenció, per allò que fa referència a sinistralitat laboral i accidents, una preocupació del nostre Grup Parlamentari, perquè les xifres sobre aquesta qüestió que afecta la seguretat i la salut de les persones, independentment de la seva quantitat, que avui encara són significatives i importants, només que afectin una persona, un treballador, una treballadora, tenen rellevància.

Per altra banda, recordar també que en l'Acord de Govern catalanista i d'esquerres, també apareix com un compromís la lluita contra la sinistralitat laboral.

Per altra banda, el conseller, en la seva primera compareixença en el Parlament de Catalunya, a l'hora de plantejar les línies estratègiques de treball del seu Departament, feia seu el contingut de la Resolució 1529 del Parlament de Catalunya, sobre sinistralitat laboral, fruit d'un debat general impulsat pels tres grups parlamentaris que avui donen suport al Govern i que va tenir lloc els dies 16 i 17 d'octubre de l'any 2002, si ho recorden vostès, després d'un estiu negre en temes de sinistralitat laboral, sobretot per allò que fa referència a accidents i accidents mortals.

Senyor conseller, les últimes dades ens diuen que la sinistralitat, en el seu conjunt, podríem qualificar que millora progressivament. Pel que fa referència, sobretot, a l'any 2002 i a l'any 2003, la tendència de la corba ascendent, que havia anat incrementant-se paradoxalment des de l'any 1996, que va ser el primer any de l'aplicació de la Llei 31/95, de prevenció de riscos laborals, o sigui, a partir de l'any 1996, en què ja estàvem dotats des de l'Estat espanyol amb una llei de prevenció de riscos laborals..., la corba de la sinistralitat laboral ha anat *in crescendo* amb més o menys rapidesa, fins a l'any 2002-2003, en què sembla que aquesta tendència comença a baixar lleugerament. Per tant, per això dic que millorem progressivament; amb una greu excepció: els accidents mortals.

La corba dels últims deu anys d'accidents mortals, es pot veure que té alts i baixos, fa pujades i baixades. L'any 2002, un any especialment dur, com deia, on la punta era a la part superior; l'any 2003 hem tornat a dades de l'any 2001 pel que fa referència a accidents mortals. Jo crec que aquí cal una aposta ferma, perquè bona part també –cal tenir-ho present– dels accidents mortals són accidents de trànsit, dintre la jornada laboral o bé *in itinere*, o sigui, aquells accidents que es produeixen a l'entrada i la sortida del lloc de treball, o en els desplaçaments dels treballadors i les treballadores a l'hora d'anar o sortir de la feina. En aquest sentit, entenem que la conselleria de Treball i la conselleria d'Interior tenen un objectiu comú: la lluita contra la sinistralitat a les carreteres, que també, en bona part, és sinistralitat laboral.

Tot i així, tot i que hem millorat progressivament, jo crec que hem de dir que altres milloren més que nosaltres, perquè el context ens marca que no podem ser optimistes. No podem ser optimistes, primer, perquè estem parlant d'una tendència molt petita dels últims anys, de l'últim parell d'anys, primera, i segona, perquè n'hi ha altres que milloren progressivament molt millor que nosaltres, com per exemple l'Estat espanyol. No parlem ja de les ràtios i les mitjanes de la Unió Europea, de les quals estem a força distància, sinó que parlem de la mitjana d'Espanya, que no és que estigui tampoc massa a prop de la mitjana d'Europa, per dir-ho d'alguna manera, però centrem-nos en la mitjana d'Espanya.

En primer lloc, pel que fa referència a accidents lleus, l'any 2002 vam passar de ser la tercera comunitat autònoma a ser la segona; per tant, hem pujat pel que fa referència a accidents lleus. Sí que és cert que en accidents greus i mortals ja no estem a la cua, estem més a prop de la mitjana d'Espanya, però encara estem per sota de la mitjana. En aquest sentit, podem fer una lectura positiva, però a nivell general, amb números absoluts de tots els tres tipus d'accidents –greus, lleus i mortals–, no millorem tan progressivament com millora en aquest cas l'Estat espanyol.

Per tant, nosaltres creiem que aquesta lleugera tendència a la millora, no creiem que es pugui consolidar si no hi ha una acció decidida del Govern en aquest sentit. Per què? Pel que fa referència als sectors productius on hi ha més alt índex d'incidència d'accidents, continuen essent els mateixos que quan es va produir el debat de l'any 2002: la construcció i l'agricultura, en primer lloc, i en segon lloc, la indústria. Pel que fa referència a la relació entre sinistralitat i temporalitat, continua essent la mateixa.

Per tant, tot i que la tendència ha millorat, els punts negres, els continuem identificant igualment. I partim d'una realitat en què, encara avui, podem dir que no es compleix la Llei de prevenció de riscos laborals de l'any 95. Moltes empreses del nostre país encara no integren la prevenció en la gestió, en paraules del conseller. I, en la mesura en què no interioritzem els costos de prevenció també com a costos de producció, no podrem avançar en aquest camí.

I entenem també que hi ha hagut una manca de polítiques actives del Govern en les seves funcions de vigilància, control i sanció. Aquestes polítiques actives del Govern apareixen molt clarament, jo crec, en la Resolució del 1529 del Parlament de Catalunya, que he esmentat amb anterioritat, en què hi ha un repàs exhaustiu i un mandat del Parlament de Catalunya, aprovat per la unanimitat de tots els grups parlamentaris, al Consell Executiu. I en aquest cas jo agrairia que el conseller pogués aprofundir en el grau de compliment d'aquesta Resolució i com planteja el seu Govern arribar a un compliment acceptable, per no dir-ne total.

Jo crec que..., aquesta Resolució és llarga i complexa; per tant, no entraré a analitzar amb profunditat tots els seus apartats. Però sí que voldria fer incís en alguns aspectes: en la política preventiva pel que fa referència a la concertació.

Hem sabut, de l'acord que hi ha a la taula sectorial de construcció, que ha estat publicat al DOGC, que va estar parat des de l'antic Govern fins a l'actual per manca de consignació pressupostària i, per tant, per manca de signar el conveni de col·laboració que ha de regular i que ha de fer possible i materialitzar aquest acord, vist que no hi havia previsions pressupostàries per fer-ho. Sabem que l'actual Govern ha desencallat això. Voldríem saber com estan les taules sectorials en altres sectors, en aquells que apunta el Llibre blanc de pesca, agricultura, transport i les ETT. A pesca, sabem que no és greu l'índex d'incidència, però sí que és molt, molt superior a la mitjana d'Espanya, tal com apunta el Llibre blanc de sinistralitat laboral. Voldríem saber com està això.

També voldria que ens expliqués, la taula general, que per notícies aparegudes també a la premsa sabem que es va reunir dilluns –des de la seva constitució, a principis de l'any 2003, dilluns hi va haver una reunió–, com plantegen la concertació en aquest àmbit, on són presents els diferents agents socials i econòmics.

Per altra banda sabem, som coneixedors de l'Acord del Govern catalanista i d'esquerres per demanar el traspàs de competències al Govern estatal pel que fa referència a la Inspecció de Treball, a la creació d'un cos català d'inspecció de treball i el traspàs de totes les transferències en aquest àmbit. Voldríem saber també les gestions endegades en aquest sentit.

Per altra banda, som coneixedors de la Llei 54/2003, de modificació de la Llei de prevenció de riscos laborals de l'any 95, que permetrà avançar en el tema de la inspecció, bàsicament perquè dotem de competències sancionadores els treballadors dels centres de seguretat i condicions de salut. Però entenc que això sí que és positiu, perquè permet optimitzar la feina dels treballadors, però alhora fa que continuem tenint els mateixos treballadors. Si no abordem amb profunditat la insuficiència de recursos econòmics, humans i materials d'aquests centres, no avançarem en aquest sentit.

Per últim, voldria que ens fes cinc cèntims també del registre públic, l'últim apartat de la Resolució, que parla de la transparència de les sancions existents, de la coordinació interadministrativa –que sabem que no és fàcil– dels Mossos amb Sanitat, amb educació, amb la Fiscalia, amb el poder judicial, amb Governació...

I, vist que se m'acaba el temps, una reflexió. El Govern impulsa l'acord estratègic per a la internacionalització i la qualitat de l'ocupació. El conseller...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Segú i Ferré

...reiteradament... Gràcies, senyor president. Si em permet un minut...

El president

No, un minut, no l'hi permeto.

La Sra. Segú i Ferré

Mig minut.

El president

Acabi la frase.

La Sra. Segú i Ferré

El senyor conseller fa pedagogia de manera reiterada explicant-nos que estem en un procés de transformació industrial i que és necessari canviar el model productiu. Jo crec que, en el tema de la sinistralitat laboral, la lluita contra aquesta sinistralitat, aquesta implementació d'un nou model productiu i aquest acord poden ser clau també per avançar en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable conseller de Treball i Indústria, senyor Josep Maria Rañé.

El conseller de Treball i Indústria (Sr. Josep M. Rañé i Blasco)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora diputada, permetin-me dir alguna cosa que possiblement, als presents, els estranyi una mica, o a alguns dels presents: és la meva primera interpellació –com a conseller, evidentment; d'altres, n'havia fet moltes–, i, realment, encara que tingui un bagatge en aquesta casa, poder desenvolupar les tasques com a membre del Govern dóna una altra perspectiva, els ho reconec, a tots vostès, plenament diferent de la que he vingut desenvolupant fins ara.

En tot cas, com deia la diputada, fa pocs dies es va celebrar el Dia Internacional de la lluita contra la sinistralitat laboral i per la salut laboral, i possiblement és un bon moment per poder fer algunes reflexions i traslladar a aquesta cambra les línies d'actuació que volem dur endavant i les que portem endavant i les que ens marquem com a objectius.

En primer lloc, reiterar el que ja hem vingut dient, que la lluita contra la sinistralitat és una prioritat del Govern, és una prioritat que hem recollit en el pacte de govern de Catalunya, i és una prioritat perquè estem parlant de quelcom força important: estem parlant de la salut i de la vida de les persones; estem parlant que persones que puguin i surtin de casa per guanyar-se-la no la perdin en el lloc de treball. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, és evident que les estadístiques són un element important, però sobretot els resultats és el que hem d'anar a buscar que es vagin produint.

I per fer-ho, evidentment, necessitem quelcom que és impulsar una nova cultura i uns valors nous amb relació a la prevenció dels riscos laborals. I aquesta és la primera idea: possiblement hem de parlar... I ahir mateix, en una entrega de premis que fèiem a una mútua, la mateixa mútua ens deia: «Voldríem no dir-nos “mútua d'accidents”, sinó “mútua de prevenció”.» Jo crec que aquestes són d'aquelles coses que hem d'intentar incorporar; hem de posar la gent a treballar per la prevenció. Haurem de reparar els efectes negatius que produeixen sobre els treballadors i les treballadores aquests efectes, però haurem de posar l'accent en allò que és

prioritari: la prevenció. Reparar els accidents, atendre les persones, però evitar que es produeixin aquests temes.

I en aquest sentit és veritat que portem una tendència que, malgrat una situació en què, fins i tot quan donem les dades i expliquem perfectament que des de l'1 de gener s'ha produït un canvi en el registre del comunicat d'accidents..., i això fa que, en posar-lo en un sistema informàtic, els més lleus o els que no tenen..., fins i tot a nosaltres ens sembla que surten massa bé; els ho dic amb tota sinceritat. Crec que tenim encara una certa bossa de comunicats que no han entrat. Per tant, ens surten massa bé en aquest tema, perquè les empreses encara..., les mútues no ho estan incorporant amb la rapidesa que ho haurien de fer. I insistirem en aquest tema perquè una de les primeres coses per actuar és conèixer la realitat, no enganyar-nos. I no volem enganyar, per això nosaltres mateixos hem posat la frase de dir: «Escoltin, vigilin perquè pot haver-hi algunes mesures que siguin favorables.» Ara, el que sí que s'ha dir amb tota claredat és que, pel que fa als accidents greus i mortals, les dades recullen fidelment la realitat. No es produeix aquesta situació.

I en aquests que són la punta de l'iceberg, l'element més cridaner, més important, les dades són millors, van millorant, però són una millora insuficient. Van millorant bàsicament perquè tenim menys accidents greus i menys accidents mortals que l'any passat en el mateix període, en els tres primers mesos que són els que tenim tancats: 28 contra 35, i 412 davant de 285. Són dades preocupants igualment, però són millors.

Però, en tot cas, els ho repeteixo: crec que les estadístiques només ens han de servir per fer una primera aproximació, una primera. Hauríem de fer més aproximacions. Hauríem d'haver tingut una possibilitat de tenir ja damunt de la taula l'enquesta de condicions de treball de Catalunya, que era un acord i una obligació i un mandat de la Resolució del 2002. No la tenim encara, no s'ha començat, la farem, perquè hem d'entrar, no tan sols en el coneixement quantitatiu, sinó en el coneixement qualitatiu de la situació. Qualitatiu, perquè aquest és un dels problemes que tenim, seguim mantenint la idea que es fa poca prevenció, que la prevenció que es fa no és de prou qualitat, i que, sobretot, hem de fer un gran esforç que aquest canvi cultural suposi integrar, des de bon principi, la prevenció de riscos.

Posin només un exemple com amb un manual que distribuïem des del Departament de Treball i Indústria fa pocs dies, un manual per a les petites i mitjanes empreses, era un manual de gestió on hi integràvem: protecció del medi ambient, qualitat i prevenció de riscos. Ensenyar les empreses que, de bon principi, quan dissenyin la seva gestió incorporin aquests tres conceptes, no com a tres espais separats, sinó com un de sol, és un avenç en aquesta situació qualitativa.

Nosaltres volem, i estem treballant, bàsicament, en dues línies, per fer una cosa que és l'objectiu fonamental. Hem agafat com a element que va generar una capacitat d'entesa dintre del Parlament i un mandat, la Resolució del Parlament del novembre del 2002 com una línia de veure, d'aplicar i de dur endavant.

En aquest sentit, les accions formatives i les accions de control rigorós són les dues línies d'actuació importants que realitzarem, en un marc de concertació social que esperem poder seguir desenvolupant d'una manera clara. Ja ho deia la diputada, s'ha constituït la Mesa General de la Prevenció de Riscos Laborals, s'ha reunit el dia 3, estan constituïdes les meses de la construcció, les de càrnies i les de les empreses de treball temporal, les hem dotat, perquè hi va haver el primer acord, però no hi havia dotació pressupostària, i estem aprofundint en el tema del coneixement de la realitat.

Hi ha un llibre blanc, que nosaltres ja vam considerar en el seu moment, quan es va presentar, que era insuficient; però, en tot cas, l'utilitzarem, com tot allò que tinguem, com una base per seguir avançant. Però, ho repeteixo, el mateix Llibre blanc de la prevenció ens sembla insuficient.

Seria necessari que tinguéssim aquella enquesta que ens obligava el Parlament, i que, ho repeteixo, hi ha hagut una utilització..., durant tot l'any 2003 ho discutíem, si érem nosaltres, si era l'Institut Nacional de la Seguretat i Higiene, com la feien?, si la feien d'ampliació... Però, al final, el resultat final és que encara no s'ha començat a fer. Farem aquesta enquesta perquè, ho repeteixo, crec que és un tema...

I començarem a utilitzar una cosa que ens sembla fonamental: avaluar els plans. Fins ara hem tingut plans, però no els hem avaluat. No s'han avaluat els plans, i volem avaluar els plans per aprendre dels encerts i dels errors. Perquè, si no, l'únic que fem són unes mesures quantitatives i no qualitatives en aquest tema. Hem ja fet una revisió de les entitats dedicades al Servei de Prevenció, però encara hem d'avaluar, seguir avaluant la seva activitat i el seu funcionament.

Estem en algunes coses amb més dotació de personal. És veritat que es va complir, parcialment, aquell acord que plantejava l'ampliació del nombre de tècnics. També és veritat que això es va produir a través d'una situació en què aquesta plantilla, en el pressupost d'enguany l'hauréu de consolidar. Dic que l'hauréu de consolidar perquè, fins ara, s'havia estat pagant amb inversions. És a dir, vam fer transferències de 2.000 milions d'inversions, els vam transferir per pagar el personal que entrava nou als centres de seguretat i higiene, i aquest any, amb el pressupost endreçarem aquesta situació a fi i efecte de consolidar aquesta plantilla en condicions, i poder seguir mantenint una determinada activitat.

Crec que aquest és un tema important, perquè, a més a més, amb la nova reforma de la Llei de prevencions de riscos laborals, quan es desenvolupi el seu Reglament, aquests tècnics podran fer accions inspectores; no tan sols ho farà l'inspector de treball, sinó que els tècnics dels centres de seguretat i higiene podran fer accions inspectores. I, d'aquesta manera, incrementarem el nombre de persones que podran fer inspeccions al conjunt de les empreses; fins ara només podien fer informes. Es requerirà la formació d'aquest personal, la capacitació addicional, aquells elements..., però, evidentment, tindrem un cabal molt més important de persones que podran complementar aquesta altra pota de l'acció del Departament, que és l'acció inspectora: la formació, la

informació, l'aprofundiment, però també el control rigorós de la normativa, perquè és un element que ens sembla important poder fer-lo.

Tenim previst, atès que l'any 2003 es va acabar la campanya de prevenció, aquella que deia «La seguretat no és broma», doncs, va acabar. És una campanya que tenia un efecte general, de conscienciació general. Tenim previst en el pressupost, ja, o en el projecte de pressupost per engegar aquest any campanyes que vagin molt més orientades a aquells riscos, a aquells elements que estan creant més sinistralitat; no una de caràcter general, sinó concentrar-ho en aquelles actuacions de caràcter més específic. Posar, per exemple, el mateix que succeeix a tràfic quan es comença una campanya i diem «el casc, el cinturó de seguretat» o qualsevol altra actuació molt concreta, molt específica, perquè amb aquesta es genera molta sinistralitat.

I, evidentment, no s'ha produït, malgrat que es deia que s'havia de fer en sis mesos, el traspàs de les competències de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Aquest és un tema que hem plantejat, que hem plantejat al ministre Zaplana els primers dies d'arribar-hi, i que ja li ho hem plantejat al ministre Caldera en el primer contacte que tenim, i que hi tornarem a insistir d'una manera molt clara.

Tenim present una situació...

El president

Honorable conseller..., se li ha acabat el temps.

El conseller de Treball i Indústria

Tenim present... –i amb això acabo–, tenim present una situació: la transferència de la Inspecció de Treball, la volem per mantenir, bàsicament –bàsicament–, la unitat d'actuació de la Inspecció de Treball.

I, per tant, tenir un cos que depengui orgànicament de l'Administració, però que faci totes aquelles funcions que estan relacionades amb el món del treball i la seguretat social a Catalunya. Volem que sigui...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Treball i Indústria

...en el nostre àmbit, però que no es trenqui aquesta unitat d'acció que tan favorable és per defensar i per gestionar el món del treball.

El president

Gràcies. Té la paraula la diputada la il·lustre senyora Núria Segú.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Agraïm les dades que ens ha proporcionat el conseller sobre l'any actual que ens permet certificar aquesta tendència a la millora de l'any 2002 i del 2003 pel que fa referència al primer trimestre del 2004. I, si es confirmen pel que fa referència als accidents greus..., perquè, en principi, segons la tendèn-

cia de les corbes dels últims deu anys, l'any 2002 va ser un any dolent, l'any 2003 va ser un any una mica millor, l'any 2004 ens tocava ser un any dolent, segons la tendència... Entenem que aquestes dades que ens diu respecte al primer trimestre del 2004 es puguin mantenir, i, per tant la tendència que en accidents lleus i greus sí que comença a descendir, també es pugui consolidar amb els accidents greus. Això, per una banda.

Per altra banda, celebrem que també, de la seva intervenció, ens pugui concloure que pensen exercir amb contundència les seves competències com a autoritat laboral, que hagin complert ja allò que fa referència a la Resolució del Parlament sobre l'avaluació d'entitats dedicades a prevenció de riscos, que hàgim abordat la insuficiència crònica que pateixen els centres de seguretat i condicions de salut.

I, permeti'm conseller, vaig poder acompanyar-lo a la visita al centre que es va fer a la província de Tarragona, era un centre..., antic, no diria rònc, però, antic, fins i tot els treballadors eren antics, per dir-ho d'alguna manera. No dic que fossin grans, eh?, sinó que la percepció que tenies del mateix centre, del mobiliari i, fins i tot, dels mateixos treballadors era antic. Això, jo crec que reflecteix que durant molts anys, uns centres que van néixer a la segona meitat dels setanta, doncs, han estat molts parats. La meua percepció era que havien estat parats en el temps, no? Per tant, entenem que plantegin resoldre aquesta insuficiència econòmica de recursos humans.

Li demanaria, també, que ens expliqués les prioritats pressupostàries, els recursos econòmics. Perquè no solament és suficient passar de capítol 2 a capítol 1 l'increment que s'ha fet de per..., de capítol 2, no, perdó, de capítol 7 –subvencions– a capítol 1, la despesa que s'ha fet amb aquest increment de plantilla del centre, sinó que és necessari, també, dotar els centres i tota la política, en general, de la conselleria sobre seguretat de millors, de més recursos econòmics per sufragar aquesta insuficiència financera.

Permeti'm també que li pregunti allò que pensa fer la Generalitat com a empresa, com a primera empresa del país que és la que té més treballadors.

Hem de practicar amb l'exemple, senyor conseller; de vegades vostè ho sap que no han practicat amb l'exemple. Hem de ser els primers a complir la Llei de prevenció de riscos laborals que no estem complint o no hem complert fins ara. Permeti-m'ho dir d'aquesta manera.

Per altra banda, i per acabar, ens agradaria si ens poguéssim avançar... –potser ja sé que la iniciativa parlamentària d'una interpellació és més justa en el temps, potser no és la més idònia per poder aprofundir en el tema de la sinistralitat laboral, però, ens agradaria que ens ho poguéssim avançar– el seu capteniment, si és possible, sobre els dissensos, els dissensos que no van ser consensos en la Resolució del Parlament, perquè, en aquest cas, es va a buscar la unanimitat, però van quedar temes aparcats damunt la taula en el debat, aquest, general de l'any 2002; el paper de les mútues dels accidents de treball, vostè les ha esmentades avui aquí. Rellegint la seva intervenció en el debat general, un dels temes que vostè va posar damunt la taula, que no va aparèixer ni

en el discurs d'aquell moment conseller de Treball, el tema de les mútues de treball. Vostè les ha esmentades. Va ser un tema que no va generar consens. Què en pensa?

Altres temes segurament molt més complexos, perquè van lligats amb la transversalitat que hem esmentat anteriorment, els estudis reglats o no, com implemtem en el món educatiu també el tema de la prevenció... En aquest sentit, voldria..., si pogués fer-nos-en cinc cèntims.

I ja, per acabar, plantejar-nos que aquesta metodologia que planteja vostè de fixar objectius quantificables per tal d'avaluar i poder analitzar els resultats per tal de definir les polítiques i els objectius en el temps, crec que és la millor manera de començar a treballar, perquè, si no, com deia vostè, acabem confonent els fins amb els mitjans. I això és el que ens ha passat fins ara en aquest país, i entenem que els mitjans són els mitjans i els fins són els fins, i en la mesura que puguem objectivar i avaluar els resultats podrem començar a caminar amb el peu dret.

Moltes gràcies, senyor conseller.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller de Treball i Indústria, senyor Josep Maria Rañé.

El conseller de Treball i Indústria

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, és veritat que tenim algunes instal·lacions que requereixen d'un rejuveniment, i fins i tot li diria que requereix, com em va sobtar, d'eliminar les barreres arquitectòniques, que encara no les tenim eliminades dels centres de seguretat i higiene en el treball. Tots vénen d'una concepció i d'un disseny arquitectònic fet els anys setanta, i totes per accedir-hi, almenys tres dels quatre que tenim, hi ha uns grans esglaons i unes dificultats que no s'han eliminat. Per tant, allò..., requereix algunes actuacions.

No li podria compartir –perquè és una percepció de caràcter individual que jo no tinc– el que fa referència al personal. Crec que amb il·lusió, amb ganes..., n'hi ha moltes. I, per tant, allò..., si la gent té objectius, ganes i això, independentment dels anys que faci que són a l'Administració es manté plenament actiu i funcional. És veritat que sí que s'ha produït un rejuveniment de la plantilla d'inspectors, precisament perquè van entrar l'any passat.

En tot cas, dir-li que, seguint el que vostè em deia, una interpellació és un text molt curt, quatre mesos efectius per a aquest tema possiblement també és un temps molt curt per poder fer i explicar moltes coses, i és per això que voldria, ja, avançar que, quan es compleixi el segon any de la Resolució, demanaré comparèixer davant de la Comissió de Política Social a fi i efecte de fer un repàs de l'estat de la situació d'aquell compliment del Parlament. És a dir, per allà..., quan estiguem en el segon..., després de l'estiu, buscarem un moment per poder descabdellar amb molta més tranquil·litat i amb un contacte amb tots els grups parlamentaris quin és l'estat de situació en el qual es troba el grau de compli-

ment, com s'han pogut implementar, quines coses funcionen, quines no funcionen, que em sembla que pot ser un bon element.

En tot cas, sàpiguen que una de les coses que ja intentarem posar en marxa és que, si el temps i l'autoritat, i el Departament d'Economia i Hisenda, i el Parlament, ho permeten, amb el pressupost d'enguany o amb la Llei d'acompanyament intentarem fer veritat allò que la Resolució ens manava. I és allò, el tema de dir que si hi ha un resultat de les inspeccions i de les sancions que sobrepassa les despeses que està fent, que hi ha compromès la Generalitat, aquestes es destinaran a aquest fi, fent veritat aquella idea que es va plantejar que la Generalitat no vol sanejar els seus comptes amb les multes o amb les sancions d'aquest tema, sinó invertir-les en això.

Però, evidentment, aquest no és l'objectiu, encara que s'ha incrementat el nivell de sancions i de recaptació, aquest no és l'objectiu. Ens agradaria no haver de posar cap multa; ens agradaria no haver de posar cap sanció, però tot i així hauríem de seguir fent prevenció.

En tot cas, en aquesta situació, si el resultat d'aquesta acció inspectora, d'aquesta acció controladora donés uns resultats econòmics que permetessin destinar..., superessin el que estem gastant en aquest tema, evidentment, el compromís del Govern és destinar-lo a aquest objectiu; no a sanejar els comptes, sinó invertir-lo en prevenció de riscos laborals.

I per això, quan arribi la discussió del pressupost, els demanarem que donin suport a la idea, que el Govern acompanyarà ja amb l'avantprojecte, en aquesta direcció i en aquest sentit.

Crec que hi han elements que s'han de plantejar, que tenim presents, però que hem d'aprofundir. El més important de tot és que tinguem clar que aquest no és un tema del Govern, és un tema que es produeix a les empreses, que al Govern li correspon liderar, que les responsabilitats són d'aquelles persones que la Llei estableix que les tenen, però que el Govern acompanyarà i liderarà aquest tema. I ho farem, com ho estem fent, d'una manera transversal, d'una manera com, per exemple, amb el Pla pilot de l'Estany, on, a partir de materials del «No badis!», hem generat un pla pilot on hem posat en contacte no tan sols les escoles de primària i de secundària, sinó també els centres, els gremis, els ajuntaments, per treballar durant un mes i avaluar com podem fer campanyes de sensibilització, d'explicació i de formació, amb els centres educatius, de prevenció de riscos.

Això ho hem posat en marxa, i ho seguirem fent, perquè ens sembla que aquesta és una manera d'actuar transversalment. O establir contactes amb la Fiscalia, o establir i permetre que els ciutadans puguin donar informació a través d'una pàgina web quan coneixen una situació de riscos laborals..., que puguin posar-ho –acreditant-se, no anònim–, comunicar-ho directament, amb una línia directa, al Govern de Catalunya i al Departament de Treball i Indústria.

Crec que hem de generar una consciència general i transversal, però l'hem de tenir ordenada...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Treball i Indústria

...no és qüestió de dir-ho, és qüestió de fer-ho. I en aquesta línia és en la que treballarem i treballem.

Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre la gestió i el tractament dels purins (tram. 300-00180/07)

El segon punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió i el tractament dels purins, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., honorable conseller de Medi Ambient, la interpellació que el Grup del Partit Popular presentem avui a la cambra no és un tema que passe desapercbut per cap dels grups parlamentaris ni que haja passat desapercbut pel Govern, segons va manifestar vostè, senyor conseller, la passada setmana, a la interpellació referent a la política en matèria de residus ramaders, que va presentar lo partit del Grup socialista; per cert, que solament va servir per fer un intercanvi d'acusacions d'uns als altres, però el problema no es va solucionar.

Sens dubte, en els últims anys, en les últimes setmanes i al dia a dia, lo tema de la gestió dels tractaments de purins ha estat motiu i és motiu de controvèrsia en el territori; és motiu de debat, i és motiu perquè tots els grups parlamentaris i, evidentment, també el Govern de la Generalitat, posessin el màxim interès per solucionar la problemàtica que ha anat suscitant.

Tots reconeixem la importància del sector porcí; sector que implica lo 30 per cent del producte final agrari de Catalunya; sector del qual es deriva la viabilitat d'altres sectors industrials; sector que dóna una estabilitat molt important al sector agrari de Catalunya. I, tal com deia vostè, senyor conseller, los residus generats per la ramaderia, que són aproximadament de 19 milions de tones l'any, o siga, més del 50 per cent del residu generat a tot Catalunya, necessita un important procés de modernització i de renovació, com està passant a la resta d'Europa.

També és cert que determinades zones de Catalunya estan més afectades per la concentració de la cabana ramadera, fet que impossibilita l'aplicació d'aquest purí com a adob de forma directa a la terra pel seu excendent de nitrats.

Tot plegat ens porta a l'incompliment de la normativa europea i ens obliga a declarar les zones vulnerables per contaminació produïda per nitrats.

Vostè, senyor conseller, va indicar la setmana passada que intenten enfocar lo tema de la gestió de nitrats de forma diferenciada del que és l'existència de les granges, intentant d'aquesta manera no mesclar los aspectes d'ordenació de granges amb la producció porcina, que és la causant d'aquests residus, i que el que falta és fer-ne una bona gestió, d'aquests residus. També va indicar que després de parlar amb el sector afectat els va pacificar, i han arribat a la conclusió de buscar noves alternatives.

Estem d'acord que s'han de buscar noves alternatives, però mentre vostè manifesta una pacificació del sector, altres, com són los quatre titulars de plantes de tractaments de purins, amenacen de tancar la seva explotació per manifestar que el seu negoci és inviable i que no hi ha forma de recuperar la seva inversió; motiu que ha posat el sector porcí en alarma, i que de no donar una ràpida solució al tema, no sols pararan l'activitat dels tractaments de purins, sinó també les seves inversions. I tots som molt conscients de la falta de plantes, que són necessàries a Catalunya. I no s'ha d'ignorar que, per altra banda, la repercussió d'això comportaria la pèrdua de molts de llocs de treball a Catalunya al sector agrari.

Senyor conseller, vostè ens va indicar que per part dels dos departaments han creat una comissió de treball, presidida pel director general de Polítiques Ambientals, del Centre per a l'Empresa i el Medi Ambient, lo director de producció agrària i d'Innovació Rural, d'Intervenció i Qualificació Ambiental, l'Agència Catalana de l'Aigua, l'Agència de Residus, serveis jurídics i altres.

Tal com ens va manifestar, a part de consensuar les línies de treball conjunt, lo passat dia 14 d'abril es va celebrar una reunió al CEMA i es van presentar los estudis fets pels equips de la Universitat de Lleida i de Vic, corresponents als tractaments de purins i als diferents tipus i maneres de fer-los a Catalunya, amb propostes concretes; estudis que, segons nos va manifestar, van consensuar dins la comissió tècnica, que ja està acabada per presentar-la als sectors afectats i presentar-la al Parlament i allà on correspongui.

De tot lo que nos va manifestar, no ens va dir res que ja no sabéssim, i el que sí que va quedar clar és que no volia dir-nos les conclusions, perquè aquestes corresponien a les comissions.

Vostè, senyor conseller..., lo Grup del Partit Popular de Catalunya respectem, faltaria més, la seva forma d'actuar en el tema dels purins, però ha de tindre en compte que és un tema conflictiu, que ja disposa de moltes sancions, que ja té més vies judicials i que ja és necessari resoldre i definir un marc consensuat el més ràpid possible per donar solucions als sectors afectats.

Lo Partit Popular de Catalunya voldríem saber si vostè, senyor conseller, també està d'acord amb les nostres declaracions. I també voldria aprofitar l'ocasió per a manifestar-li que pot comptar amb lo nostre recolzament per arribar a acords consensuats i sortir dels conflictes i problemes que comporten los purins.

Per tant, nosaltres creiem que los pagesos i ramaders han sigut i són los autèntics garants del medi ambient, així com vertebradors del territori i de la seva presència en ell. Los purins no són un residu; los purins són un adob. I, en tot cas, l'excedent d'aquests i la mala gestió d'aquests es converteixen en un problema, en una problemàtica, és a dir, en un residu; residu que sens dubte fa i pot fer contaminacions, sobretot en el que són els aqüífers subterranis i sobretot pel que fa referència al que són els nivells de nitrats de l'aigua, i, principalment, d'aquests aqüífers subterranis.

Senyor conseller, compartim la seva opinió que el sector porcí necessita un pla de modernització; l'anterior Govern, i concretament lo Departament d'Agricultura, l'havia encarregat. La nostra pregunta és: com està?, quina és la situació? No podem canviar cada dos per tres de plans i d'estratègies. No es pot confondre un sector que tant representa per a Catalunya. Quines ajudes donaran dins d'aquest Pla a les explotacions que facin tractaments directes? Suposem que, tal com se va aprovar en aquest Parlament, i també pels grups que ara conformen lo Govern, amb una moció presentada pel Grup del Partit Popular de Catalunya, serà com a mínim lo 25 per cent.

Cal recordar, senyor conseller, la problemàtica o la controvèrsia pel que feia referència a les declaracions de les zones vulnerables. I ara li pregunto: quines són les noves zones vulnerables que mitjançant decret declararan vostès?, què pensa fer lo Govern amb los expedients presentats dels plans de dejeccions ramaderes?, què pensa fer el Govern amb els expedients presentats per les explotacions per tal d'acollir-se a ajuts per al tractament de purins a les mateixes explotacions?, quina serà la política del Govern en el que fa referència a les plantes projectades de tractaments de purins?, de les comissions anunciades per vostè, senyor conseller, quantes reunions i quins documents han emès pel que fa a aquest nou Pla de purins?

Per tant –ja acabo, senyor president–, la problemàtica dels purins a Catalunya –i aquesta és una posició reiterada del Partit Popular de Catalunya en aquest Parlament– és la següent. Catalunya necessita amb urgència un pla de purins, aprovat com a màxim dins de l'any 2004, i un pla que estiga, en primer lloc, consensuat amb tots los sectors implicats –organitzacions professionals agràries, associacions de ramaders, associacions de defensa sanitària, ens locals, integradors del sector porcí, fabricants de pinsos–; d'altra banda, que estiga dotat amb dotacions mínimes, per als propers cinc anys, de 18.000 milions d'euros anuals –ajuts a les explotacions, ajuts per a municipis, ajuts per a les plantes de tractaments de purins, declaracions de noves zones vulnerables, ajuts per a explotacions instal·lades dins dels «cascs» urbans dels municipis i a menys de cinc-cents metres d'aquests perquè cessin la seua activitat o es puguin traslladar, sempre de forma voluntària–, i indicar les quantitats de purins que, per conreu i zones, es poden aplicar als camps.

I esta, senyor conseller, és la nostra proposta i les nostres col·laboracions que pensem donar al seu Govern, i donar-li suport en tots los sentits, sempre que es vaja en aquesta via de solució.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la resposta, l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge (Sr. Salvador Milà i Solsona)

Gràcies, senyor president. Illustre diputat, em permetrà que la resposta la doni en nom propi..., evidentment, en nom del Govern, però especialment preparada també conjuntament amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, ja que el que fem avui no és més que la continuació d'un debat encetat fa quinze dies en aquesta mateixa seu amb interpellacions, en aquell cas, del Grup de Convergència i Unió, no del Socialista –no m'haurien atonyinat tant en aquest moment–, i que avui afortunadament podem avançar molt en la línia del que varem anunciar.

Jo crec que compartim la inquietud pel tema de la gestió dels residus ramaders i, especialment, dels purins i de tot el que és el tema d'aquest residu, i que el que la setmana passada anunciàvem que ja estava molt avançat, aquesta proposta d'un nou pla de gestió, avui ja tenim el document, si no complet, sí com a mínim en la fase adequada per poder obrir el diàleg amb el sector a què vostè es referia.

El primer concepte, la primera idea és que m'agrada molt el to de la seva intervenció, i també, cal dir-ho, el que va tenir el Grup de Convergència i Unió, perquè em sembla que en aquest sentit hi ha unanimitat i consens amb tots els grups parlamentaris que aquest és un problema que hem de resoldre. I la satisfacció que podem dir des del Govern és que més bé o més malament ens hi hem posat des del primer dia i que, dintre d'aquests famosos cent primers dies, ja hi havia molts dels documents que hi han aquí, que avui ja podem obrir cap al diàleg amb el conjunt del sector. Per tant, tots anem en la mateixa direcció. I, efectivament, hi ha plena coincidència, si no plena, amb el matisos que sortiran en la negociació, sobre com cal abordar el problema.

Primer concepte important. D'alguna manera, hem volgut girar el títol, és a dir, el nom de la cosa per dir-ne «una proposta d'un nou model de gestió de la fertilització orgànica i mineral en una agricultura i una ramaderia sostenibles», és a dir, precisament, per treure ja el tema..., exclusivament no és purins sí, purins no, sinó que parlem de tot el que és la fertilització, i, per tant, de tot el que és el cicle, eh?, que comprèn també, doncs, la fertilització dels sòls, la generació dels diferents sistemes de fertilització orgànica i mineral, i com es tracta això de forma global, sense obviar, naturalment, que la part més important de tots aquests aspectes és precisament el paper de la cabana ramadera, especialment, però no exclusivament, del porcí.

Per tant, aquest és el primer concepte. Això vol dir que anem a un nou sistema de gestió que comprèn tots els fertilitzants i matèries orgàniques susceptibles de ser utilitzats als sòls agrícoles de Catalunya.

El segon eix d'aquest Pla és aprofundir en els criteris de sostenibilitat agrícola i ramadera, afavorint, doncs, l'aprofitament d'aquesta matèria orgànica que produïm

perquè contribueixi al cicle natural. Aquí hi ha una anàlisi, una reflexió sobre com pot ser que Catalunya sigui un país importador en gran nombre de tones d'adobs químics, quan tenim un adob orgànic que s'està desaprofitant, o, com a mínim, evidentment, s'està gestionant malament, si ens trobem amb aquest contrast. I, per tant, el que caldria fer és el correcte balanç sobre aquesta qüestió i tractar-ho també a partir del coneixement aprofundit de les terres del país.

El tercer eix és augmentar la implicació pública –per tant, una implicació de l'Administració de la Generalitat i de tothom que ens pugui ajudar de la Unió Europea i de l'Estat–, amb tots els sectors que estan implicats en la gestió, no només de les dejeccions i les matèries orgàniques, sinó, en definitiva, en tot el procés productiu, per tant, integradors, comerciants..., és a dir, tothom s'ha de sentir implicat, juntament amb l'Administració, a l'hora d'aconseguir la millora ràpida de la qualitat dels sòls del país i de les aigües, que en definitiva és el que ens interessa, al costat d'aquesta gestió de l'adob.

I el quart gran eix seria la simplificació administrativa, sobre dues bases: coresponsabilitat dels ramaders, però també un control més efectiu i més àgil per part de l'Administració.

Aquesta proposta es desenvolupa en una sèrie de punts, que anunciaré molt lleugerament, i en una sèrie de documents que vostè demanava: què s'ha fet i com s'ha desenvolupat. Altres aspectes..., després, en tot cas, correspondria al Departament d'Agricultura, en una altra interpellació, poder concretar més.

El Pla parteix de la importància econòmica del sector –no hi insistiré, perquè tots hi estem d'acord, i vostè també s'hi ha referit–, no només econòmica, sinó també territorial i social, i que, per tant, han de tenir molt en compte, totes les actuacions que es realitzin, les característiques de la nostra agricultura i del nostre clima, específic del territori català, i també l'especificitat del sistema d'integració ramadera, perquè, si no entenem com funciona econòmicament el sector, des de la producció fins a la comercialització, alguna de les mesures pot fracassar.

Segona línia de treball: la creació d'una taula, durant el mes de maig –de fet, els convocarem segurament per a la setmana vinent–, de tots els sectors, de tots, eh?: representants sindicals, cooperatives agràries..., és a dir, tothom que hi té quelcom a dir, tant els que van estar ja en el primer Pla com els que en van quedar en aquell moment exclosos o autoexclosos, com pot ser Unió de Pagesos, que considerem molt important que s'hi incorpori, i crec que tenim dades suficients per saber que s'hi incorporarà tothom. Tothom que hi té quelcom a dir, tant des del món científic, com des del món sindical, com des del món econòmic, que hi sigui, en aquesta taula, on presentarem aquest document. Per tant, aquest document, si no el portem ja avui a seu parlamentària i no li donem la tramitació dels decrets i modificacions a què després em referiré, és precisament perquè volem que passi per aquesta fase de diàleg, de negociació i de concertació, i que tothom el tingui a partir d'aquesta setmana i tothom el pugui treballar.

El tercer element és fomentar sistemes de fertilització combinant l'orgànic i el mineral, prioritzant l'orgànic,

fent-ne un bon ús agrícola i en la jardineria. Això vol dir, primer, un bon estudi acurat de sòls, és a dir, la capacitat, diríem, de captació o d'aportació de nitrats dels diferents sòls; suport a serveis públics i privats de la gestió ramadera, és a dir, suport tècnic; millores en el sistema d'emmagatzematge –és un problema també de temporalització; per tant, que hi pugui haver bons sistemes d'emmagatzematge–, i impuls de tractament prioritzant les granges amb major dimensió perquè puguin tenir el seu propi sistema i, després, associació de granges, aplicant les diferents tecnologies a l'abast –això a què vostè s'ha referit, que va ser objecte de presentació al CEMA, correcte?

Aquí vull fer un apart, perquè el tema de la preocupació de les plantes de tractament de purins actualment existents, sobre la seva viabilitat econòmica, té molt a veure amb el decret tarifari aprovat justament en l'últim Govern del Partit Popular, en l'última reunió del Consell de Ministres, en què es va aprovar un decret de tarifes diferencials o de primes, que se'n diu «primes al sector elèctric», en què el sector que més desfavorit ha sortit són les plantes de tractament de purins, paradoxalment. Fa unes setmanes li hauria demanat ajuda, a vostè, per canviar-ho; ara ja mirarem, demà, a partir de l'entrevista que tinc amb la ministra de Medi Ambient, i després amb Indústria..., és una demanda molt seriosa que els fem, que això ho reconsiderin.

Aquí també ens permet dir que un dels planteigs d'aquest Pla és diversificar els sistemes de gestió dels purins i que, d'alguna manera, el tema de la cogeneració, que serveix per a l'assecatge, quedi cada cop més com a un element complementari de l'activitat econòmica, dels recursos econòmics que pot generar el sector, i no implicat exclusivament com a únic element de la gestió del purí. És a dir, a veure si ens entenem: el tema aquest pot funcionar, però no ha de ser l'únic element de gestió, sinó que, al revés, s'ha de veure com un complement de l'explotació econòmica sempre que tinguin unes tarifes que l'afavoreixin. Però, en canvi, la proposta és introduir totes aquestes noves tecnologies que s'han estat estudiant i que n'hi ha algunes basades en el biogàs, en el reaprofitament..., és a dir, diversificar el tema amb l'aval i amb el suport de l'Administració, perquè els ramaders no es trobin enganxats.

L'altre element seria impulsar un marc econòmic estable –que és al que em referia en el tema de la cogeneració–, garantint, doncs, aquest sistema tarifari.

Quart eix: la revisió de l'actual declaració de zones vulnerables amb criteris de prevenció i amb programes d'actuació adients, amb polítiques actives de reducció de la contaminació. És a dir, per tant, ja anem a l'ampliació, a què després em referiré, del decret, i també a aplicar mesures de recuperació d'aquests aqüífers.

Cinquè, i molt important: la simplificació de tots els tràmits administratius de gestió, sota el criteri que el ramader se'n coresponsabilitzi. I ja li anuncio que precisament hem presentat una proposta d'esmena, a través dels grups parlamentaris que donen suport al Govern, amb relació a la Proposició de llei que vostès van presentar, de la disposició transitòria de la LIIAA, per establir un sistema que deixi dintre de la legalitat totes les explotacions ramaderes existents, per tant, que es puguin acollir

a ajudes europees, que puguin tenir aquesta possibilitat de legalitzar-se a partir del nou marc normatiu que donarem, que serà molt més simple i que els permetrà fer-ho fins al 2005-2006, és a dir, per tant, aquesta possibilitat de transitorietat, sempre que acceptin responsablement acollir-se als nous sistemes de gestió.

El sisè –i acabo– és el pla de recerca i desenvolupament de tot el tractament tecnològic, el pla de formació, informació i sensibilització, i els plans sectorials corresponents d'ordenació econòmica del sector, que això és el que correspondria ja més desenvolupar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que seria tot el referent a l'ordenació econòmica del sector porcí a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor conseller. Té la paraula, per a la rèplica, l'illustre diputat senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, com he pogut comprovar, la línia del diàleg és oberta, i això és molt convenient i important per a tots. Coincidim amb moltes de les afirmacions que ens fem per les dos parts, i espero que aquest diàleg pugui continuar en el futur.

Però deixi'm insistir que el tema dels purins és d'extrema urgència, és primordial que es trobi la solució i es prenguen decisions al més aviat possible, i arribar a consensuar amb tots els sectors implicats..., dotant les partides pressupostàries corresponents, a fi de poder finançar les necessitats corresponents i donar una sortida per sempre a la gestió i el tractament dels purins.

Per tant, senyor conseller, poso en el seu coneixement que el Grup del Partit Popular de Catalunya presentarem una moció en la línia que li he formulat, i a la vegada, també, instar-los un cop més, des del Govern de la Generalitat, com a màxims responsables, que estableixen tot tipus d'acords possibles amb el sector del porcí i a la vegada, també, amb les mateixes organitzacions professionals agràries, per trobar una solució conjunta al problema.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor diputat. Jo crec que serà desitjable que a partir de la moció que vostè presenti, fins i tot de la que va presentar el Grup de Convergència i Unió, segurament tots els grups puguin arribar a una resolució que doni impuls a això que, precisament, fa quinze dies encara no estava a la mà i que ara ja podrem convocar, ho repeteixo, la setmana vinent, una reunió conjunta Ramaderia i Pesca, i Medi Ambient, per presentar-ho.

Aprofitaré aquest torn, que no..., pràcticament és de rèplica, però els minuts que sí que tenim, per comple-

tar la intervenció anterior, per dir-los –perquè era una demanda també que ens havia fet el Grup de Convergència i Unió fa quinze dies, i en aquell moment encara no hi havia el document a la mà–, per descriure una mica quin és el contingut, l'esquema del document i tot el que hi ha dintre.

Per una part –breument–, hi ha un balanç del Pla de suport a la gestió de dejeccions porcines que va començar, com saben, el 2002, a partir del Decret del juny del 2001. Hi ha un balanç del qual s'extreuen unes conclusions, amb les diferents línies d'actuacions a què s'hauria d'anar, en tres eixos; només en diré els enunciats, en l'apartat de propostes d'actuació i d'eixos: l'eix prevenció, l'eix de gestió i l'eix de correcció –que aquí és on entraria tot el tema del tractament de les aigües residuals, etcètera.

Repeteixo que no m'hi estenc, perquè el tindran, i, en definitiva, era, primer: balanç i eixos d'actuació. Això, si em permet aquesta petita broma, és el que estava fet dintre dels cent primers dies, aquest treball immediat que vam fer els dos departaments, tenir un balanç de tot el que s'havia fet i marcar uns eixos de gestió.

Segon apartat: la creació de la taula amb tots els agents econòmics i socials, i aconseguir que Unió de Pagesos s'hi incorpori a partir de la nova línia que hem integrat, perquè hi siguin tots els que hi havien i els que faltaven, eh? No se n'exclou ningú, sinó que s'hi afegeixen.

L'altre és l'apartat de l'impuls dels sistemes de fertilització combinant orgànic i mineral, amb tot l'estudi que ha fet el CEMA de les diferents tecnologies amb col·laboració amb les dues universitats a què s'ha referit.

Després hi ha un projecte, un treball que va fer directament el Departament d'Agricultura, de nou model de gestió de la matèria orgànica, que era un treball que, en definitiva, s'hi incorpora com a element d'estudi.

A l'apartat de les tecnologies, ja m'hi he referit.

La proposta, l'informe que hi ha de l'Agència Catalana de l'Aigua, de la proposta d'ampliació de les zones vulnerables, incloent-hi tota una sèrie que n'havien quedat excloses en la primera proposta que havia passat pel Consell d'Administració, però que no es va arribar a publicar. En aquesta ampliació, hi va acompanyat l'esborrany de decret de declaració. Pensin que tenim un mandat de la Unió Europea i un procediment obert i que volem, immediatament, aquest pla..., ja ho anuncio aquí: presentarem aquest pla, presentarem la proposta de modificació de la normativa i del tema d'ampliació de zones vulnerables, perquè la Unió Europea vegi, doncs, que ja hem completat els seus requeriments.

Hi haurà la renovació i revisió del Decret de gestió dels residus, hi haurà la modificació del Decret de zones vulnerables i hi haurà l'esmena –que ja la tenen damunt de la taula– de tot el que són les disposicions transitòries per agilitzar els tràmits de legalització i que mentrestant les activitats puguin acollir-se a tots els sistemes d'ajudes i puguin tramitar tota l'activitat.

Però acabo... Vostè ha parlat molt i ha insistit molt en la implicació de l'Administració, però que quedi clar: aquí nosaltres hem de donar suport, hem de donar suport tècnic, hem de donar orientació, hem d'avaluar sis-

temes, però l'esforç econòmic primordial pesará sobre el mateix sector. I sí que ens comprometem des d'aquí –perquè és una reflexió que hem fet al Departament– que, ara que iniciarem els contactes amb el Govern de Madrid i demà mateix amb la ministra de Medi Ambient, amb qui tinc l'entrevista, li assenyalem amb força que si Catalunya fa els deures i comencem a aplicar tecnologies, i vol dir inversió, és imprescindible que la resta de l'Estat espanyol posi el mateix nivell d'exigència per mantenir un mínim criteri de competitivitat, i que, per tant, les normatives, en tot cas, que fem aquí a Catalunya, si més no, siguin un element de referència perquè a l'Aragó, primer, però també a Castella i Lleó i a altres regions de l'Estat, tinguin present que això ha d'anar per aquí, perquè, si no, estaríem en una situació de competència il·lícita, en aquest cas.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre la revisió del sistema de finançament autonòmic (tram. 300-00458/07)

El tercer punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la revisió del sistema de finançament autonòmic. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Josep Hugué.

El Sr. Hugué i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és de plena actualitat el debat, un cop més, sobre el model de finançament de Catalunya i, en general, sobre el model de finançament autonòmic. La interpellació, la fem des del Grup d'Esquerra Republicana amb plena coincidència amb el conseller responsable del Govern, perquè és bo que la cambra, aquesta cambra que diposita la sobirania parcial que tenim del poble de Catalunya, conegui en primera instància l'opinió del Govern sobre aquest tema i no se n'hagi d'assabentar, diguem-ne, a través d'estrictes declaracions de premsa.

La primera qüestió que li vull assenyalar, senyor conseller, és l'herència, una herència que quan vam pactar l'Acord de govern dèiem, textualment, que l'acord de finançament del 2001 havia estat un fracàs. Per tant, la primera qüestió que li demanaria és si, ara que vostè està ja al front d'aquesta àrea, té dades actualitzades de quin és el nivell de millora relativa que va significar el model, i, en tot cas, per saber quins són els punts febles des del punt de vista d'aquest finançament.

És evident que aquesta herència, malgrat la millora del model pel que fa al traspàs d'impostos parcial i la capacitat normativa..., això és una millora real amb relació a un sistema que fins a l'any 93 no va començar a obrir l'aixeta del traspàs parcial d'impostos; aquesta és la part positiva. La part negativa és que, malgrat aquestes millores formals del model, el problema de fons, que és el dèficit fiscal, no només baixa, sinó que creix.

Les dades, no de la Generalitat –que els demanaré si és que ja havia fet els deures el conseller anterior, perquè ens va dir que els estava fent i al final no ens els va presentar–, l'actualització de les balances fiscals a partir del 98, que és l'últim estudi oficial de la Generalitat, 95-98... Per tant, ens agradaria saber l'actualització, què havia fet l'equip anterior i si hi ha alguna actualització posterior: 99, 2000, 2001, 2002, i ara suposo que aviat podrem afegir-hi el 2003; per tant, estem davant d'un quinquenni nou, on podrem presentar quina és la balança fiscal de Catalunya. En tot cas, l'estudi de Funcas del 2002 donava un nivell de dèficit fiscal que s'acostava als 2 bilions i mig d'antigues pessetes, ratllant el 10 per cent del PIB, 11 per cent del PIB, segons com es mirés; una cosa insòlita totalment a Europa, en el marc europeu, i òbviament inassumible per una societat com la nostra que pretén ser una societat del benestar i competitiva.

Un ciutadà català aportava, havia aportat, segons alguns estudis, en el període anterior, 95-98, 7.577 euros, mentre un ciutadà de Castella havia rebut 10.000 euros. Catalunya, en un període que va del 95 al 98, aportava, per fer comparacions, el 34 per cent del seu PIB de l'any 2002, mentre altres territoris rebien fins al 80 per cent del seu PIB de l'any 2002 en aportacions netes. Llavors, hi ha el famós fenomen de Madrid, que Madrid diu que també aporta, però si agafem Madrid, la gran Castella, que és la real –Madrid, Castilla - León, Castilla - La Mancha i Extremadura–, resulta que el que aporta Madrid i el que reben els altres resulta que encara hi guanyen; és a dir, el conjunt, en aquest període, rep 5.000 milions d'euros més que no pas aporta; el conjunt de la gran Castella rep. Per tant això és l'herència.

Davant d'aquesta herència, nosaltres signem un acord, que entenem –i segur que vostè i jo hi coincidim– que és plenament vigent. Un acord que diu que cal revisar l'Acord de finançament; que s'ha de potenciar la Comissió Mixta de Valoracions; que la Generalitat crearà l'agència tributària de Catalunya, que tindrà participació en tots els impostos de l'Estat, la Generalitat; que els ingressos per habitant s'han d'equiparar progressivament als del concert econòmic; que els ingressos de la Generalitat per serveis s'atendran a l'article 45 de l'Estatut, és a dir, es tindrà en compte la població, però corregida per factors de costos diferencials a nivell efectiu i de necessitats, factors demogràfics, etcètera, o, per exemple, també l'existència de centres d'excel·lència en el cas de la Generalitat i nombre de desplaçats; que la inversió, en canvi, productiva serà proporcional a la renda, i que la solidaritat, òbviament, nosaltres la farem, també, però, considerant que cal computar, restant tot l'excés de pagament que ha hagut de fer el ciutadà català en peatges. I que aquests criteris s'aplicaran per avançar progressivament, com a mínim, en dues legislatures, a un nivell de dèficit fiscal similar al que hi ha en els territoris d'Europa d'estats federals.

Això és el que vam signar, i entenc i entenem que això és el que defensarà vostè des del Govern, el que donem suport a Madrid. Sé que avui està de visita per aquí, em sembla, el senyor Sevilla; en sentirem parlar.

Per tant, segona qüestió, blindem aquest Acord del Govern catalanista d'esquerra i li donem suport perquè el defensi Madrid. I és bo ratificar-ho des del Parlament,

que el Parlament avaluï aquest Acord, perquè vostè anirà amb més força a negociar.

Tercera cosa, d'aquesta no n'havíem parlat, però una mica es dedueix de les declaracions últimes. El model anterior, que hem dit que era dolent relativament o bo relativament, segons com es miri, malgrat la valoració, el que està clar és que fins i tot s'ha incomplert. Com deia un article, en la darrera etapa, l'anterior conseller, un article a Montserrat Bassols que analitzava els incompliments de l'anterior model, per exemple, els desplaçats sanitaris, per a l'any 2002 –per tant li demanaré que em digui dades actualitzades, també, del 2003–, per a l'any 2002 resulta que, de 50 milions d'euros que Catalunya facturava, l'Estat només en pagava 10 milions, que eren els programats, dels desplaçats programats, i dels altres se'n desentenia. I darrere d'això hi havia un llarg llistat de lleis, tretze lleis per a l'any 2002. Per tant, li demanaré a veure si ens pot actualitzar les dades i el seu impacte econòmic, que no sé si l'equip anterior havia començat a estudiar o no, no sé si s'ha trobat els deures fets o els ha hagut de fer vostè, m'agradaria saber-ho.

Doncs, quin impacte econòmic tenen, aquestes lleis, que incomplint el principi de l'acord de lleialtat institucional pel qual Madrid si canvia unilateralment la llei ha de posar diners perquè aquesta llei no impacti negativament en l'autonomia? Quin és el número d'això? Quants són els números? Perquè abans de parlar d'un nou sistema, posem el rellotge a zero. Què ens deuen del model actual? Quant ens deuen per sanitat? Quant ens deuen per aplicar la Llei de formació professional, la Llei de qualitat d'educació, la Llei de protecció vegetal, el tema de les ajudes als hemofílics, als afectats per la contaminació, els judicis ràpids, els drets de la informació i documentació clínica, la Llei de sanitat vegetal, l'ocupabilitat, o la disminució que va significar la modificació de l'impost de la renda, o l'impost sobre entitats sense fins lucratiu, o lleis d'acompanyament. Tot això són l'enumeració de tretze lleis, article publicat a mitjans del 2003, per tant, encara segur que n'hi ha de posteriors. Seria bo conèixer en aquesta cambra –i a vostè segur que li interessa– quin impacte econòmic té, valorar-ho, i a Madrid dir: «Escolti, rellotge a zero. El model funciona el 2002; 2003, quant ens deuen? Paguin el que ens deuen primer, rellotge a zero i a partir d'aquí negociació del nou model de finançament.»

I l'última qüestió, que en tot cas tindrem temps a la rèplica per acabar de concretar. És evident que una negociació d'un canvi de model d'aquestes característiques, doncs, segurament ha d'anar acompanyat en paral·lel, i d'aquí deuen venir les dificultats a Madrid d'un cert canvi de model polític. Si no és fàcil avançar amb unes regles clares per a tothom, no estem demanant privilegis –mai no hem demanat privilegis, malgrat la tergiversació sistemàtica i barroera que es fa de les posicions de Catalunya, a vegades des de l'Estat–, hem demanat justícia. I democràcia vol dir transparència, i transparència, per exemple, vol dir publicar les balanços fiscals.

En parlarem a la rèplica perquè se'ns ha acabat el temps.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula per a la resposta l'honorable conseller d'Economia i Finances, senyor Antoni Castells.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Antoni Castells i Oliveras)

Molt honorable senyor president. Senyor diputat, senyors diputats, vull començar subratllant, com ha assenyalat el senyor diputat, l'àmplia coincidència de plantejaments entorn d'aquesta qüestió. Coincidència que procedeix, en bona part, del recolzament que donem tots els partits que en aquests moments formem el Govern de coalició a Catalunya a la proposta de finançament que està en la base, que és un dels aspectes importants de l'Acord del Govern. Vostè s'hi ha referit, jo ara m'hi referiré també.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Jo voldria començar assenyalant, perquè les darreres setmanes, no?, la darrera setmana pràcticament hi ha hagut un cert enrenou entorn d'aquesta qüestió, voldria començar per assenyalat la validesa d'aquest Acord i naturalment que el capteniment del Govern és de regir-se absolutament pel que assenyalat aquest Acord. En aquests moments ens trobem en una situació en la qual el Govern de Catalunya té com una prioritat la revisió del sistema del finançament. Això és així i no tenim cap dubte que les negociacions, les converses tendents a aquesta revisió començaran d'una forma immediata. Immediata vol dir en les properes setmanes.

Constituirem la part catalana de la Comissió de Valoracions, les properes setmanes, d'una manera molt, molt ràpida, ja. De fet ho hauríem volgut fer abans de les eleccions, com vostès saben, però volem que aquesta qüestió sigui una qüestió que la puguem abordar per consens, qüestió que abordem des de la unitat de plantejaments a Catalunya. I en aquell moment va resultar difícil, per una sèrie d'esdeveniments que es van produir, de tenir el consens necessari. Això és el primer que farem: constituir la Comissió de Valoracions en presència dels representants de tot l'arc parlamentari i d'experts de primer nivell i, una vegada constituïda, farem el que pertoca, no?, que és adreçar-nos al Govern de l'Estat i manifestar la nostra voluntat de començar les converses que tendeixin a la revisió del sistema de finançament.

Aquestes converses, doncs, nosaltres tenim tots els motius per pensar que avançaran i avançaran a bon ritme. Per part del Govern de Madrid hi ha una bona disposició a iniciar ja aquestes negociacions, i així s'ha manifestat per part dels responsables màxims del Govern en aquesta matèria i fins i tot per part del ministre que amb les seves declaracions o la manera que van aparèixer les seves declaracions va poder donar la impressió que es veien les coses d'una altra forma. I avui tindrem ocasió, no en tinc cap dubte, de confirmar exactament aquesta realitat.

És cert que aquestes negociacions, aquestes converses aniran en paral·lel a les de l'Estatut, perquè són dos processos que avançaran en paral·lel. Per tant, el planteja-

ment de dir: «Hem d'acabar primer de parlar de l'Estatut per començar a parlar del finançament», doncs naturalment no l'acceptem. I no es produirà i no passarà res perquè les coses es puguin fer en paral·lel. Òbviament hi haurà d'haver una congruència entre el que es digui en un lloc i el que es digui a l'altre, no pot ser d'altra manera, però això ho garantim estant presents en la negociació els mateixos en els dos casos, de manera que hi haurà una congruència entre els principis que lògicament contindrà l'Estatut. L'Estatut és un text d'unes característiques diferents, és un text constituent per nosaltres, no?, per tant no entra en el detall del que és el model concret, però sí que l'Estatut, doncs, contindrà lògicament les disposicions que seran congruents amb allò que anirem negociant al llarg de les converses del finançament.

Tinc tots els motius per pensar que aquestes converses aniran bé, perquè hi ha una àmplia base per a l'acord. És a dir, no partim de zero, partim d'unes posicions que es plantegen per part del Govern de Catalunya i que són les que ara haurem de consensuar a la Comissió de Valoracions, i no tinc cap dubte que avançarem en la mateixa direcció. I després partim de les posicions del Govern de l'Estat, que són perfectament conegudes, perquè el Govern socialista va anar a les eleccions amb un programa i en aquest programa una part relativament important té a veure també amb el finançament autonòmic, i els puc assegurar que hi ha àmplies coincidències entre el que diu el programa socialista, amb el qual el Govern de l'Estat va guanyar les eleccions, i el que plantejgem des de Catalunya, però tinc tots els motius per pensar que hi haurà, doncs, realment, molts punts de coincidència.

Compte, això no vol dir que les coses hagin de ser fàcils. Les coses no seran fàcils, i no seran fàcils perquè per molt amics que puguem ser i negociar amb un govern amic, el Govern de Catalunya és el Govern de Catalunya i el Govern de l'Estat és el Govern de l'Estat, i la nostra primera obligació és defensar els interessos dels ciutadans de Catalunya i atendre les nostres responsabilitats institucionals, i el Govern de Madrid també tindrà les seves pròpies responsabilitats i defensarà els seus interessos, i no sempre coincidiran, però jo crec que avançarem i que avançarem en la bona direcció.

Com hem de plantejar aquesta negociació? Doncs, miri, l'hem de plantejar sabent quin model volem a Catalunya. Primer hem de parlar, efectivament, del model, dels criteris del model, i això em sembla que tots ho compartim, i després parlarem de la quantia, que és la que es despendrà d'aquests criteris.

Com deia, jo, abans, el Govern de Catalunya ha subscrit un acord en el qual ja hi ha unes bases, jo crec, molt sòlides per al consens, unes bases molt sòlides. Perquè, en definitiva, el que proposem en l'Acord és millorar significativament el finançament de Catalunya, disposar d'una autonomia superior que la que tenim ara en el terreny de l'Administració tributària i en el terreny de la capacitat normativa; això, parlem de la creació de l'Agència Tributària de Catalunya, parlem d'augmentar la capacitat normativa sobre els nostres impostos, parlem de l'aproximació gradual dels nostres ingressos amb els

resultats que dona el sistema de concert i de conveni, és a dir, amb el que tenen les comunitats rurals, perquè una cosa és el sistema, que pot ser diferent, i una altra cosa és que els resultats de l'aplicació d'un sistema i d'un altre siguin els que són avui, que són, per nosaltres, inacceptables. Per tant, s'ha de produir una aproximació, que només pot ser gradual, perquè quan les diferències són les que són, i són importants, no es poden fer desaparèixer d'un dia per un altre. Però aquí ha d'haver un compromís clar en aquest sentit.

En quart lloc, com deia abans l'illustre diputat, nosaltres defensem un criteri: que els recursos que tingui Catalunya han de correspondre a un criteri bàsic de població, però corregida per un conjunt de factors, que són els factors demogràfics, són els costos diferencials, i això s'ha de fer atenent a un criteri d'equitat interterritorial, que també es destaca en l'acord, que és el que la solidaritat entre les regions, entre els territoris de l'Estat ha de correspondre a un criteri bàsic que els diferents territoris puguin estar en condicions de prestar nivells sensiblement similars fent un esforç fiscal similar, i avui no es produeix això. I sobre la base d'aquest criteri d'equitat hem de veure quins són els fluxos de solidaritat que se'n desprenen. I com a resultes de tot això s'ha de produir, efectivament, una disminució del dèficit fiscal que avui té Catalunya, i que és excessiu –i que és excessiu–, perquè amb la qüestió del dèficit fiscal hem de ser molt clars, i em sembla que en l'acord ho som i ho podem compartir, la immensa majoria de forces polítiques de Catalunya, totes. Hi ha d'haver un dèficit fiscal? Sí, segurament, hi ha de ser, perquè som relativament rics en termes d'Espanya i és lògic que si som relativament rics hi hagi una certa transferència de renda per la via fiscal cap a altres comunitats de l'Estat.

El dèficit que hi ha, per tant, primera afirmació que jo crec que podem compartir; segona, el dèficit que hi ha avui és el just, és el que toca?, i em sembla que aquí hem de dir: «no», és excessiu. Ara, és excessiu amb relació a alguns criteris, i per això és molt important que haguem establert prèviament aquests criteris. I els criteris que s'apunten en l'acord ens permeten dir que és excessiu i que s'anirà reduint. Cap a on s'anirà reduint? I ho diem també en l'acord, s'anirà reduint de manera que tendeixi a ser similar al que tenen territoris de nivell de renda similar en el seu país al que tenim nosaltres a Espanya amb relació al seu PIB.

No vull quantificar-ho massa ara, avui, això, perquè jo crec que hem de donar les xifres quan les tinguem prou contrastades, però és cert que avui el dèficit se situa en percentatges, diguem, de l'ordre del 9 per cent; saben que aquí hi ha discussions metodològiques, però sent..., havent-hi totes les discussions que vulguin ens podem posar bastant d'acord amb els criteris i que hauria de tendir a ser de percentatges de l'ordre del 6, 7 per cent del PIB, si volem que s'acosti al de territoris similars al nostre. Però em sembla que ara la qüestió important és que ens posem d'acord amb els criteris. Com a resultes de tot això podrem avançar en la formació d'un plantejament comú a Catalunya, d'un plantejament compartit i a partir d'aquest plantejament compartit negociarem amb el Govern de l'Estat, i tinc la certesa que en la present legislatura arribarem a avançar ja en acords.

Si em permet un segon, senyor president, només per acabar de precisar una qüestió.

El vicepresident primer

Sí, senyor conseller.

El conseller d'Economia i Finances

Després, en tot cas, a la rèplica acabaré de matisar algun aspecte. Sí que vull afegir un punt: el fet que discutim a fons el model –perquè crec que ens convé tenir un bon model, un model que ens doni estabilitat, que no ens obligui a estar discutint cada dos per tres, que ens doni una perspectiva de futur, que ens permeti afirmar-nos com a comunitat política de la nostra realitat nacional– no vol dir que al mateix temps que anem discutint el model no hi hagi qüestions d'una certa importància que calgui anar desblocant, com ha assenyalat abans l'illustre senyor diputat. És exactament així, perquè hi ha qüestions que tenen que veure, per exemple, el finançament de la sanitat, que és un problema molt seriós; el finançament de la sanitat és un problema molt seriós. Hi ha un sistema que no ens dona els instruments per abordar-lo adequadament. En això em sembla que tindrà la solidaritat de tots els consellers d'Economia que han sigut, que aquí tenim un problema seriós que hem de veure de quina manera enfoquem adequadament. Hauré d'adoptar mesures d'una certa urgència, i entre altres, el Govern de l'Estat hi haurà de posar la part que li toca. Tenim, com deia també el senyor diputat, problemes que es relacionen, que tenen que veure amb despeses derivades de nova legislació estatal. I que en contra del que diu l'acord del 2001, que ara volem revisar, doncs, no s'han posat els mitjans suficients. També caldrà plantejar-ho...

El vicepresident primer

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...quan hi ha tres o quatre qüestions que s'hauran d'abordar en paral·lel.

Perdoni'm, senyor president. Moltes gràcies per la seva generositat, després en la rèplica, en tot cas, acabaré de completar algun punt.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula, per al torn de rèplica, l'illustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Precisió de tres o quatre qüestions més, senyor conseller. L'herència arriba al punt que l'impacte comença a ser ja notable, notori i perillós, l'impacte sobre Catalunya. La posició en descens, en caiguda, no dic lliure però quasi, de la renda disponible per habitant, Catalunya s'ha situat en setena posició de l'Estat, les dades publicades fa dos dies de creixement del PIB, penúltima comunitat autònoma de l'Estat en creixement, l'any passat. Això vol dir: menys cohesió social –renda disponible per habitant–,

menys competitivitat. Impacte sobre el nostre creixement, per tant, gravetat de la situació. Estudis fets –i finançats des de la Conselleria– pels professors Pons i Tremosa, comentaven o explicaven que amb el dèficit 95-98, si haguéssim recuperat tot aquest dèficit –hipòtesis–, Catalunya hauria crescut un 31 per cent més del seu PIB i hauríem creat 254.000 llocs de treball més. Estem parlant de brutalitats. Estaríem a la plena ocupació, pràcticament, i a nivell dels territoris més avançats a Europa.

Segona consideració, també, del model anterior no complet. El tema del retard del 2 per cent de diferencial en les transferències de l'Estat que no paga fins al cap d'uns anys i que, en canvi, ell comptabilitza com a ingressos allà. La jugada que fa l'Estat, fins ara, mentre governava el PP, de ser rígid en el tema del dèficit, quan ells juguen amb la caixa de la Seguretat Social, posant la mà a la caixa i jugant amb els números perquè els surtin arranats i, en canvi, impedeixen que les comunitats autònomes puguin jugar a no haver d'anar atrapats amb el dèficit zero pelat, per tant, tema també –suposo– a desencallar.

I, pel que deia vostè, òbviament, això són retards, o sigui, hem de posar el rellotge a zero del model antic. Primer, fer un informe del que ens deuen, per aquest principi de lleialtat institucional que no s'ha complert. Segona, efectivament, mentre es negocia –mentre es negocia–, home, hi ha una forma de fer abaixar el dèficit, és que les inversions de l'Estat s'incrementin notablement, i tots ho sabem això. Clar, la inversió pública, en funció del criteri aprovat en l'Acord catalanista i d'esquerres, de l'any 95 al 2002, si s'hagués fet la inversió pública en funció de la renda, en aquests moments l'Estat central ens deuria a Catalunya, anys 95-2002, 1,8 bilions d'antigues pessetes, fent la consideració aquesta: inversió pública amb relació a renda, any 95-2002. Treballem en aquests dos o tres anys mentre s'està negociant, que es noti una mica d'alegria, eh, en les inversions dels pressupostos de l'Estat!

Segona consideració, i última consideració, com li deia, que això no s'estabilitzarà si no hi ha un canvi de model polític –i això ja és més complicat. Estem esperant i expectants davant què donarà de si la reforma federal del Senat, perquè aquí està la clau de volta. Nosaltres que tenim un model de concert econòmic, el Grup d'Esquerra Republicana, que s'acostaria, en tot cas, al model federal, tipus alemany, tipus canadenc, entenem que estem molt lluny del model alemany, que no és el nostre, ja firmariem ara que les regles estiguessin clares, com estan a Alemanya. Quines són les regles clares? Transparència, sense transparència no hi ha democràcia; balanços fiscals clares, anuals; dos, hi ha d'haver uns límits constitucionals al dèficit com hi són a Alemanya, no més del 4 per cent –no més del 4 per cent del PIB–, nosaltres hem arribat al 9, al 10 i a l'11.

Tres, límits a les aportacions, no pot ser que qui aporta més acabi sent, rebent per habitant menys del qui rep més.

Quatre, el model d'emulació: qui faci més esforç fiscal ha de tenir una prima i qui en faci menys ha de tenir una certa sanció, perquè sinó no hi ha l'emulació, que fa que qui fa més esforç en vulgui continuar

fent i el qui en fa menys tingui ganes de fer-ne més per tenir més.

Cinc, mecanismes de veto, i això passa pel Senat federal plurinacional, amb dret a veto, on els temes de finançament es decideixin al Senat, no al Congrés, al Senat.

I sis, els organismes arbitrals han de ser arbitrals, neutres, que si anem al Tribunal Constitucional, el Tribunal Constitucional no estigui comprat, l'àrbitre no estigui comprat, i això vol dir un tribunal constitucional federal.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per tant, és complicat això, és molt complicat, però hi hem d'avançar. *(Remor de veus.)* Vostès són federals i nosaltres creiem que si no anem cap aquí no hi ha regles de joc, i si no hi ha regles de joc és la confrontació.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Huguet i Biosca

Per tant, suport ple a la defensa del que hem pactat a Catalunya, sabent que l'escenari no és fàcil i que fins que no hi hagi una normativa general democràtica, estem parlant de democràcia, aquí hi haurà confrontació, legítima, pacífica, però confrontació.

Gràcies, senyor president; senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la següent rèplica, l'honorable conseller d'Economia i Finances, senyor Antoni Castells.

El conseller d'Economia i Finances

Molt honorable senyor president, senyor diputat, m'agradaria fer algun comentari sobre les seves observacions. En primer lloc, Catalunya segueix sent el principal motor econòmic d'Espanya, seguim sent una realitat econòmica extraordinàriament potent i la nostra situació, en termes de PIB per càpita amb relació a Europa, que és l'espai econòmic amb què hem de competir, doncs, ha millorat i ha millorat molt. Estàvem al 90 per cent de la mitjana comunitària quan ens hi vam integrar, estem avui per sobre de la mitjana comunitària. Aquesta és la realitat. I els arbres no ens han de deixar de fer veure els bosc. Aquest és el bosc, aquesta és la realitat de la nostra economia. És cert –és cert– que hi ha coses que podrien anar millor. Vostè té raó quan apunta aquestes coses, però veiem el dibuix en la seva globalitat, que és aquesta, però és cert que hi ha coses que haurien –haurien– d'anar millor. I és cert que en una etapa expansiva com la que s'ha produït des de l'any 96 a l'any 2002 hem crescut per sota de la mitjana espanyola, la qual cosa no succeïa normalment. I és cert que tots som conscients que hem perdut capitalitat econòmica, centralitat, capacitat de decisió. Aquella veritat que s'havia complet fa més d'un segle, no?, que a Espanya hi havia dos capitals: la capital econòmica, Barcelona, Catalunya, la capital política, Madrid, no estariem gaire segurs que avui es compleixi.

Per tant, hem de recuperar aquesta capitalitat. Per tant, hem de ser conscients del que no va prou bé perquè arribi a anar bé, no per martiritzar-nos, diguem, no per caure en la hipocondria, però sí que hem de saber el que no va prou bé.

Totalment d'acord respecte a les infraestructures. Quan parlem del dèficit fiscal, i n'hem de parlar moltes vegades, siguem conscients que una part molt important del dèficit fiscal no s'arregla amb millor finançament, s'arregla amb més inversió de l'Estat a Catalunya. Un dels punts sensibles, probablement el més sensible, és aquest. I aquí les sèries històriques ens diuen que la mitjana d'inversió al llarg dels últims deu anys –ho dic per repartir el color dels governs de l'Estat, eh?, al llarg d'aquest període de temps– ha estat de l'11 per cent, quan tenim una població que és el 16 per cent i un PIB que és el 19 per cent.

I quan parlem d'inversió en infraestructures, escolta'm, escolti'm, senyor conseller, ai, senyor diputat, perdoni, té molt que veure amb relació al PIB. Per tant, probablement, hauríem d'agafar com a indicador abans el PIB que no la població. *(Remor de veus.)*

Ara estem en unes bones condicions per abordar la reforma del sistema de finançament, i em sembla que d'això n'hem de ser tots conscients. Hem de ser tots conscients que avui estem en condicions de negociar la reforma del sistema de finançament a partir dels requisits bàsics, que són la unitat a Catalunya i la negociació i el diàleg amb el Govern de l'Estat. No ens enganyem, només a partir d'aquestes premisses podrem avançar de veritat en la reforma del sistema de finançament: unitat de criteris de plantejaments a Catalunya, negociació i diàleg amb el Govern de l'Estat. Les dues coses, Catalunya és forta quan es presenta unida. Quan ens presentem units tenim una força extraordinària, és molt difícil que no avancem en els nostres plantejaments, pesem massa, som molt importants com perquè no puguem avançar. Ara, això sí, aquesta unitat és imprescindible, per això cal el consens a Catalunya. Hi ha les condicions per al consens, perquè tots compartim un anhel que és el de millorar el nostre autogovern i el de jugar un paper protagonista en la realitat d'Espanya.

Ara, això sí, a continuació ho hem de fer a partir del diàleg i la negociació. Vol dir, nosaltres no tirarem la taula enlaire. A partir del diàleg i la negociació, sabent, això sí, que anem al diàleg i a la negociació amb una certa força. La força que ens dóna el Govern de Catalunya, que els partits que li donen recolzament tenen trenta-un escons al Congrés dels Diputats, per exemple. Els que han fet possible que el senyor Zapatero fos elegit president del Govern a la primera votació són una certa força, no per exhibir-la, sinó perquè se sàpiga que realment estem en unes condicions d'una certa força..., d'una certa presència per poder negociar, més encara si anem units.

Naturalment, anem a negociar amb un govern amic, hi insisteixo, un govern amb què compartim molts plantejaments. Amics no vol dir que no hi hagi d'haver problemes, que hagi de ser fàcil, ningú diu que serà fàcil, no ho serà, de fàcil.

Ara bé, jo crec que estem en condicions de fer, avui, possible aquest projecte polític al qual vostè es referia.

Efectivament, el tema del finançament és un element més, un exponent molt important, d'un gran projecte polític...

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Finances

Perdoni'm, si em permet només acabar..., és el del catalanisme polític. El catalanisme polític s'ha caracteritzat sempre per tenir dos grans objectius: autogovernar-nos a Catalunya i implicar-nos de veritat en la realitat espanyola. Tota la tradició del catalanisme polític, tota, des de l'Almirall, des de Pi i Margall, passant per Macià, Pi i Sunyer, Cambó... Tota la tradició del catalanisme polític ha tingut aquests plantejaments. Companys, que va ser ministre del Govern de l'Estat, no?

I avui em sembla que podem compartir aquest doble plantejament que vol dir, naturalment, això sí, implicar-nos-hi, ser-hi presents. Ara, això sí, ser-hi presents amb igual protagonisme, amb igual capacitat de decidir qui són les altres realitats de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre la construcció de nous edificis judicials, especialment sobre el projecte de la ciutat de la justícia de Barcelona i de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 300-00279/07)

El quart punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la construcció de nous edificis judicials, i especialment sobre el projecte de la ciutat de la justícia de Barcelona i de l'Hospitalet de Llobregat. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per a la seva exposició, l'honorable senyora Núria de Gispert.

La Sra. de Gispert i Català

Gràcies, molt honorable president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller, l'any 1990 es van assumir les primeres competències en matèria d'Administració de Justícia, els mitjans materials, com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Constitucional interposada pel Govern català contra determinats articles de la Llei orgànica del poder judicial, que retallaven l'autonomia catalana en aquesta matèria. Si no hagués estat així, aquestes competències, a més dels mitjans personals i altres que no han estat rebudes mai, malgrat el que disposa l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la seva clàusula subrogatòria, haurien estat exercides pel Govern català des de 1985.

Però parlem de mitjans materials. El conjunt d'edificis judicials transferits per l'Estat a la Generalitat presentava, en general, un seguit de mancances i d'insuficiències que impedièren que l'activitat jurisdiccional s'exer-

cís amb les condicions mínimes de dignitat que precisava qualsevol servei públic. El Govern va acceptar aquells traspassos essent plenament conscient de la situació i amb la voluntat ferma de portar a terme un pla de renovació integral dels edificis judicials de Catalunya. Per això es van esmerçar múltiples esforços en la línia de millorar i construir de nou els edificis judicials, i així l'any 2002 la Generalitat de Catalunya havia realitzat una inversió en obres de rehabilitació, millora i obra nova que ha suposat 250.000 metres quadrats més de superfície per als jutjats de Catalunya. En aquesta línia d'actuació el Govern va elaborar l'any 2002 un nou pla d'edificis judicials per donar resposta a les necessitats pendents i a aquelles noves que poguessin plantejar els partits judicials fins a l'any 2008.

Però entrem ja a l'objecte d'aquesta interpellació que és el projecte de la ciutat de la justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat. A la ciutat de Barcelona el Pla d'edificació es va dissenyar d'acord amb el criteri de proximitat, de proximitat de tots els òrgans judicials. És a dir, de la seva concentració en un sol espai. Era un projecte que, com a tal, es tenia *in mente* des de feia molts anys, però per la dificultat de trobar un solar adient, així com per la magnitud de la inversió, s'anava ajornant en el temps fins que vam poder adquirir els terrenys de les antigues casernes de Lepant entre Barcelona i l'Hospitalet. En cap moment, durant molt anys, l'Ajuntament de Barcelona va col·laborar ni tan sols en la facilitació d'algun solar, cosa que sí han fet altres ajuntaments catalans que tenen partit judicial.

Honorable conseller, aquí li faig la primera pregunta: quina ha estat, ara, la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona? Influir per destruir el projecte original, perquè una part de la ciutat els quedava deserta? Com deia, l'any 1999 es van adquirir els terrenys i durant tres anys vam dedicar tots els esforços a dissenyar, planificar i projectar la ciutat de la justícia.

El Govern va voler donar una resposta definitiva al problema que representa la notable dispersió dels edificis judicials a Barcelona. Actualment, els jutjats que funcionen a Barcelona estan ubicats en vint-i-un edificis diferents. La unificació de tots els òrgans judicials en un sol punt facilitaria al ciutadà les gestions amb l'Administració de justícia i evitaria als professionals que col·laboren amb aquesta Administració els múltiples desplaçaments que han de fer, i faria que l'Administració de justícia fos més àgil i més racional. Es preveia que es traslladessin els dos-cents òrgans existents, a més de l'Audiència, la Fiscalia i la seu dels jutjats de l'Hospitalet. També hi havien d'anar altres serveis auxiliars, com l'Institut de Medicina Legal, els metges forenses, els serveis de normalització lingüística, els serveis dels col·legis professionals, la biblioteca, els arxius, etcètera.

L'edificació prevista donava resposta a totes aquestes necessitats, i a més contemplava un increment important per al futur creixement de la planta judicial. Era un projecte a llarg termini. Es van crear dues comissions, una institucional i una altra tècnica, amb l'objecte d'impulsar el seu desenvolupament amb el consens institucional i del món jurídic, tal com requereix una obra de govern tan important.

Honorable conseller, una altra pregunta: és el mateix consens que ha obtingut la seva proposta? En la seva compareixença, a primers de febrer, davant la Comissió de Justícia, vostè ens parlava d'un estil diferent de fer política: més participatiu, més dialogant i més transparent. És el que ha emprat en la reforma de la ciutat judicial? Vostès van dir que ho havien consultat amb les parts interessades. Amb quines?

Sap què va dir, dijous passat, en una compareixença el president del Tribunal Superior de Justícia? I ho va dir amb cura i amb respecte –no podia ser d'una altra manera–, va dir que acataria –l'acataria– la decisió que es prengués, però que ell se sentia còmplice del projecte anterior. Més clar, ho vol?

I els advocats? I els procuradors? I els perits? Què han dit? Que el seu, senyor conseller, el seu projecte és aberrant i que no havien estat consultats, o sí?

Es va elaborar un pla director, es va convocar un concurs d'idees i va ser adjudicat el projecte el març del 2002, la inversió va ser adjudicada el juliol del 2003 i les obres van iniciar-se el setembre del mateix any, amb cinquanta mesos d'execució mitjançant l'adjudicació pel sistema de concessió d'obra pública i gestió del complex per un període màxim de trenta-cinc anys. Per què ens esquinçem les vestidures davant una adjudicació com aquesta? Per què no ho fem amb obres com les del Fòrum? O és que les del Fòrum tenen..., o hi prima l'interès públic i la justícia no té aquest interès públic? Què ha fet el nou Govern?

Doncs, el nou Govern el que ha fet és destruir allò que el Govern anterior havia construït. I ho ha fet amb raonaments febles, sense cap estudi acurat, sense comptar amb les necessitats de la justícia, sense comptar amb el món que representa la justícia, amb arguments demagògics com ara el de les «vivendes» socials.

A partir d'ara, si el Departament de Justícia porta endavant el nou projecte, aquest ja no serà el de la ciutat de la justícia, serà una altra cosa, serà més del mateix, més de tot allò que la Magistratura i la Fiscalia no volien, i el món jurídic tampoc; i encara pitjor, perquè tindrem els edificis judicials de Barcelona encara més dispersos, sense ordre ni concert, sense cap criteri de racionalitat, i s'haurà perdut una oportunitat històrica.

Les raons que s'argumenten perden pes cada cop que es volen explicar: reduir l'espai dedicat a òrgans judicials, treure del projecte algunes jurisdiccions, construir «vivenda» social, la ciutat projectada era d'un cost molt elevat, no estava estudiada la seguretat, era massa concentració, no estava estudiada la mobilitat... O el que diu darrerament: que la implantació de les noves tecnologies no fa necessària la presència física. Bé. Després en parlarem.

Com és lògic, a tot tenim resposta, però no ara, des de fa tres anys, amb els estudis que es van fer per a aquelles dues comissions, amb l'anàlisi de necessitats dins del mateix projecte constructiu. I li ho explicaré, honorable conseller, amb aquesta decisió, si és que no la repensa, no ha destruït un projecte del Govern de Convergència i Unió, el que ha fet és destruir per molt temps el projecte de justícia de Barcelona; un projecte que ja iniciava el seu camí abans del noranta i que va

començar a prendre cos a finals d'aquella dècada; un projecte que donava una resposta definitiva a les mancances que patia la justícia i la situava en el lloc que li correspon.

Miri, hi ha governs que prioritzen, i el nostre, el Govern de Convergència i Unió, passarà a la història perquè va donar prioritat a la justícia; cosa que vostès, en menys de quatre anys, en menys de quatre mesos, estan demostrant no només la poca importància que hi donen, sinó també el gran desconeixement de les seves necessitats.

Permeti'm que li contesti algun dels arguments que hem vist pels mitjans de comunicació, perquè, per cert, aquí al Parlament vostè no ha enviat cap estudi. Des d'un punt de vista de la planificació es trenca el concepte d'unitat i les economies d'escala que s'haurien aconseguit per la concentració. Es trenca la imatge de la justícia, que representa que la justícia sempre ha demanat una imatge singular i vinculada a la importància de l'activitat que desenvolupa. Els palaus de justícia no són només oficines administratives, representen quelcom més. Es trenca la possibilitat de refer i modernitzar en una sola operació el 60 per cent de la justícia de Catalunya, perquè això és el que representa Barcelona.

El projecte de la ciutat de la justícia tenia el vistiplau de tots els segments professionals vinculats a la justícia, perquè va ser un projecte participatiu i transparent. Aquest projecte estrella es trenca només començar perquè l'havia gestat l'altre govern i s'havien de buscar arguments per destruir-lo. La seva proposta no ha passat per la sala de govern, per la Fiscalia, per la Comissió mixta, no l'ha parlada amb els col·legis professionals, és fruit d'una feina feta a corre-cuita en un despatx sense cap valoració seriosa. I en parlarem més en la meua rèplica.

I ara només, conseller, dir-li que vostè sí que passarà a la història. Passarà a la història com a aquell conseller que va deconstruir un gran projecte de justícia; un projecte que tots els que teníem a veure en aquest àmbit el desitjàvem per situar la justícia, en majúscules, en la primera línia. I, vostè, amb arguments febles, sense contingut, amb arguments polítics de mal pagador, ha deixat a l'estacada. Enhorabona.

El president

Té la paraula, per la resposta, l'honorable conseller de Justícia, el senyor Josep Maria Vallès.

El conseller de Justícia (Sr. Josep M. Vallès i Casadevall)

Gràcies, molt honorable senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, i amb l'amable tolerància del president començaré la meua intervenció per agrair les mostres de suport i simpatia de membres d'aquesta cambra que vaig rebre durant el curs dels greus incidents de la nit del 30 d'abril, que van tenir com efecte greus lesions a dos funcionaris, però que van ser resolts amb professionalitat i diligència per l'equip directiu del centre penitenciari, per la Secretaria de Serveis Penitenciaris, amb el suport també d'altres conselleries del Govern.

Crec que aquestes trucades, que agraeixo sincerament, són els gestos que honoren la política democràtica, per discrets que siguin, la honoren molt més que altres gestos públics als quals de vegades ens veiem obligats a retre tribut per una interpretació discutible del que ha de ser la confrontació política democràtica. Repeteixo, doncs, el meu agraïment a tots ells i espero poder comparèixer ben aviat aquí a la cambra per parlar de la política penitenciària del Govern.

I anem, ara, a la interpellació sobre el pla de construccions d'edificis judicials i, en particular, la ciutat judicial.

Efectivament, i com ens ha dit l'honorable diputada, el parc immobiliari destinat a Administració de justícia, a Catalunya, és d'una considerable entitat: setanta edificis, 320.000 metres quadrats, alguns en règim de propietat, altres en règim de lloguer, alguns en bon estat, altres de recent construcció, com ens ha recordat també la il·lustre diputada, altres necessitats de rehabilitació i uns quants d'obligada substitució. Puc detallar l'estat en què es troben cadascun d'ells, en aquest moment, perquè alguns d'ells, que tenen..., que estan en aquest moment en tràmit de projecte o d'adjudicació, estan sent reconsiderats a la vista de les reformes introduïdes per la Llei orgànica del poder judicial, reformada el mes de gener d'aquest mateix any.

Vull recordar, perquè el context en què s'ha plantejat la interpellació és aquest, el compromís adquirit per aquest conseller en la seva compareixença parlamentària, el compromís adquirit, diguem, davant de la natural impaciència d'aquells que volen veure millorades les infraestructures judicials en el seu territori, o en la seva ciutat, que és defensar amb energia en el si del Govern les inversions que requereix el Departament de Justícia per fer front a aquesta prioritat del servei públic. En el conjunt del pla d'inversions del Govern hi figurarà una assignació adequada per a les necessitats dels nostres edificis judicials, que són equipaments indispensables per a una correcta administració de justícia a Catalunya.

En aquest moment no puc dir més ni fer menys, diguem. Si digués més seria caure en la temptació de buscar, doncs, l'aplaudiment fàcil de tots aquells que estan esperant que l'edifici judicial del seu territori o de la seva ciutat, que fa temps que es troba en condicions inconvenients..., estan esperant aquesta paraula de confirmació, de compromís. Però, com dic, seria una afirmació frívola, que no faré. Fer menys seria abdicar de la responsabilitat que em correspon, com a govern, de garantir de forma adequada aquesta intenció de l'Administració de justícia.

Hi afegiré que a la necessitat d'inversions noves cal afegir la necessitat de reposició, diguem, les necessitats de manteniment i de conservació dels edificis existents. No podem anar inaugurant edificis i tallant la cinta de nous edificis per una banda, i contemplar passivament com es van degradant els que fa anys que s'havien inaugurat.

Vull dir, full fer aquesta remarca sobre el context perquè la discussió sobre la ciutat judicial que porta aquí la il·lustre diputada, o sobre la ciutat judicial de Barcelona - l'Hospitalet, ha de situar-se en aquest context

d'equipaments judicials per al conjunt de Catalunya. I hem de tenir també present l'impacte econòmic que representa en el conjunt d'inversions necessàries per al territori de Catalunya.

Què cal dir sobre la ciutat judicial des de la perspectiva d'aquest conseller que us parla? He de començar dient que és l'obligació de tot conseller, d'un nou conseller -d'un nou conseller-, examinar l'estat dels projectes que troba a la conselleria, especialment i de manera molt particular, primer, si el projecte és de gran magnitud i comporta un gran compromís econòmic. I aquest és el cas del tema que ens ocupa.

Segon, si té conseqüències a llarg termini. La diputada parlava de conseqüències històriques; doncs, bé, el fet d'aplicar-li o d'atribuir-li conseqüències històriques obliga a fer un examen encara més aprofundit i més detallat.

I, en tercer lloc, si es troba en un moment processal, si es troba en un moment del tràmit que permet o que exigeix una reconsideració. Doncs, bé, aquest projecte -aquest projecte-, cal que la cambra ho sàpiga, no comptava en el moment d'iniciar les obres amb el projecte executiu, sinó que només comptava amb un projecte bàsic. El projecte executiu es trobava, i es troba en aquest moment, en fase d'elaboració, de la qual depèn posteriorment la sol·licitud de les llicències constructives pertinents, i, a més a més, com deia abans, l'entrada en vigor de reformes de la Llei orgànica del poder judicial permetia o, més que permetia, obligava a incorporar en el projecte les modificacions que s'ajustessin a la reorganització de l'oficina judicial.

Per tant, era un moment obligat i era un moment oportú per reexaminar el projecte. Per responsabilitat, per responsabilitat de Govern; no per afany destructiu, que se'ns imputa. No s'adiu gens amb les disposicions i amb el tarannà del conseller i tampoc del Govern; és una decisió que es pren a contracor, perquè és una decisió poc lluïda, perquè és una decisió incòmoda. Però, hi insisteixo, és necessària per responsabilitat.

Procuraré explicar a la cambra, diguem, quines són les raons que han portat a la revisió de la proposta inicial, què és el que ha aprovat el Govern i, finalment, què queda per fer a partir d'aquesta aprovació.

Quines raons han portat el Govern a aprovar una revisió, seguint les recomanacions del conseller? La principal raó, la primera raó és que s'ha constatat, amb l'assistència d'experts independents, que el projecte -que el projecte- era una solució altament deficient per un diagnòstic acceptable -diagnòstic acceptable- sobre la correcta dispersió dels edificis judicials a Barcelona i l'Hospitalet, amb lloguers en alguns casos, en propietat i en estat no del tot satisfactori en molts d'altres.

La solució de concentració de tots aquests serveis judicials a Barcelona era una solució a primera vista atractiva. Però s'hi podrien fer algunes objeccions. La il·lustre diputada ha fet menció del criteri de proximitat. Jo em pensava que es referia al criteri de proximitat entre els organismes judicials i els justiciables, entre les institucions i els ciutadans. Ha resultat que era el criteri de proximitat entre òrgans judicials. És una nova versió del criteri de proximitat a la qual no estàvem avesats en el llenguatge polític del país.

Però superant aquestes objeccions de futur, la raó principal és que el volum estimat per construir en aquest solar ubicat en aquesta ubicació precisa era d'una mida extraordinària, difícil d'encaixar en les cinc hectàrees de què disposa el solar en qüestió: 195.000 metres quadrats sobre rasant en un solar de cinc hectàrees, amb una densitat que comporta un coeficient de 3,6, molt superior al coeficient de l'àrea en què s'implanta.

Pensin en altres referències disponibles d'altres serveis públics també en l'entorn de Barcelona. Vall d'Hebron, ciutat sanitària de Vall d'Hebron: tretze hectàrees, és a dir, més, bastant més del doble del solar de la plaça Cerdà; edificació, 140.000 metres quadrats, és a dir, bastants menys dels previstos inicialment per a la ciutat judicial. Campus Nord de la Universitat Politècnica de Catalunya, al cantó de les casernes del Bruc: dotze hectàrees, bastantes més, més del doble, de les previstes; 97.000 metres quadrats d'edificació, coeficient 0,8.

Qui ha pogut transitar per aquests dos equipaments saben que ja de per si impacten per la seva congestió i que tenen, també, una dificultat de gestió quan es parla amb els seus responsables. Doncs, bé, la densitat que alguns recomanen per a la ciutat mediterrània, i que alguns podem compartir, creiem que passava de la ratlla en aquest projecte.

A més, aquest solar estava ubicat en una situació, o està ubicat en una situació, especialment sensible de la congestió àrea metropolitana. És a l'entrada de la ciutat que molts pateixen cada matí, és una àrea particularment freqüentada en aquests moments, en què s'ha convertit en una àrea direccional –centre de serveis, complex de la Fira de Barcelona, complex d'equipaments que està previst per dignificar aquesta zona, etcètera–, congestionant encara més aquesta situació. Hem de pensar en la freqüència d'entre quatre i sis mil treballadors i entre catorze i quinze mil usuaris diaris, que impactarien en un horari...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Justícia

...simultani en aquesta situació.

Per tant, hem pensat, diguem, hem pensat i ho hem pensat a fons, i ho torno a dir, no amb ganes de destruir, sinó amb ganes d'evitar un nyap, hem procurat preveure les conseqüències funcionals, les conseqüències logístiques, les conseqüències de seguretat i les conseqüències urbanístiques.

El Govern ha aprovat uns criteris...

El president

Honorable conseller, s'ha acabat el temps. Després tindrà temps, a la rèplica...

El conseller de Justícia

Sí; només dir que el Govern ha aprovat uns criteris, que aquests criteris hauran de ser aplicats en el seu detall.

I en la rèplica faré menció d'algunes de les preguntes que ha plantejat la il·lustre diputada, l'honorable diputada, en la primera part de la seva intervenció.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, per a la rèplica, l'honorable senyora Núria de Gispert.

La Sra. de Gispert i Català

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyores diputades, senyors diputats..., honorable conseller, ha començat la seva intervenció, jo diria que per guanyar temps, parlant d'un compromís adquirit, que no sabem quin és el compromís adquirit, sobre la construcció de nous edificis judicials. Ha parlat que s'havia de situar això en el capítol general d'equipaments, quan parlava de la ciutat judicial. I que havien tingut el gran impacte econòmic.

Ha dit que era una disposició que s'havia pres a contracor i ha donat una sèrie de raons. Primer, que ha estat assistit per experts independents: si és possible saber quins són aquests experts, si tenien res a veure amb el món jurídic i judicial, a més a més de tècnics, i com és possible que en dos mesos, doncs, pugui destruir un projecte que durant tres anys es va construir i es va aprovar per les diferents administracions?

Jo li vull recordar que tots els raonaments que vostè dóna, de seguretat, de mobilitat, d'accessibilitat, de proximitat a la ciutadania o de concentració d'òrgans judicials, van ser aprovats per l'Ajuntament de Barcelona..., jo crec que a contracor, però van ser aprovats per l'Ajuntament de Barcelona, per l'Ajuntament de l'Hospitalet, amb molta disposició, i bona disposició, cosa que no era la de l'alcalde de Barcelona, i per la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat. Per tant, tres organismes, tres institucions, que van estudiar el projecte, van estudiar tots aquests aspectes de què vostès ara, doncs, donen els raonaments en contra, com és el de la seguretat, el de la mobilitat, el de l'accessibilitat. I resulta que en dos mesos uns experts que no coneixem diuen que tot això, doncs, no funciona, no funcionaria, i, per tant, s'ha de modificar d'una manera radical el projecte inicial.

Quins són els criteris que el Govern ha adoptat o adoptarà per a la futura dispersió de les oficines judicials? Perquè ja no podem parlar –no podem parlar– de ciutat de la justícia, ja li ho dic, sinó que tindrem una gran dispersió: set o vuit edificis, o deu, a Barcelona, a l'entorn del Palau de Justícia, i set o vuit a la ciutat judicial passada. Això és una gran dispersió.

Vostè aquests dies –dos exemples– deia que amb la implantació de les noves tecnologies ja no seria necessària en el futur la presència física com ho ha estat fins ara. Perdoni, però vostè s'equivoca perquè amb la Llei d'enjudiciament civil precisament el que s'ha fet és establir més presència física, més oralitat, i, per tant, els usuaris de la justícia, els col·laboradors de la justícia hauran d'anar més, com van ara, a l'Administració de justícia, i els seria molt més fàcil tenir-ho tot en un sol espai físic.

Però a més a més vostè parla, i en parla sempre, de la justícia de proximitat. Jo li recomano que es miri la comparança del president del Tribunal Superior de Justícia perquè en va parlar, de la justícia de proximitat, i penso que a més va donar idees molt clares i molt bones, i clarament va dir que no tenia res a veure amb la ciutat judicial, perquè la justícia de proximitat pot estar en cada districte, però això no obsta perquè tots els òrgans judicials puguin estar en un sol espai físic. Jo li recomano que s'ho miri, que la llegeixi, perquè realment dona bones idees.

Com una altra que dona, perquè vostès parlen, han parlat fins ara, de la desertització de la futura ciutat judicial perquè a les dues de la tarda ja no hi quedaria ningú. Doncs, també el president del Tribunal Superior va treure una proposta, que a més crec que surt avui en els mitjans de comunicació, dels jutjats dobles. No és només del president del Tribunal Superior, també va ser del ministre de Justícia del Partit Popular; el ministre Michavila també va parlar que amb la nova Llei orgànica del poder judicial els jutjats es podien doblar i que, a més a més, aquestes grans instal·lacions i el servei a la justícia requerien treballar matí i tarda. Per tant, no hauria quedat desert.

Jo li demano que, ja que no ha fet abans, ho faci ara, parli amb el món judicial, parli amb el món jurídic. Ells no estan conformes amb el seu projecte. És un projecte que, com li he dit en la meua primera intervenció, estava estudiat en profunditat; s'havien valorat les necessitats de la justícia, i el que volíem, sobretot, era situar la justícia en el lloc que li correspon.

Miri, hi han hagut molts governs a nivell de l'Estat que la justícia se l'han pres com si fos la ventafocs de qual-sevol ministeri. Aquí, a Catalunya, això no havia passat fins fa quatre mesos. Ara –ara– la justícia (*remor de fons*) ja no és res per al Govern de la Generalitat. La justícia ja no és una prioritat. I ho lamento en nom de totes les persones que estan avui en el món de la justícia, en l'àmbit jurídic, en l'àmbit judicial.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per a la rèplica, el conseller de Justícia, l'honorable senyor Josep Maria Vallès.

El conseller de Justícia

Gràcies, senyor president. Jo sempre segueixo atentament les indicacions –les escolto atentament, les indicacions– i les recomanacions, quan es formulen amb la passió i l'emoció que es posa en elles, per part de qui les sent i les viu de manera profunda, però voldria aclarir també alguna qüestió de les que s'han plantejat en la primera part i en la segona part de la interpellació.

He dit que hi ha hagut contactes, consultes i avaluacions prèvies amb persones pertanyents als diferents estaments judicials, tècnics, empreses adjudicatàries, municipis afectats, etcètera. Cap d'elles va plantejar, quan es van fer aquestes consultes informals –i ho reitero–, cap d'elles va plantejar, en el moment en què es van mantenir aquestes consultes informals, cap objec-

ció substantiva als criteris de revisió amb els quals nosaltres estàvem treballant. Tothom és lliure de canviar d'opinió en el curs de poques setmanes, tothom és lliure de modificar el seu parer, i en tot cas, com he dit, i a partir d'aquest moment, i tal com consta en el document que circula a la pàgina web del Departament, a partir d'aquest moment comencen les consultes formals amb els diferents estaments representatius i implicats en la qüestió.

De tal manera comencen que, la mateixa tarda en què el Govern aprovava el projecte de revisió, a la Comissió Mixta que reuneix el Departament de Justícia i la Sala de Govern del Tribunal Superior es presentava aquesta proposta. I l'endemà es presentava a la Fiscalia en cap. I així, de manera successiva, s'anirà presentant a tots els denominats operadors jurídics, ajuntaments, etcètera, que vulguin fer contribucions a perfilar els detalls de la proposta de revisió. Però tot això sense oblidar la competència de la Generalitat, aquesta que defensem amb la mateixa energia que ha defensat el Govern anterior, que és la competència de definir, determinar els mitjans materials i les condicions materials més idònies en matèria d'edificis, de suport tècnic, de proveïments, per facilitar el bon funcionament de la justícia a Catalunya; cadascú en el seu lloc, diríem. La responsabilitat del Govern de la Generalitat de Catalunya és aquesta.

És cert també que hi ha hagut professionals que han expressat crítiques, però també n'hi ha hagut d'altres que han expressat el seu suport; diguem-ne, és molt atrevit arrogar-se la representació universal dels col·lectius. I en tot cas, també vull avançar aquí, tal com acabem de dir, que les apreciacions crítiques que s'hagin fet sobre la proposta inicial poden ser recollides o examinades en el curs de la definició d'aquest projecte executiu que no existia en el moment en què es va posar la primera pedra i es va fer l'adjudicació de l'obra.

Voldria acabar dient que em sembla comprensible, com deia abans, des d'un punt de vista emocional, el disgust per veure modificada una proposta en què no dubto que s'hi va dipositar molta illusió, i també una gran càrrega simbòlica i una gran càrrega política. Fins i tot puc deixar-me impressionar –ho dic perquè m'agrada aquest tipus d'ambició– per la magnitud de l'ambició expressada en l'afirmació repetida que aquesta seria la ciutat judicial més gran del món, però penso que l'espectacularitat d'una maqueta o la grandiositat d'una concepció no ens ha de fer perdre de vista que no estem projectant un monument per a la posteritat, no estem projectant –i perdonin l'acudit fàcil– «la mare de totes les ciutats judicials», el que estem projectant és un equipament al servei dels ciutadans, que ha de tenir un caràcter i una dimensió que els permeti funcionar amb eficiència i sense agredir l'entorn humà on s'inserix. (*Veus de: «Molt bé.»*) Això és el que penso que satisfà la proposta que nosaltres hem aprovat. Tampoc estic convençut que sigui una proposta òptima o perfecta, perquè no hi ha propostes òptimes ni perfectes en el món en què ens movem, però crec, de manera sincera, que reuneix millors condicions que la que ens havia preparat el Govern de Convergència i Unió.

Estem en la fase, insisteixo, d'establir els detalls de l'aplicació dels criteris que el Govern ha aprovat en el

seu moment, i en aquesta fase, crec, certament, que com que tot és perfectible, també serà perfectible, serà perfeccionada la proposta que nosaltres hem proposat a la societat catalana per tenir a Barcelona un equipament judicial que ha d'estar també compensat amb els equipaments judicials de la resta de Catalunya.

No he fet menció –i acabo– de l'estalvi econòmic que pot significar la revisió del projecte. Amb l'estalvi econòmic previst, que alguns titllaran d'insuficient, es pot invertir el cost de deu o dotze edificis judicials a la resta de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre quina és la seva política de relacions amb els mitjans de comunicació de Catalunya (tram. 300-00457/07) (retirada)

El cinquè punt de l'ordre del dia ha estat retirat.

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de família (tram. 300-00291/07)

Per tant, passàrem al sisè, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la política de família. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Honorable consellera, senyores diputades, senyors diputats, les polítiques de suport a les famílies sempre han estat una prioritat pel nostre Grup Parlamentari. De fet, l'any 1998, Esquerra Republicana de Catalunya ja va presentar una proposició de llei de suport a les unitats familiars, que va ser presa en consideració, i que va decaure en acabar la legislatura sense que se n'hagués pogut elaborar el dictamen corresponent.

A la sisena legislatura, a la passada legislatura, el nostre Grup Parlamentari va tornar a entrar a registre la Proposició de llei, i es va tornar a prendre en consideració. La Ponència, que va treballar un cert temps, per motius diversos no va avançar de manera suficient. I només va ser a partir d'una moció aprovada pel Ple d'aquesta cambra, a proposta nostra, que l'anterior Govern va presentar un projecte de llei que, a més a més, no només tenia l'encàrrec específic d'aquest Parlament de fer-ho, sinó que també tenia sobre la taula tot el material que s'havia treballat a la Ponència: les aportacions dels diferents grups parlamentaris i, en el nostre cas, una proposta de llei concreta.

El juny del 2003, com vostè sap, coincidint amb el final de la legislatura anterior, es va aprovar la Llei de suport a les famílies.

La Llei 18/2003 va ser publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, el 16 de juliol de l'any passat, i de conformitat amb la disposició final tercera, va entrar en vigor el passat 16 de gener d'enguany, de 2004. Aquesta Llei va ser impulsada amb convenciment també pel nostre Grup Parlamentari, ja que després de molts intents de dotar les famílies d'una llei de suport, vam considerar que a l'hora de triar entre no tenir una llei o començar a fer algunes passes, encara que fossin tímides, doncs, vam optar precisament per començar a caminar en aquest àmbit.

Cal dir també que, malgrat el consens a què vam arribar, l'anterior Govern va aprofitar la Llei per fer un catàleg de prestacions econòmiques i, al nostre entendre, les mesures i els serveis eren d'impossible compliment segons les previsions pressupostàries i existents, i no responien a un veritable criteri de creació de polítiques de suport a les famílies, sinó a una voluntat de presentar públicament prestacions econòmiques substitutives de les veritables línies polítiques de suport a les famílies, com hem dit moltes vegades des d'aquesta tribuna.

M'agradaria fer esment també, en aquest punt, de l'enorme retard de l'anterior Govern en matèries de polítiques de família. Tot i que durant vint-i-tres anys, des del Govern i des de Convergència i Unió, es va fer bandera de ser, d'alguna manera, els únics que donaven suport a la família, que apostaven per la família, no va ser precisament fins que Esquerra Republicana de Catalunya ho va plantejar en aquest Parlament, que es va posar en marxa, de forma decidida, la Llei.

Val a dir que a Catalunya, també feia onze anys, la Generalitat havia posat en marxa un fracassat pla de suport a les famílies, que el Govern de Convergència i Unió va impulsar «L'any internacional de la família», el 1994, un pla que no es va aplicar mai i que exclouia una part important dels nuclis de convivència, centrant-se bàsicament en polítiques natalistes i que va ser àmpliament criticat per la societat civil.

Aquest Pla es va anar oblidant en un calaix, fet que, al nostre entendre, marca o mostra la manca de voluntat real en la política familiar per part de l'anterior Govern. I no va ser fins a l'any 98 que el Parlament de Catalunya començà a discutir la possibilitat de legislar per donar suport a les unitats familiars, a partir, precisament, de la nostra proposta parlamentària.

Ara, doncs, el nostre país ja està dotat d'una llei, amb molts forats, pensem, i encara tímida en molts aspectes, però una llei important per començar a canviar les coses.

A la disposició final tercera de la Llei s'especifiquen dos títols, el 3 i el 4, i un seguit d'articles, de l'11 al 13, del 32 al 36, i el 39, 41, 42 i 44, que s'aplicaran en funció del que estableixen les lleis de pressupostos, les disposicions reglamentàries que desenvolupen aquests títols i articles, i els convenis, els plans o programes que s'aprovin. En aquest sentit, ens interessaria conèixer quin és el capteniment del Govern de cara a fer el desenvolupament reglamentari de la Llei.

En un altre ordre de consideracions, s'observa que la Llei 18/2003 presenta un caràcter transversal intrínsec en matèria de família, i això fa que, per al seu desenvolupament

lupament, necessiti la intervenció d'altres departaments de la Generalitat. L'acció transversal sempre ha estat un gran oblit, i des d'Esquerra Republicana de Catalunya, des del nostre Grup Parlamentari hem insistit a bastament en aquest tema. Pensem que l'acció i l'avaluació transversal de les diferents polítiques és necessària, és una eina imprescindible. Les polítiques de suport a les famílies no són independents de les polítiques de gènere, com tampoc ho són de les d'habitatge, o de les d'atenció a les dependències.

La transversalitat, com deia, és una eina imprescindible per a un bon funcionament i una atenció digna i de qualitat que es mereixen les nostres ciutadanes i ciutadans. En aquest sentit, també ens interessa conèixer les mesures, quines mesures es preveuen per garantir aquesta necessària transversalitat en el desplegament de la Llei, i també, en general, en les polítiques de suport a les famílies.

Pel que fa als ajuts anuals a les famílies amb fills menors, l'ordre que va obrir la convocatòria per a la concessió de la prestació va entrar en vigor el 13 de març. I enguany, un total de 250.841 famílies, i 288.467 nens i nenes menors de tres anys, o menors de sis si són de famílies monoparentals o nombroses, rebran la prestació econòmica de caràcter universal per infant a càrrec, cosa que suposarà un augment del 12,5 per cent del nombre d'infants i del 13,38 de les famílies beneficiàries respecte a l'any 2003.

Des del nostre Grup Parlamentari, sempre hem advocat per una política familiar justa i equitativa, que tingui en compte les necessitats diferents de cada tipus d'unitat familiar i la seva situació socioeconòmica. És per això que nosaltres valorem molt positivament que, enguany, la convocatòria hagi ampliat el ventall de persones beneficiàries de la prestació econòmica, en el sentit que també s'inclouen les famílies monoparentals amb infants menors de sis anys, i se suposa que aquestes famílies tinguin un tractament equiparat a les famílies nombroses amb infants menors de sis anys quant a l'edat dels beneficiaris i l'import atorgat per a l'infant.

Cal destacar, en aquest sentit, que els nuclis familiars monoparentals tenen una sèrie de dificultats afegides per una certa anormalitat social, donat que no és possible la coresponsabilitat dels treballs en l'àmbit domèstic i de cura dels altres, fet que dificulta també l'accés al treball remunerat, tenint en compte també que, en el cas de les dones, que són majoria, els salaris són més baixos i les dificultats per a l'accés al mercat de treball més nombroses.

Per aquestes diverses raons, la renda d'aquests nuclis sol ser d'una mitjana més baixa que la resta de nuclis familiars, i per tant, nosaltres voldríem felicitar el Departament per aquesta mesura.

Van haver diverses raons per les quals Esquerra Republicana de Catalunya va arribar a pactar la Llei de suport a les famílies, en tres aspectes fonamentals bàsicament, que eren: el reconeixement de la diversitat familiar, el suport a la dependència i la conciliació familiar i laboral.

Jo em centraré bàsicament en aquests dos primers aspectes, i, de fet, ens agradaria saber..., pel que fa al su-

port a les dependències, sabem que vostès s'han trobat un panorama difícil i greus dificultats per posar en marxa la nova convocatòria del programa «Viure en família», i ens interessaria saber en quin moment es troba, i com han pogut superar aquestes dificultats, quines han estat, aquestes dificultats. Sabem també que per a famílies monoparentals, el tema dels ajuts, no es tenen en compte els que són fruit d'una separació, donat que l'article 44 de la Llei preveu la creació d'un fons de garantia de pensions alimentàries. La creació d'aquest Fons, que ha d'implacar necessàriament altres departaments, com el d'Economia i Finances i el de Justícia, ha de reduir la situació de pobresa i, per tant, de possible exclusió social en què es troba un grup important de la població catalana, com és el de dones separades o divorciades, amb parelles que no compleixen amb la seva obligació d'aliments vers els fills i filles.

Com saben, això va ser també una proposta del nostre Grup Parlamentari, que va obtenir un ampli suport en aquesta cambra. Hi havia un estudi fet pel Departament de Justícia en aquest sentit. I nosaltres voldríem saber, també, com està, en quin moment està el Fons de garantia de pensions, la creació d'aquest Fons, de cara al fet que, precisament, aquestes famílies que de vegades són..., bé, hi ha un sol cap de família, i, per tant, tot i no entrar dintre de la definició pura, diguem-ne, de famílies monoparentals, atès que hi han coresponsabilitats econòmiques vers els fills i filles..., doncs, si aquesta no s'està complint, com es pensa tirar endavant o en quin moment està de la seva creació.

En tot cas, hi han bastants altres punts que volia tocar, i, com que veig que se m'ha acabat el temps, si m'ho permet, senyora consellera, ho faré en el torn de rèplica.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per a la resposta, l'honorable consellera de Benestar i Família, senyora Anna Simó.

La consellera de Benestar i Família (Sra. Anna Simó i Castelló)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, anant al gra, pel que fa primerament al desplegament de la Llei de suport a les famílies, i tenint en compte el que estableix especialment la disposició final d'aquesta Llei, el Departament ens hem plantejat de desenvolupar-la per dues vies diferents.

D'una, diferim el desenvolupament de la part de la Llei a un moment posterior, tot depenent de les disponibilitats pressupostàries. I, en aquest sentit, destaquem que actualment la Generalitat està funcionant amb pressupostos prorrogats i que a més les unitats de gestió econòmica s'han trobat amb crèdits autoritzats i disposats a l'exercici anterior, i que, per tant, han de ser imputats i pagats durant aquest exercici pressupostari, com és el cas, per exemple, dels ajuts corresponents a infants nascuts el 2003. De fet, aquest any hem tramitat prop de trenta mil sol·licituds respecte a això, que han comportat una despesa d'uns divuit milions i mig d'euros.

No obstant aquesta limitació pressupostària, al Departament hem començat a treballar en l'elaboració de disposicions reglamentàries específiques que desenvolupen els articles als quals vostè ha fet referència de la Llei, amb la idea de poder-ho fer efectiu amb càrrec als pressupostos de l'any 2005. I així, per exemple, s'està treballant en una convocatòria d'ordre que atorgui prestacions econòmiques a aquelles famílies en situació d'especial vulnerabilitat, les monoparentals que també siguin nombroses i amb risc d'exclusió social. I aquesta possibilitat es podrà dur a terme gràcies a l'estalvi que ha suposat per a la Secretaria de Família la no-externalització dels serveis, doncs, com enviaments i pagaments dels ajuts.

Aquestes noves línies d'ajuts, a banda de ser absolutament fidels a la Llei de suport a les famílies, suposen el trencament de la tècnica seguida fins avui, que consisteix a donar subvencions a famílies de forma directa i prèvia petició, diguem-ne, no regularitzada. Aquesta situació es va fer servir, doncs, per no posar blanc sobre negre de la situació de moltes d'aquestes famílies, i nosaltres som conscients que existeixen aquestes situacions, al límit de l'exclusió, i volem donar-hi resposta creant uns ajuts específics suficients i transparents. I cal dir que pretenem ajudar totes les famílies en les quals concorrin els requisits de parts múltiples –monoparentalitat, nombroses i en situació de risc d'exclusió–, i no només aquelles que tenen capacitat de queixa o presió davant dels mitjans de comunicació.

D'altra banda, també es preveu un desenvolupament integral d'aquella part del redactat de la Llei. En aquest punt, destaquem que la major part del text de la Llei té un contingut que podríem qualificar de programàtic, en el sentit que preveu, entre d'altres, mesures de foment, de recomanació i de promoció, totes elles de difícil decisió en una norma reglamentària.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

Pel que fa a la tramitació d'aquest desplegament, la tramitació formal, és a dir, aquest segon àmbit de desplegament, no podem oblidar que el desenvolupament d'una norma amb rang legal exigeix el compliment d'un seguit de tràmits exigits per la legislació aplicable, i, per tant, l'elaboració del Decret ha de tenir una durada dilatada en el temps. Aquests tràmits s'estableixen, doncs, com a garantia dels drets de tota la ciutadania, en el sentit, doncs, de l'exigència de l'audiència, de la informació pública, d'aquelles entitats o associacions que tenen legalment atribuïda la representació, doncs, de serveis socials implicats en la matèria a desenvolupar.

Com també és preceptiu l'informe dels serveis jurídics del Departament, de l'Institut Català de la Dona, que ha d'informar sobre el grau de compliment de la norma del principi d'igualtat entre homes i dones, i també l'informe de la Comissió Jurídica Assessora, com a òrgan consultiu independent i objectiu. Per la qual cosa, el temps previst per al desenvolupament de la Llei és d'uns divuit mesos. Malgrat això, i en els casos en què es consideri necessari i urgent el desenvolupament de la Llei, com és el cas dels ajuts zero - tres, zero - sis, que no hem esperat pas al Reglament, i, un cop tinguem els escenaris pressupostaris de la legislatura, que són,

diguem-ne, la pedra clau important que ens ha de permetre un desenvolupament realista i suficient de la Llei, procedirem, mitjançant el procediment adient, a portar-lo a terme, per ser posteriorment integrat en el Reglament.

Pel que fa a la transversalitat, és cert que la major part de l'articulat de la Llei necessita, per ser desenvolupat, la intervenció d'altres departaments: Justícia, Sanitat, Treball, Economia i Finances, Governació, Política Territorial, Medi Ambient i Habitatge, Ensenyament, Cultura... A més, hem d'afegir altres entitats vinculades a l'Administració, com són la Junta Consultiva de Contractació o el CAC, i fins i tot organitzacions sindicals i patronals.

Hem de tenir en compte que el grau de tecnicisme de l'articulat de la Llei implica la intervenció de totes aquestes unitats, departaments i entitats, i ho ha de ser en el sentit de redactar part de l'articulat del Decret, sense perjudici, evidentment, que el Departament que encapçalo n'assumeixi la coordinació, que l'hem d'assumir i l'estem assumint.

En el sentit de coordinar i donar coherència als treballs, el passat 30 de març la Secretaria de Família va celebrar una reunió amb la resta de departaments de la Generalitat. I, en aquest sentit, la Secretaria de Família compta amb una eina ja específica per assegurar la transversalitat, que és la Comissió Interdepartamental de Suport a les Famílies, presidida per mi, i que es tornarà a reunir el 20 de maig, ja amb els deures fets que es van marcar el dia 30 de març, i es recolliran les propostes específiques de cada departament per desenvolupar la Llei, assegurant-ne alhora la coordinació i el seguiment.

A més, estem tramitant una regulació nova d'aquesta Comissió Interdepartamental, que, entre d'altres, n'amplia les funcions, com ara, doncs, elaborar línies mestres per a un projecte de desenvolupament de la legislació vigent, precisament.

Posem a la seva disposició tot el calendari detallat i l'articulat, desenvolupat per departaments, de la Llei de suport a les famílies, que va ser la base de la reunió del dia 30 de març.

Anant a la qüestió dels ajuts anuals a les famílies amb fills menors, el Departament de Benestar hi destinarà, dins dels límits de l'actual pressupost, un total d'uns cinquanta milions i mig d'euros, al pagament dels ajuts per infant a càrrec, quantitat que es podrà ampliar, i s'ampliarà de ben segur amb subjecció a la normativa vigent, un cop aquesta cambra hagi aprovat els pressupostos del 2004, ja en el segon semestre de l'any. En total, el Govern té previst de destinar-hi, durant aquest any, uns cent quaranta-quatre milions d'euros, al pagament d'aquests ajuts.

Com vostè ha dit, en aquesta convocatòria, a les famílies monoparentals hem ampliat, doncs, tant la quantia com l'edat dels infants per rebre la prestació, i s'han equiparat, en aquest cas, a les famílies nombroses. La quantia de la prestació per infant menor de tres anys és de 550 euros. Això vol dir un augment de 25 euros respecte de l'any anterior. I, en el cas de les famílies nombroses i les monoparentals, la quantia és de 625 euros per infant menor de sis anys. La projecció d'això ens

fixa un increment respecte a l'any anterior d'un 12,5 per cent de famílies que rebran aquest ajut i un 13,4 per cent d'infants..., que tenim també la previsió, diguem-ne, territorialitzada respecte a això.

Aprofundint en el tema de l'equiparació del tractament de les famílies monoparentals a les nombroses amb infants menors de sis anys, l'objectiu és..., vaja, reconèixer la situació especial de vulnerabilitat que tenen majoritàriament les famílies en què els infants depenen d'un únic progenitor –normalment és una dona–, tant en la seva cura com econòmicament.

I, com vostè ha fet esment..., els darrers estudis publicats sobre pobresa i, en concret, l'estudi encarregat per la mateixa Secretaria de Família la legislatura anterior sobre monoparentalitat, ens permeten tenir uns indicadors fiables sobre aquest fet i recolzen la posició d'oferir un especial suport a aquests nuclis familiars.

D'altra banda, m'agradaria esmentar el concepte de monoparentalitat que incorpora l'ordre de convocatòria, que està en la línia que és totalment respectuosa amb la definició de família monoparental que marca, precisament, l'article segon de la Llei de suport a les famílies, ja que considera monoparental aquella família amb infants menors que conviuen i depenen econòmicament d'una sola persona.

Aquesta mateixa definició exclou les famílies en les quals hi ha hagut una separació o un divorci i el pare o la mare que no té la guarda i custòdia passa una pensió alimentària per als seus fills i filles. Per tant, el fet determinant no són els ingressos en si de la família, sinó el fet que depenguin econòmicament d'una sola persona.

En tot cas, el que vull remarcar és que encara que la família no es consideri monoparental, això no implica que quedi exclosa de la prestació, atès que sempre rebrà la prestació econòmica o ajut, en el moment que estem ara, fins a tres anys de l'infant.

I això, aprofito per enllaçar-ho amb la qüestió del Fons de garantia de pensions. Al Departament, doncs, hem començat a treballar en la creació d'aquest Fons de garantia de pensions, que l'article, ja, 44 de la Llei preveu. La creació d'aquest Fons ha d'implicar, com vostè ha dit, altres departaments, i ha de tendir a reduir la situació de pobresa, i, per tant, de possible exclusió social en què es troba un grup important de la població catalana, com són les dones separades o divorciades, amb parelles que no compleixen amb la seva obligació, una obligació que es vincula a l'article 39.3 de la Constitució, que estableix..., respecte a l'obligació dels pares de prestar assistència completa als fills tinguts dins o fora del matrimoni.

Aquest Fons de garantia, que estem treballant en el marc d'aquest desplegament de la Llei, és una eina privilegiada, entenem, de lluita, també, contra la violència indirecta contra les dones i els infants. Per tant, l'emmarquem també dins dels programes generals de lluita contra la violència que actualment estan en preparació de manera interdepartamental.

Pel que fa a la qüestió del suport a la dependència. En aquest sentit, em referiré al programa «Viure en família», que va néixer, en el seu moment, amb la idea d'a-

judar i mantenir la persona gran, bàsicament, i també les persones amb discapacitats, en el seu entorn. Quan es van redactar els primers documents, l'any 99, es prenia com a base un programa basc, ambientat en el món local, Sendian, amb l'objectiu de, a través del Pla d'atenció integral individualitzat, fer que els recursos s'orientessin a l'objectiu d'estada en família, combinant els diferents recursos que les administracions posen en concurrència. Per tant, millorar els recursos que hi ha amb la coordinació, per aprofitar-los al màxim.

Però ens trobem amb una qüestió, i és que aquest programa es va pilotar i mai no es va generalitzar a tot Catalunya, ni es va finançar amb recursos procedents del Departament, sinó que aquest pilotatge va ser a càrrec, doncs, de diners de les caixes.

El vicepresident primer

Honorable consellera..., se li ha exhaurit el seu temps.

La consellera de Benestar i Família

Si de cas, en el meu torn de rèplica insistiré en aquest aspecte i en el que vostè consideri convenient.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable consellera. Té la paraula la senyora Carme Porta. (*Veus de fons.*) Perdoni, senyora Rigau..., em demana vostè la paraula ara? (*Veus de fons.*)

La Sra. Rigau i Oliver

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de la Sra. Rigau i Oliver.*)

...perquè em semblava necessari demanar la paraula per aclarir, o per al·lusions, una afirmació feta per la senyora Simó.

El vicepresident primer

Té mig minut.

La Sra. Rigau i Oliver

Moltes gràcies. Amb tota cordialitat, però vostè ha citat que desenvoluparien els ajuts a famílies d'alta vulnerabilitat i ho farien d'una manera diferent de la que es venia fent, que ha dit que sonaven a ajuts sense convocatòria i de manera directa.

Era per recordar que els pocs casos que es van atendre en aquestes circumstàncies es van fer d'acord amb la convocatòria d'ajuts per urgència social.

Per tant, sempre en un marc normatiu i mai amb la discrecionalitat que vostè ha alludit.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Rigau. Té ara la paraula, per al torn de rèplica en la interpellació, la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Bé. De fet, suposo que aquest aclariment l'agrairà la consellera, de cara a fer el seu torn de rèplica, també; però, en tot cas, nosaltres estàvem interpellant la consellera i no l'anterior consellera, tot i que, evidentment –tot i que, evidentment–, hi han punts de crítica a l'anterior Govern, que també havíem fet..., una crítica que havíem fet també en l'època que era al Govern..., i, per tant, vam interpellar en el seu moment.

Jo, senyora consellera, honorable consellera, per les seves paraules, però també per la seva pràctica en aquests mesos..., el que nosaltres hem pogut captar i hem pogut veure d'aquesta petita mostra, diguem, del que seran les línies d'actuació del seu Departament. Hem vist una secretaria de família reforçada, una secretaria de família que realment impulsa les polítiques de família. Al nostre entendre, l'anterior Secretaria de Família era una secretaria debilitada on totes les actuacions es duïen a terme, precisament, des de l'antiga Direcció General d'Acció Cívica, amb un marcat caràcter propagandístic, al nostre entendre, i per altra banda era una secretaria que només feia intervencions de caire publicitari, d'alguna manera, ja que no portava a terme cap política executiva de suport a les famílies, atès que els ajuts també es feien des de la Direcció General d'Acció Cívica. Així, era una secretaria de família que d'alguna manera vivia d'esquenes al que deia impulsar i obviava temes com l'homoparentalitat o la violència familiar.

De fet, una mostra més n'és l'article 46 de la Llei que preveu el reconeixement de l'Observatori Català de la Família com a òrgan assessor i consultiu en matèria de suport a les unitats familiars. De fet, creiem que aquest va ser un òrgan menystingut per part del Govern anterior. Fins ara només havia estat un espai on el Departament havia presentat les propostes ja tancades i sense debat, i voldríem saber com el Departament vol potenciar-lo, i pensem, de fet, que és un òrgan molt important.

I malgrat aquesta feblesa estructural de la Secretaria de Família que vostès heretaven, ens agradaria posar sobre la taula el que deixà signat l'anterior Govern amb data del 17 de desembre, perquè era un conveni pel qual es comprometia fer front a un pagament de gairebé 1 milió 400.000 euros, destinats a crear guarderies laborals en empreses privades. A nosaltres ens agradaria saber si vostè entén que això és una política de suport a les famílies, i com s'entén que fons públics s'entreguin a una empresa privada amb ànim de lucre que, a banda, no ofereix cap possibilitat de seguiment o de control de la inversió, ni de la qualitat del servei a la primera infància que poden oferir. Es van comprometre, com deia, a aportar aquesta quantitat per sufragar les despeses d'inversió dels centres d'educació infantil que aquestes diferents empreses volen posar en funcionament, sense tenir en compte el dèficit que en escoles bressol públiques té Catalunya.

Les polítiques de família que s'havien desenvolupat fins ara han estat, doncs, polítiques tancades en el concepte, amb estructures febles, gran activitat propagandística i una despesa desmesurada que ha aportat molt poc a les famílies de forma real. L'actual Govern, i vos-

tè, honorable consellera, al capdavant, té el difícil repte de donar-hi la volta per posar ordre al desori.

I bé, per acabar, nosaltres voldríem d'alguna manera fer un reconeixement. Abans li he dit que, nosaltres, un dels aspectes fonamentals pel qual havíem donat suport a la Llei de suport a les famílies era precisament pel reconeixement de la diversitat familiar. La família entesa tal com s'entenia fa vint-i-cinc anys ha anat desapareixent. Els nuclis familiars cada cop són més reduïts i les relacions socials familiars es van perdent. Hi ha famílies de tot tipus, a partir de parelles de transsexuals, homosexuals, famílies monoparentals, encapçalades només per dones o per separació dels progenitors –vostè ja ho ha dit–, nuclis familiars a partir de matrimonis o també de parelles de fet. Hi ha nous nuclis formats per parelles que agrupen filles i fills de diferents matrimonis i els comparteixen amb els seus o amb les seves ex, si hi ha fills o filles adults, amb fills o sense, que conviuen amb la mare, amb el pare o amb tots dos. En definitiva, ja, de què parlem quan parlem de família?, i es fa evident que la diversitat ens porta una definició de família que reconegui, precisament, tots els tipus que es produeixen i totes les situacions possibles.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I per això volem destacar l'encert del seu Departament quan ha anunciat en diverses ocasions que en l'àmbit de polítiques familiars es faran les modificacions legals pertinents per eliminar les traves, en l'accés a l'adopció, a les persones gais i lesbianes que formen famílies i a les parelles de fet perquè amb independència de la seva orientació sexual s'equiparin a la resta de famílies en els ajuts i serveis socials dels quals es puguin beneficiar. Pensem que és un gran encert, i des d'aquí volem felicitar-la i donar suport, com no, a la política que ha endegat des del seu Departament i pensem que és la més encertada.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats i honorable conseller.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula per a la rèplica l'honorable consellera.

La consellera de Benestar i Família

Gràcies, senyor president. Reprendré el fil on m'he quedat, acabant el tema de la qüestió de la dependència, passant-hi molt per sobre. Crec que ja tindrem oportunitat en aquesta cambra de poder debatre sobre això a bastament.

Deia que el que ara queda pendent és el desplegament, diguem-ne, territorial del programa «Viure en família», i el que ara farem serà reprendre, doncs, el que en el seu moment es va llençar: una convocatòria per estendre el model a tot Catalunya, quan les llistes d'espera i les demores es feien insuportables, especialment a les comarques de Girona i a Ripoll, per donar resposta a la demanda que després es va retirar, que es va anul·lar el procés en la recta final, i això és el que ara reprendrem. Com també reprendrem tot el debat –ja l'hem reprès internament– sobre la prestació econòmica del «Viure en família», que és l'altre apartat que hi ha sobre això.

En resum, simplement dir, i ja ho vaig dir en la meua compareixença en el seu moment, i he tingut oportunitat de dir-ho, que el Govern estem decidint ja com deslloriguem la situació que va dur, doncs, que hi hagués quaranta mil expedients previstos que es deneguessin per silenci administratiu, i en un escenari de pròrroga pressupostària ja hem acordat d'escalar els quaranta mil expedients sense resoldre i donar-los d'ofici tràmit; per a això habilitarem el crèdit necessari i el cost. I hem tret ja a concurs l'adjudicació, doncs, dels instruments bàsics per poder tirar endavant aquest procés —la de l'empresa d'introducció mecànica de les dades i l'equip de valoració— en una operació única mentre reformulem el programa.

En tot cas, a l'agost del 2004 ja hauran entrat tots aquests expedients. Ja estem treballant coordinadament amb el Departament de Sanitat per redefinir l'equip tècnic i les prestacions del programa, amb tot un seguit de línies de millora que ja informarem convenientment.

Pel que fa a la qüestió de l'Observatori de la Família i al reforç de la Secretaria de la Família, en la Secretaria de la Família hem incorporat deu noves persones, aquests quatre mesos, per desenvolupar la nova tasca que s'ha de dur a terme i, a més, hem donat un nou impuls a la Secretaria de la Família, incorporant sota les seves competències temes com l'homoparentalitat o la violència familiar, i hem iniciat el treball conjunt amb el Departament de Justícia, que va des de la modificació del codi de família fins a la dotació de la Secretaria de Família de personal per lluitar contra la violència familiar.

En aquest sentit, també, voldria comentar l'aspecte de l'Observatori Català de la Família, que hem renovat, que hi hem donat un nou impuls, que hem apoderat en el sentit del debat i la definició de polítiques, no en el vistiplau de les polítiques, i que en uns mesos ja podrà emetre les orientacions pertinents al Govern en matèria de família. I entenem, doncs, que el que hem fet amb això és potenciar un òrgan en què hem donat cabuda a les entitats que treballen per a les famílies i als experts en la matèria.

Pel que fa al tema dels nous models que s'han incorporat al concepte de família, simplement és un reconeixement de la realitat i fer que la Llei i tots els desplegaments reglamentaris siguin inclusius, perquè la societat va pel davant de les lleis moltes vegades i de les definicions de polítiques a dur a terme i simplement el que s'ha de fer és incloure totes aquestes concepcions i no excloure.

Pel que fa al tema al qual vostè es referia del conveni signat entre la Generalitat de Catalunya i el ministeri de Treball i Assumptes Socials per realitzar programes per al desenvolupament de serveis a l'atenció a la infància, el tema de les guarderies laborals, simplement, nosaltres hi teníem objeccions de caire formal, pel que fa a aquests convenis i la fase, diguem-ne, d'elaboració, que fa, doncs, que amb el Departament de Treball també hàgim començat a parlar per reorientar unes polítiques que no coincideixen, doncs, amb el que considera prioritari el Departament de Benestar i el Govern en general, atenent, doncs, que el Departament d'Ensenyament pot fer molta feina amb uns diners que entén que són desproporcionats pel nombre de persones que poden arribar a atendre.

Se m'acaba el temps, però, en tot cas, insistir en aquestes objeccions també formals, perquè una de les qüestions preceptives que s'havia de fer era garantir la publicitat de totes les mesures i quina havia de ser la regulació concreta d'aquesta subvenció, i això la Generalitat no ho va fer, a diferència del Govern de l'Estat que sí que ho va fer. I també formal, sobre la forma jurídica de l'empresa, finalment, Simphonie, que es va fer càrrec que no és una empresa, precisament, d'iniciativa social. En tot cas, jo m'estimo més deixar el tema aquest de Simphonie aquí i no insistir-hi molt més.

I en tot cas dir que el que a mi realment m'importa, al meu Departament li importa i al Govern d'aquest país li importa és sobretot el futur, que ja anem fent, i crec que és un futur esperançador i un futur ple de polítiques importants de suport a les famílies i sobretot efectives.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable consellera.

El setè punt de l'ordre del dia ha estat posposat.

Proposta de canviar el nom de la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat pel de Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat (tram. 252-00010/07)

El vuitè punt de l'ordre del dia és debat i votació de la Proposta de canviar el nom de la Comissió sobre Cooperació i Solidaritat pel de Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat.

La Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 40 del Reglament, va acordar proposar al Ple el canvi de nom de l'esmentada Comissió. Els proposo que el canvi de nom es faci per assentiment.

(Pausa.)

Doncs, no havent-hi cap objecció ni cap oposició, la Comissió es denominarà Comissió d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit (tram. 302-00029/07)

Passem al novè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula per exposar-la l'illustre senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com ja vam anunciar en el decurs de la interpellació que vam formular al Govern de la Generalitat, el nostre Grup Parlamentari ha presentat una moció subsegüent a la interpellació, amb to certament constructiu,

sense furgar ni les ferides ni les discrepàncies que puguin haver dins del Govern tripartit, ni tan sols dins dels mateixos grups que donen suport al Govern tripartit.

I, per tant, hem fet una moció amb tretze punts que el que pretén és impulsar, d'alguna manera, les polítiques en matèria de seguretat viària que ja desenvolupa el Govern de la Generalitat, donar-li una nova empenta i, també, alhora proposar-ne de noves, mesures per tractar de controlar i evitar els accidents de trànsit a casa nostra.

(Remor de veus.)

I, per tant, nosaltres el que hem fet és principalment demanar al Govern de la Generalitat...

El president

Senyor diputat, potser si parla una mica més fluixet no molestarà la resta de diputats i diputades, que em sembla que tenen moltes coses a dir-se.

(Pausa.)

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè.

El Sr. Sirera i Bellés

En tot cas, el que nosaltres demanem és que el Govern de la Generalitat creï una comissió que estigui integrada per tots els departaments del Govern que tenen alguna cosa a veure amb la seguretat viària, no? –Ensenyament, Presidència, Política Territorial, Sanitat, Interior...–; que tingui també aquesta Comissió..., que estigui integrada per representants de les entitats municipals, dels nostres ajuntaments, experts dels partits polítics, del món associatiu, així com persones que tinguin una dilatada i demostrada experiència en aquest àmbit.

El que nosaltres pretenem és, doncs, que a través del consens, de la participació de tots els agents socials i polítics, puguem redactar conjuntament un nou pla català de seguretat viària que sigui un pla, no només del Govern, sinó que sigui un pla de tot la societat catalana, i, per tant, que tots els agents estiguin involucrats, no només en la redacció, sinó també en el seguiment, actualització i també avaluació d'aquest pla.

Hem demanat un seguit de mesures: d'intensificar les campanyes divulgatives; d'elaborar un nou pla definitiu d'eliminació dels 308 trams de concentració d'accidents que hi han a Catalunya, a carreteres de la Generalitat, de l'Estat o de les diputacions; volem que es millori la senyalització de les cruïlles i incorporacions a les carreteres de la xarxa viària, que com vostès saben perfectament és on es produeix un gran nombre d'accidents de circulació; volem que s'intensifiquin els controls policials de la conducció sota els efectes de drogues o substàncies estupefaents i també de l'alcohol; demanem també que el Govern de Catalunya, un govern òbviament molt municipalista, doncs, col·labori

amb els ajuntaments que ho sol·licitin a l'hora d'elaborar els plans municipals de seguretat viària, perquè òbviament vostès saben millor que jo que molts ajuntaments no tenen ni capacitat ni recursos per fer-ho i, per tant, nosaltres demanem, com no podia ser d'altra manera, que la Generalitat de Catalunya contribueixi, col·labori amb els ajuntaments, sobretot amb els més petits, per poder redactar aquests plans municipals de seguretat viària; demanem també que s'incrementi l'educació viària a les escoles i als instituts; demanem també que es protegeixi, en el termini més breu possible, tots els suports amb perfil en hac, que és, com vostès saben perfectament, el que provoca les mutilacions i les morts de bona part dels motoristes catalans.

I, d'altra banda, demanem tres coses que podem dir que són noves o que són innovadores, que no es fan. Una és que s'installin a les carreteres, mentre no siguin eliminats els trams de concentració d'accidents, uns rètols específics que alertin els conductors sobre el perill que representa per a les seves vides el tram pel qual circulen. Això en altres països d'Europa es porta a terme i, a més a més, amb una demostrada eficàcia.

Demanem també que el Departament de Benestar i Família impulsi un pla de lloguer de cadires i mecanismes de retenció per a nens que permeti a les famílies amb menys recursos poder anar adaptant aquests mecanismes de retenció a l'edat del nen.

I, per últim, demanem al Govern de la Generalitat que iniciï converses amb l'Administració de l'Estat per tal de crear un distintiu per als vehicles, un distintiu similar al que es fa amb la ITV, per tal que tant els ciutadans com els mateixos agents de la policia puguin tenir una identificació ràpida i concreta d'aquells vehicles que circulen amb assegurança obligatòria o sense.

I, per tant, nosaltres creiem que aquestes són unes propostes, com he dit abans, molt en positiu, que esperem i estem absolutament convençuts que rebran el suport de tots els grups d'aquesta cambra.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula per a defensar-les l'honorable senyora Núria de Gispert.

La Sra. de Gispert i Català

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyores diputades, senyors diputats, a aquesta Moció, presentada pel Grup Popular, sobre la prevenció dels accidents de trànsit, en línies generals, el meu Grup hi dona suport.

Fa anys que la Unió Europea treballa seriosament per minimitzar el nombre d'accidents en aquest àmbit, intentant implicar tota la societat i els governs dels Estats membres.

A Catalunya, des que vam assumir les competències en matèria de trànsit, aquest ha estat un tema prioritari, i així ho demostren les polítiques portades a terme i els diferents plans de seguretat viària. Però queda molt per fer. I aquesta Moció ve a insistir i a incidir en tot allò que cal fer, que cal repensar, elaborar i impulsar.

És necessari, per avançar en la prevenció dels accidents, treballar per canviar l'actitud de la ciutadania: s'ha de fer pedagogia i s'ha de passar d'una desobediència en el trànsit acceptada a una situació de rebuig social cap a les conductes infractores i els comportaments agressius i imprudents.

Per això, des del Grup de Convergència i Unió, hem insistit en aquelles mesures que poden ajudar a la conscienciació del món judicial impulsant reunions i jornades, o bé aquelles altres que van en la línia de modificar la normativa vigent per tal d'incorporar el permís de conduir per punts, o aquella altra que incideix directament en el conductor imprudent i reincident.

Així, doncs, en la Moció presentada pel Partit Popular hem afegit algunes esmenes als punts 3 i 8, i després hem incorporat noves esmenes. Al punt 3, referent als trams de concentració d'accidents, el que afegim és que s'elabori un estudi dels trams de concentració d'accidents en zones urbanes. Fins ara el que s'ha fet i el que es va fer en la legislatura passada era l'estudi i l'inici de les obres necessàries per als trams de concentració en vies no urbanes.

També, en el punt 8, el que hem afegit és que s'incrementi el nombre d'aparells de mesura d'alcoholèmia i els punts de control.

I, després, hem afegit una sèrie de punts nous relacionats a impulsar, d'una banda, d'una manera immediata, des del Govern, i traslladar al Parlament de Catalunya per al seu debat i tramitació al Congrés dels Diputats, les reformes legislatives necessàries per instaurar el permís de conduir per punts, mesura que està associada a la reducció dels accidents, com ha quedat demostrada als països de la Unió Europea on s'ha instaurat.

També hem afegit una esmena a la Moció en la qual impulsem jornades i reunions adreçades al personal judicial, jutges i fiscals, en col·laboració amb el Centre d'Estudis Jurídics del Departament de Justícia, a fi d'informar de les polítiques en aquest àmbit i fomentar la conscienciació en la persecució de les conductes imprudents. També considerem que seria important efectuar estudis d'impacte de la seguretat viària en la fase de planificació dels projectes d'urbanismes, transport i infraestructures viàries.

El que és clar és que, en un tema com aquest, a Catalunya no fa gaire que ha començat aquesta feina de prevenció i de reducció dels accidents, i que, per tant, les mesures a prendre han de ser contundents, ja que el que hem d'aconseguir és un canvi cultural en la percepció de la ciutadania i un rebuig social cap a les conductes infractores.

En aquest sentit, repeteixo el que he dit a l'inici de la meua intervenció, a aquesta Moció, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió hi donarà suport.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Poden intervenir, ara, els grups per fixar la seva posició. En primer lloc, ho pot fer el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor David Pérez.

El Sr. Pérez Ibáñez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, agrair el to constructiu de la Moció que presenta el representant del Partit Popular; to constructiu que ha estat rebut també de manera..., i al diputat li consta també, per la mateixa conselleria interessada que, en les qüestions que en aquests moments estan plantejades sobre la taula, d'una manera diguem-ne mesurada i més endavant, tinguem l'oportunitat també de treballar conjuntament sobre els temes de trànsit.

De la mateixa manera, jo crec que les esmenes que ha presentat el Grup de Convergència i Unió milloren clarament –suposo que serien totes acceptades– la proposta, la Moció que plantejava el representant del Partit Popular.

No crec que hi hagi possibilitat de furgar en cap ferida entre els membres del tripartit sobre els temes de trànsit; jo crec que, no tan sols els membres del tripartit, sinó el conjunt de membres d'aquest Parlament, treballarem bastant conjuntament en aquesta direcció.

En qualsevol cas, li anuncio el vot en contra a la Moció que presenten –vostè ja ho sap, que votariem en contra–, fonamentalment per quatre motius. El primer motiu: en la Moció hi ha tota una sèrie de propostes que ja s'estan fent en aquest moment, i vostè sap perfectament, tant com jo, que en aquest moment moltes de les coses que vostè planteja ja les està fent la conselleria, com s'estaven fent també amb l'anterior equip de Govern. Hi ha una comissió catalana de trànsit i seguretat viària que la seva composició és pràcticament calcada a la proposta que vostè fa.

Nosaltres..., des del Govern, també s'estan fent les campanyes divulgatives sobre seguretat viària a través dels mitjans de comunicació, i també els recursos necessaris per tal de garantir els coneixements i l'aprenentatge d'aspectes relacionats amb la seguretat viària de col·legis i instituts; són campanyes, permanentment, que s'estan fent des de la conselleria, de la mateixa manera que els controls sobre venda i subministrament de begudes alcohòliques en aquells indrets on existeixi una prohibició específica.

També votarem en contra per un altre motiu, que és que moltes de les qüestions que vostè planteja ja estan aprovades per aquesta cambra i, per tant, són, si em permet l'expressió, copiar i enganxar, *copiar y pegar*, de resolucions que ja teníem. El punt número 2 és calcat de la Resolució 278/VI d'aquest Parlament, de l'apartat a i de l'apartat b; Resolució que, per cert, coneix vostè molt bé perquè crec que és una resolució que va impulsar el Partit Popular. El punt 3 és calcat de la Resolució 139 de la sisena legislatura, punt k. El punt 4 és la Resolució 278/VI, apartat f, i el punt 8 és la Resolució 278, apartat e. Són, per tant, resolucions que ja estan aprovades en aquest Parlament i dius: «Home!, votaràs en contra d'una cosa que ja té aprovada aquest Parlament?» Home!, no hi votarem en contra, però és que no hi ha motius tampoc per votar a favor de resolucions que acabem d'aprovar en la passada legislatura en aquest mateix Parlament.

I també hi votem en contra, senyor Sirera, perquè hi han aspectes amb què no estem d'acord. Hi han punts

a la Resolució en què tenim un criteri diferent. Per exemple, en el tema del distintiu de la ITV pel tema dels vehicles que estiguin assegurats. I si en el moment que es posa la ITV, es dona de baixa de l'assegurança? Hem de buscar un altre tipus de fórmula per evitar que això es produeixi. Aquesta idea no serveix.

El tema, per exemple, d'instalar a les carreteres, on hi hagi més perill d'accidents..., són punts en els quals la concentració del conductor ha de ser absolutament total, i en aquest punt posarem un cartell que posi que..., un específic que alerti el conductor del perill que representa per a llurs vides aquell tram... Home!, potser n'hi ha d'altres, de possibilitats, potser aquest remei és pitjor que la malaltia que hi ha.

I tampoc estem d'acord que hi hagi, a través del Departament de Benestar i Família, un pla de lloguer de cadires i mecanismes de retenció, perquè pensem que les persones que es poden comprar un cotxe, també tenen els recursos..., han de tenir els recursos suficients perquè els seus fills tinguin també una cadira.

En el tema de les esmenes de Convergència, hi insisteixo, són esmenes que milloren, però també d'alguna manera alguna d'aquestes esmenes ja havien estat..., formaven part de resolucions que s'havien aprovat en l'anterior legislatura, concretament la 278/VI, que va referència a la possibilitat del carnet per punts. El Parlament de Catalunya ja ha reclamat..., va aprovar una resolució per reclamar a l'Administració de l'Estat la possibilitat d'incloure en el règim sancionador les persones que facin reincidència en les seves infraccions.

I, per últim, no podem votar a favor de la Resolució, perquè hi han aspectes centrals de la política de trànsit que no estan recollits ni en la seva Moció ni en les esmenes, com és el que fa referència al tema de les víctimes, les persones que han patit accidents de trànsit, el tema de les zones de descans, el tema de la possibilitat d'obertura de barreres i la participació –sobretot, un tema central– d'aquelles entitats que treballen en el món del trànsit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té següidament la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Oriol Amorós.

El Sr. Amorós i March

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyor Sirera, esmenants també, seguirem punt per punt les propostes de la Moció que ens presenten. Li hem de dir que en moltes coses podem estar d'acord, i tant és així, i, per tant, la bona voluntat se suposa en la proposta, tant és així, que, dels tretze punts que ens proposen, n'hi ha com a mínim nou que, per la informació de què tots disposem, perquè han estat presentats públicament, ja s'estan realitzant.

Crear una comissió? Bé, ja està creada, una comissió, ja està creada! Que en aquesta comissió hi siguin tots els departaments implicats? Hi són. Que hi participi societat civil? Déu n'hi do, la que hi ha!; hi han els

agents importants sobre aquest tema, eh?, hi ha des de la Fundació Catalana de Seguretat Viària, des del RACC, des de la Plataforma de Víctimes d'Accidents de Trànsit, etcètera. Intensificar campanyes divulgatives? Doncs, també. Elaborar i presentar un pla per als trams de concentració d'accidents? S'ha anunciat a bombo i platerets!; vostè també ho sap.

Per tant, en aquest punt, doncs, bé, de les tretze, com a mínim n'hi ha nou que ja hi estem d'acord, perquè ja s'estan fent; per tant, tampoc hi veiem molt de sentit. De les quatre restants? Parlem-ne. N'hi ha algunes que podem compartir i n'hi ha d'altres que, si no s'estan realitzant, poc els falta.

Ara bé, en aquesta Moció, hi veus com un mena de remenat de programa general, que es parla una mica de tot, bastant per sobre, i no sé si és això el que cal, perquè a més a més també hi falten moltes coses, no? Aleshores, cal plantejar-se, si el Parlament ha de servir per impulsar l'acció de govern, quin sentit té demanar-li allò que ja està fent. L'únic sentit possible seria el de fer una mena de programa general, un pla d'actuació de govern, i, francament, voler fer una mena de programa general amb un full i mig sobre una matèria tan important, en què el que cal és generar consensos amplis, el que cal és estudiar, escoltar els tècnics, pelar els colzes, no?, doncs bé, em sembla poc seriós fer un programa d'actuació de govern d'aquesta manera, amb un full i mig. No veiem que aquest sigui el camí.

O presentant també una sèrie d'esmenes, també molt constructives, que estan molt bé, però a corre-cuita aquest mateix matí, no? Escolti, si hem de fer un programa d'actuació de govern sobre un tema tan important, doncs, fem-lo ben fet, perquè, és clar, també ens deixem moltes coses, no? Llavors, dir: «Mirin, el Parlament té una proposta generalista sobre seguretat viària que és aquesta», i després un se la llegeix i diu: «Home, però si aquí falta, per exemple, parlar sobre la publicitat de vehicles», que és un aspecte bastant diferencial, el que passa a l'Estat espanyol, respecte a altres països europeus, i influent en les actituds dels conductors. I sabem que les causes dels problemes de seguretat viària..., per una banda, els tècnics n'hauran de destacar les mesures físiques, però el tema d'actituds, no? Ens deixem això.

Ens deixem la formació dels conductors: s'ha d'estudiar?, s'ha de revisar?, s'hi ha de fer alguna cosa?, ja va tot bé? Mirem-ho, no? Hi han diferents opinions sobre aquests temes. Ens deixem la formació dels formadors.

Ens deixem mesures de disciplina viària en aquelles carreteres secundàries en què és més difícil garantir la presència policial. És clar que podem dir: «incrementar la presència policial». Ja s'ha incrementat, vostè ho sap, eh?, però, escolti, a determinades carreteres això no podrà ser mai. Per tant, quines mesures han d'haver-hi en aquestes carreteres secundàries per garantir la disciplina viària, no?

Ens deixem, per exemple, una cosa que dius: «Home, ja que és una moció generalista, com a mínim parlarem de model, com a mínim esmentarem els principis.» Tampoc tenim un apartat inicial de dir: «Doncs, miri, els principis, els grans principis seran aquests.» Tampoc ho veiem, no?

Nosaltres, en aquest sentit, doncs, bé, defensem un model basat en la prevenció, que apliqui transversalment aquest principi, des de mesures físiques fins al treball sobre l'actitud del conductor.

Tampoc parlem de mesures físiques per a la reducció de la velocitat, perquè al capdavant el problema de la conducció també és la velocitat, i en la velocitat trobaríem dues coses: l'actitud del conductor i si el conductor pot córrer o no pot córrer. I en aquest tema, doncs, hi ha molt treball a fer, per exemple, en col·laboració amb els ajuntaments en les trames urbanes, amb plans municipals..., que vostè esmentava; em sembla bé –em sembla bé–, però crec que es fa d'una forma molt superficial.

Tampoc es parla de la funció que pot tenir l'Escola de Policia a generar una cultura de seguretat viària dins del Cos de Mossos, no?

I l'oblit potser més flagrant és el que fa referència a les víctimes dels accidents de trànsit i l'atenció que aquestes han de rebre. Perquè, és clar, és evident que aquell que es trenca un braç, aquell que es trenca una cama en un accident de trànsit té una atenció per urgències de la sanitat, que funciona, i generalment hem de dir que funciona bé. Però hi ha una altra mena d'atenció del trauma que suposa un accident de trànsit, en el qual queda molt per recórrer. I segurament aquí li dono idees perquè faci oposició, perquè insisteixi, perquè impulsi, perquè controli el Govern; li dono idees, seves són.

Però, en qualsevol cas, el que sí que creiem que no és oportú és que una moció que pretén ser un programa de govern, que defensi una visió generalista, ni sigui generalista a l'hora de parlar de principis ni sigui completa a l'hora de parlar de mesures. Haurem de buscar una altra forma de treball parlamentari perquè això pugui ser així.

Creiem que aquest és un tema en què cal escoltar els experts, cal estudiar-lo amb profunditat. No s'hi val enganxar quinze frases que quedin bé en un foli i mig i afegir-hi alguna proposta d'ensenyament...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Amorós i March

...perquè a l'escola sempre li cau alguna cosa, no?

Per tant, li anuncio que votarem en contra de la Moció, tot i que creiem que coincidim amb moltes coses –i ho celebrem.

El president

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'illustre senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Moltes gràcies, president. Jo voldria començar dient que el senyor Sirera ens va anunciar en la seva interpellació que la Moció respondria a la voluntat de treballar conjuntament amb el Govern i que incorporaria propostes concretes i positives, i vull començar reco-

neixent que això és així. És a dir, la Moció està enfocada en aquesta línia, i, per tant, jo crec que aquest és un aspecte positiu. Per això, fins i tot, m'atreviré a fer un suggeriment final, de veure si trobéssim una sortida a treballar més plegats encara en aquest tema tan fonamental, com és el dels accidents de trànsit. Però, de totes maneres, també li vull comentar que en principi votarem que no, per treus motius –intentaré no repetir-me en coses que han dit els diputats del PSC i d'Esquerra Republicana.

Un és que, efectivament –sí que ho he de dir–, insta el Govern a fer coses que ja està fent, que ha anunciat que faria, o que fins i tot responen a resolucions ja aprovades per aquest Parlament –s'ha citat el cas de la Comissió Catalana de Trànsit. Fins i tot, també, en aquest sentit trobo a faltar potser una valoració positiva –si hem d'analitzar la tasca del Govern– que s'hagi inclòs, s'hagi incorporat en el debat ciutadà el tema de la tolerància zero, millor, pitjor, però que em sembla que aquest és un tema que està immers avui en el debat ciutadà; o el reconeixement a les primeres mesures que ha pres el Servei Català de Trànsit.

També és cert –com ja s'ha dit– que hi ha algunes propostes que presenten problemes tècnics, i algunes de què jo crec que s'hauria de valorar molt bé, des d'un punt de vista també tècnic, la implantació. Per exemple, jo conec l'experiència al massís central francès, a Alvèrnia –que potser vostè coneix–, d'una mesura impactant, com és la de ninots que reproduïen les víctimes mortals del trànsit, fins i tot amb la data a sota, no?, homes, dones, nens. Potser és positiu, però també m'agradaria, per exemple, conèixer l'opinió d'un psicòleg sobre l'impacte que això produeix en els nens i nenes que van amb cotxe i van comptant les persones mortes allà, diguéssim, no? Per tant, jo crec que és un tema que hem de tractar amb cura.

En segon lloc, hi ha una mancança, que de fet corregeix una esmena de Convergència i Unió, però que per nosaltres era molt important i és molt important, que és el tema de l'aposta pel carnet per punts. Ens sembla que aquesta és una mesura que cal potenciar; que, de fet, ja s'ha dit des del Govern català que s'estava per aquesta idea, i fa pocs dies el ministre de l'Interior del nou Govern central ha manifestat la seva voluntat d'aplicar-ho. Però, encara que incorpori vostè aquesta esmena, hi ha una objecció fonamental, de concepte, que nosaltres, per votar una moció d'aquestes característiques, voldríem que s'hi incorporés.

Fixi's que les dues causes fonamentals d'accident són, per una banda, l'ús d'alcohol, etcètera, i d'una altra, la velocitat excessiva. Jo li vull fer avinent que en tota la proposta, en tota la Moció del Partit Popular, i tampoc en les esmenes de Convergència i Unió, no surt esmentada ni una sola vegada la paraula «velocitat». I jo crec que aquest és un tema cabdal que hem d'abordar. I fer una reflexió molt general, una reflexió que fins i tot desborda l'àmbit català, de l'Estat espanyol i, fins i tot, també europeu: és fins a quin punt estem en una societat en què és veritat que ja es considera una conducta asocial el tema de conduir havent begut alcohol, però, en canvi, encara es considera un valor social el tema de la velocitat, i fins a quin punt podem pressionar les empreses constructores de vehicles que es construeixin vehicles amb

limitadors de velocitat, evidentment amb un marge per situacions d'emergència, però que no sigui un element cabdal de l'ús de la venda d'un vehicle el fet que pugui córrer a una velocitat que vulnera totes les normes de trànsit; o el fet de si cal impulsar des dels ajuntaments les anomenades, per exemple, «zones trenta», de velocitat limitada, en zones que no són de xarxa bàsica, per tal de limitar més encara la velocitat en el casc urbà.

En aquest sentit, doncs, és una demostració que ens sembla que falten coses en aquesta Moció, i el que li voldríem suggerir és, si fos possible, treballar plegats, els cinc grups parlamentaris, si vostè retirés la Moció, per veure de presentar plegats una proposició no de llei, per exemple, que pogués ser tractada amb més tranquil·litat i veure fins a quin punt podem fer consens en aquesta proposta, que, evidentment, és cabdal a l'hora d'abordar una problemàtica com és la dels accidents de trànsit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'illustre senyor Daniel Sirera, per al posicionament amb relació a les esmenes.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, gràcies, senyor president. Molt breument, per anunciar que nosaltres acceptarem les esmenes que ens ha presentat el Grup de Convergència i Unió.

I, en tot cas, sí que m'agradaria aprofitar per dir als altres tres grups, no?, que és cert que hi falten coses, és cert que no pretenia ser un pla exhaustiu, però és que en la vida parlamentària hi ha una opció, que és presentar esmenes a una moció per arribar a acords, per arribar a diàleg, per transaccionar amb els grups. Jo crec que això que a Madrid en diuen «talante» avui s'ha deixat una mica de banda, no? No hi ha hagut voluntat de diàleg, i, sincerament, a mi em preocupa que aquest sigui el nou estil del tripartit: dir que no a tot, perquè no, perquè ho presenta l'oposició. Jo crec que, això, no ho feia ni tan sols Convergència i Unió quan tenia majoria absoluta. I, per tant, jo crec que el diàleg i el consens són uns bons companys de viatge en la vida parlamentària.

En tot cas, senyor president, deixi'm que acabi dient una cosa. S'ha dit..., s'ha justificat el vot en contra dient que, moltes de les coses que es deien, ja les fa el Govern. (*Remor de veus.*) Miri, senyor Pérez, el punt 12, al qual vostè també votarà en contra, diu: «intensificar els controls sobre la venda i el subministrament de begudes alcohòliques en aquells indrets on existeix una prohibició explícita». Vostè ha dit que això ja es fa. Miri, jo, si vol, després el convido que obrim plegats aquesta ampolla de Jack Daniel's (*l'orador la mostra*) que algú m'ha fet arribar amb un adhesiu que diu: «Si heu de conduir, no begueu alcohol. Per consumir fora de l'autopista. Llei 10/91 de la Generalitat de Catalunya.» Senyor Pérez, el que hem de fer és complir la Llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies.

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Posarem, doncs, a votació la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció dels accidents de trànsit, amb el benentès que han estat acceptades i incorporades les esmenes.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 68 vots en contra i 56 a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (tram. 302-00030/07)

El desè punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del programa de govern pel que fa al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per Catalunya, té la paraula, per exposar-la, l'illustre senyora Pilar Dellunde.

(*Remor de veus. Pausa.*)

Senyora diputada, quasi que comencem.

La Sra. Dellunde i Clavé

Molt bé. (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Senyors diputats, senyores diputades, si us plau...

La Sra. Dellunde i Clavé

Senyor president, senyores i senyors diputats, bé, l'objectiu d'aquesta Moció d'avui és instar el Govern de la Generalitat a promoure l'adaptació del sistema universitari català a l'espai europeu d'ensenyament superior. En el context en què ens trobem, amb la incorporació dels nous membres a la Unió Europea, i també el procés de reobertura de la redacció d'una nova constitució per a Europa, és necessari donar un bon impuls al procés de Bolonya, aquell que ens ha de portar a crear un espai universitari europeu per a l'any 2010.

Per això la Generalitat cal que ajudi les universitats a integrar-se en aquest marc general que es va començar a definir l'any 98 a la Declaració de la Sorbona i s'ha anat perfilant fins a arribar al Comunitat de Berlín, del 2003. Algunes peces clau d'aquest marc general són l'homologació de títols, el sistema de crèdits, la mobilitat tant pel que fa al professorat com als alumnes, la promoció de la formació permanent o el control de la qualitat de l'ensenyament.

Des d'Esquerra creiem que és fonamental la consolidació d'un marc universitari català en aquest espai europeu, que ja vam començar a definir aquí al Parlament amb la Llei d'universitats de Catalunya.

És per això que proposem les mesures següents. En primer lloc, instem el Govern de la Generalitat a tres mesures concretes: la primera, que elabori proves pilot. Hi han altres experiències a nivell d'Europa, els projectes Tuning amb la idea de sintonitzar les estructures educatives europees, però no en el sentit d'obligatorietat, d'harmonitzar, d'homogeneïtzar-ho, sinó d'atribuir la diversitat a l'ensenyament, de no restringir l'autonomia del món acadèmic en aquest procés d'harmonització. El que cal, doncs, és fixar punts de referència de la construcció i, fonamentalment, garantir la qualitat del sistema. És per això que demanem que aquestes proves pilots siguin acreditades per l'Agència de qualitat del sistema universitari de Catalunya i que es faci de la manera més immediata possible. Proposem que es duïguin a terme l'any acadèmic 2004-2005.

Un segon punt de la Moció, que creiem fonamental, és que aquest procés que es faci d'integració sigui un procés participatiu, cosa que no s'ha donat sempre així dintre de la comunitat universitària, sobretot amb l'aprovació de la LOU. Per tant, ha de ser participatiu no només per a la comunitat universitària, sinó també pel conjunt de la societat. Demanem que es potenciï el paper del Consell Interuniversitari de Catalunya, perquè hi hagi, doncs, un bon paper de coordinació entre les universitats, perquè s'estableixin uns criteris de la programació, es puguin prioritzar uns estudis segons l'especialització dels campus i es puguin prendre decisions col·lectivament d'aquesta estructura dels títols, dels crèdits, dels programes.

El tercer punt de la Moció creiem que és fonamental en el sentit que en aquesta mateixa cambra hem demanat reiteradament el reconeixement de la llengua catalana a la Unió Europea i la seva inclusió en el llistat de llengües de la futura Constitució europea, però també és important reconèixer la nostra llengua aquí, a les nostres universitats. Per tant, instem el Govern de la Generalitat a crear materials per l'acollida lingüística en català dels i les estudiants estrangeres, perquè sigui possible una informació a les universitats d'origen d'aquestes estudiants de la realitat lingüística i nacional dels Països Catalans.

Hi ha una segona part de la Moció, aquest cop instem el Govern de la Generalitat que traslladi al Govern de l'Estat una sèrie d'acords. Tenen a veure en qüestions fonamentals, que sigui possible un millor finançament de les universitats, una política pròpia de professorat, i, per tant, doncs, adequar el sistema universitari a aquest espai europeu per garantir la igualtat d'oportunitats, que es pugui combatre el desequilibri territorial. Per tant, posem l'èmfasi en la necessitat del traspàs de les competències en matèria de beques, segons una sentència del Tribunal Constitucional, que s'hauria de complir, i demanem, per tant, els recursos necessaris per portar a terme una política pròpia de beca.

La segona part, el que demanem és la derogació de la LOU. Creiem que aquesta Llei ha estat excessivament reglamentista i centralista, ha consolidat un model universitari molt radial, i, per tant, pel que fa a Europa, doncs, només ha donat competències en el sentit de treure'n hi també a la mateixa universitat i a les mateixes comunitats autònomes. Dintre d'aquest mateix es-

perit, el que sí que reconeixem és l'esforç que han fet les universitats de Catalunya per adequar-se a fer els nous estatuts, i, per tant, aquest ha de ser un procés gradual.

Demanem, doncs, que aquest objectiu, que és la derogació de la LOU, doncs, vingui donat per un procés de consens amb les universitats. I, per tant, doncs, comencem modificant aspectes necessaris de la LOU per fer possible aquesta integració a l'espai europeu; i, en tot cas, que en el moment que es creï aquesta reflexió de la nova Llei això sigui possible, perquè entre tota la comunitat universitària així ha estat decidit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Han presentat esmenes el Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, per defensar-les, l'illustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., a veure, a nosaltres ens fa gràcia el text de la Moció, que ja li diré que hi votarem a favor excepte el punt cinquè per raons òbvies. Perquè, clar, és una moció que porta a terme quatre punts que ja va anunciar el conseller d'Universitats que faria quan va venir aquí el 5 de febrer d'aquest any. Per tant, li estem dient al conseller d'Universitats que faci una cosa que ja va dir que faria i no aporta res de nou. Però, bé, nosaltres suposem que la reiteració significa un grau de compromís major. Per això hi votarem a favor.

Ara, no podem votar a favor del cinquè punt, per raons òbvies, perquè nosaltres vam ser qui vam impulsar i vam aprovar la LOU.

Home!, vostè ha dit que la LOU és una llei reglamentista, centralista, radial... No és cert —no és cert. La LOU és una llei que amplia competències a les comunitats autònomes i és una llei que amplia, que incrementa el grau d'autonomia universitària. I amplia competències de les comunitats autònomes perquè ara disposen de noves atribucions en coordinació i gestió universitària, perquè dóna capacitat per desenvolupar el règim jurídic i retributiu dels professors contractats, perquè podran fomentar la dedicació i l'activitat del professorat, perquè podran recolzar la gestió econòmica mitjançant programes de finançament plurianuals i perquè podran adoptar mesures per millorar la qualitat de les universitats.

Incrementa el grau d'autonomia universitària perquè tenen ara, les universitats, noves competències sobre les polítiques de recursos humans, la contractació del professorat, sobre la creació de centres i estructures d'ensenyament a distància i l'admissió de nous estudiants, perquè podran també constituir fundacions i altres figures jurídiques per desenvolupar les seves finalitats docents i investigadores i perquè es doten les universitats de nous instruments per impulsar la mobilitat del seu personal docent i investigador.

Però també perquè la LOU el que fa és fomentar la introducció de l'Estat i la introducció de les comunitats

autònomes al que és l'espai d'ensenyament europeu. Per això em sorprenien les paraules del conseller quan deia: «Quina és la situació de l'Estat espanyol? Doncs cal recordar, en primer lloc, que en el projecte de Llei orgànica, quan entra al Congrés dels Diputats, no hi ha cap referència a Europa.» No és cert.

No és cert perquè jo li vull recordar l'informe que..., l'estudi sobre màsters i titulacions conjuntes a Europa, realitzat a Ginebra per Christian Tauch i Andrejs Rauhvargers –suposo que es pronuncia així–, quan esmenta, tot i fer referència a Espanya, que Espanya va donar un pas molt important en la direcció de l'espai d'educació europeu superior en adoptar una llei, el desembre del 2002, que disposa de manera bastant general que les mesures assajades per integrar completament el sistema espanyol en l'espai europeu de titulació superior seran portades a terme pel Govern, les comunitats autònomes i les universitats.

Per tant, em sorprèn, doncs, que no s'hagi reconegut aquesta funció que dona la Llei orgànica d'universitats, i que, per tant, ens apropa al sistema europeu. I ens apropa al sistema europeu en diferents vessants que són molt importants i que es feia referència, també al text de la Llei, per exemple, el sistema de crèdits. Tots sabem que passem d'un sistema de crèdits molt centrat en el que és el professor, a un sistema de crèdits centrats en el que és l'alumne, i que la LOU ho reconeix; en l'estructura de les titulacions, que dona un període, un marge, un període, pel qual s'anomena i que vénen establerts pels reials decrets, per les titulacions que s'establiran en dos cicles principals; el suplement europeu del títol, que ja aquest curs acadèmic podran les universitats, i poden ja les universitats, fer-hi referència; al procés de Bolonya respecte a la mobilitat, que és molt important, i que la Llei diu que «l'Estat espanyol finançarà, es compromet finançament, juntament amb les comunitats autònomes». I això és molt important, perquè pensem que el nostre Estat és un dels estats que més alumnes aporta a altres universitats europees, em sembla recordar que són uns divuit mil cada any. La promoció de la dimensió europea de l'educació és superior mitjançant acords bilaterals, que això és competència de les universitats i que la LOU ho fomenta i ho potencia. Perquè pensin vostès que actualment menys dels 6 per cent dels programes de les universitats són per acords bilaterals al que són ara les titulacions compartides, titulacions compartides verdaderes entre les diferents universitats.

I amb referència a la qualitat, li he de recordar que en la declaració de Berlín va ser la delegació espanyola la que va dir que no només eren les agències de qualitats estatals, sinó que també les agències de qualitats autonòmiques hi tenien un paper molt important.

I amb referència al traspàs de les competències. Jo li dic: «Vostè sap què és...» –traspàs de les competències de les beques– «un tema molt complicat.» És un tema molt complicat tècnicament, no només per les diferents lleis, la Llei reguladora del dret a l'educació, no només per la Llei d'ordenació del sistema educatiu o pel real Decret de beques i altres ajudes a l'estudi, sinó que és un tema complicat perquè tècnicament vostè sap que el Ministeri ja va fer, ja va treballar en colla-

boració amb les comunitats autònomes per fixar un marc –un marc– de gestió amb totes les comunitats autònomes.

Però nosaltres li diem: «Nosaltres la hi votarem a favor.» La hi votarem a favor. Però també li dic: «Entrarem una iniciativa dintre un any per veure com està aquest tema.» Ara que vostès són decisius a Madrid veurem si en un any poden fer el que van dir que farien durant els tres anys.

Per tant, nosaltres votarem a favor les quatre primeres propostes, però no li podem votar la cinquena, perquè, precisament, la LOU el que fa és augmentar la competència de les comunitats autònomes, augmentar el grau d'autonomia universitària, i, sobretot, apropar-nos a Europa.

Gràcies, senyora diputada. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per presentar les esmenes, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la illustre senyora Pilar Díaz.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la Moció subsegüent a la interpellació que va formular el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, pel que fa al programa de govern està dividida en dues parts, com ja s'ha explicat.

La primera part és una part que el que fa en tres punts és instar el Govern de la Generalitat a fer una adaptació dels ensenyaments i una adaptació que haurien de fer des de les universitats per tal d'apropar-nos i per tal de facilitar la convergència a Europa, en tot el que és l'espai europeu d'ensenyament superior. I nosaltres estem plenament d'acord amb aquesta Moció i amb aquesta part de la Moció.

La segona part el que fa és instar el Govern de la Generalitat que traslladi al Govern de l'Estat dos punts, que trobem que són dos punts molt importants: d'una banda, tot el tema del traspàs de les competències en matèria de beques i ajuts, tant en l'estudi com en la recerca. I, en aquest sentit, doncs, com també s'ha dit, nosaltres hi estem plenament d'acord, perquè això és un reclam que durant molt de temps hem fet aquí i fins i tot en aquesta tribuna, diferents parlamentaris i parlamentàries del meu Grup, que hem defensat, perquè és una sentència del Tribunal Constitucional en aquest sentit.

I, l'altre punt, el que demana és la derogació de la LOU, de la Llei orgànica d'universitats.

I, en aquest sentit, sí que nosaltres hi hem presentat una esmena perquè, tot i estar d'acord en el fons i segurament, doncs, el cost que ens demanaria és exactament el mateix, el que hem de tenir en compte és que les lleis educatives no les podem canviar tan ràpidament com ens agradaria perquè, en aquest cas, precisament, en el tema de la LOU, tenim les universitats que han estat treballant durant molts mesos, pràcticament un any i mig, per intentar adaptar-se a una llei a què s'havien

oposat des del començament però intentant adaptar-s'hi, perquè era la Llei que havien de complir, treballant en la redacció d'estatuts. I, per tant, quan parlem amb la comunitat universitària està clar que el que no podem fer és derogar la Llei, sinó que nosaltres, per tant, el que demanem en la nostra esmena seria la modificació, sobretot, dels punts que podrien ser, doncs, els que han presentat un major problema, podríem dir, en aquest sentit, i una major oposició des de les universitats.

I, per tant, nosaltres el que demanem en la nostra esmena seria la modificació de la LOU, principalment, pel que fa a les habilitacions i a la política de professorat; a la convergència, precisament, amb l'espai europeu d'ensenyament superior, i al finançament del sistema universitari. Perquè una pràctica habitual fins ara era aprovar lleis, però aprovar-les sense un pressupost darerere, i, per tant, nosaltres això, realment, no ho podíem acceptar.

El que també m'agradaria afegir, ja que s'ha dit que la LOU, doncs, semblava que ha solucionat tots els problemes que tenia la nostra universitat, és a dir que, ni de bon tros..., sí que podríem reconèixer que la Llei de reforma universitària, la LRU, ela erra u, va arribar un moment, doncs, que el que necessitava era una reforma, va fer el seu paper, va complir el seu paper, però el que, després del temps que ha passat des de l'aprovació de la LOU, podem afirmar, amb tota la tranquil·litat, és que la LOU no ha solucionat els problemes que en aquell moment tenia la universitat; els problemes pels quals nosaltres pensàvem que era l'hora de reformar o l'hora de fer una llei nova pel que fa a la LRU.

Per tant, si de cas, el que podríem dir és que la LOU l'única cosa que ha aconseguit és afegir algun problema més als problemes que ja tenia la universitat. Evidentment, no ha fet res en el sentit de la convergència amb Europa. Evidentment, com deia abans tampoc, doncs, no fa res quant al finançament de les universitats.

Nosaltres podríem, fins i tot, reconèixer que un dels punts positius –i des d'aquí, des de Catalunya, el vam celebrar– seria aquesta flexibilitat que tenim per al professorat contractat. La LOU el que permetia era arribar fins a un 49 per cent en el professorat contractat, i això sí que ho vam celebrar. Però, evidentment, doncs, la resta de punts, una vegada passada, implantada i desenvolupada, el que sí que podem afirmar, com ja vam afirmar-ho en el seu moment, és que aquesta Llei no ha aconseguit, ni de bon tros, el que pretenia.

A més a més, en el seu moment es va fer amb l'oposició de tota la comunitat universitària, i això m'agradaria recordar-ho, amb la CRUE al cap de l'oposició, la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles, i, per tant, doncs, em sembla que no és una bona solució.

És per això que nosaltres anunciem que, evidentment, hi votarem favorablement, i esperem que des del Grup d'Esquerra Republicana ens acceptin la nostra esmena.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula el senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció que ens presenta avui Esquerra Republicana té cinc punts, als quals, d'aquests cinc punts, nosaltres hem fet esmenes al quart i cinquè punt.

Anuncio ja, senyor president, que els tres primers punts nosaltres els votem a favor. Els votem a favor, malgrat dir que, d'alguna manera, és una mica un brindis al sol. És a dir, nosaltres hi estem d'acord, i sobretot és estratègica i importantíssima l'adaptació a Bolonya, l'adaptació a l'espai europeu d'ensenyament. Ara bé, jo crec que seria interessant, el conseller ho va anunciar en el seu moment, però que encara no se'ns ha dit en aquest Parlament exactament quan es parla de proves pilots, com es faran, quines seran, en quin àmbit, amb quin finançament, per tant, i compartim la preocupació i hi estem completament d'acord, i des del nostre Grup el que demanaríem és concretar una mica més.

El mateix respecte a la potenciació del Consell Universitari pel que fa també a l'adaptació a l'espai, i per tant, també, preguntar-nos en aquest àmbit què es farà amb l'Oficina de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, o en el tercer punt, exactament, amb quines partides, quina serà la potenciació; esperem en el proper pressupost veure aquesta concreció.

Per tant, ja li avanço, senyor president, que nosaltres hi estarem d'acord, reservant-nos el fet que volem unes explicacions de projecte respecte a com es desenvolupen aquests tres punts.

En els punts quart i cinquè el Grup de Convergència i Unió sí que ha presentat esmenes, hem presentat esmenes, malgrat que en una primera lectura, doncs, en el primer punt es demana com un clàssic, com sempre hem fet des del Grup de Convergència i Unió, el traspass de les beques, fins i tot tenim resolució del Constitucional. Per tant, un diria: «Escolti'm, el que s'ha de fer és aplicar la resolució del Constitucional.» Com no hi podríem estar d'acord? Hi estem d'acord.

I en el cinquè punt, derogació de la LOU. Home!, derogació de la LOU explicitat com es fa en aquest punt, doncs, tècnicament ens portaria a un buit legal. Entenc també que possiblement la Llei de derogació podria remetre a l'antiga Llei. Si fos així perdríem el que havíem avançat amb la Llei catalana.

Per tant, entenc que la ponent, doncs, ens acceptarà o podria acceptar les esmenes en la línia –i coincideixo amb el Grup Socialista– que es reformi la LOU en tots aquells punts que afecten i reclamava la comunitat universitària.

I per tant hem fet dues esmenes, però deixi'm dir, senyors i senyores diputats, que els digui la meua perplexitat quan aquest diputat, en aquests moments, té constància que les dues esmenes no seran acceptades per part del Grup d'Esquerra Republicana. I a un el sorprèn, perquè si passen a llegir les esmenes que nosaltres presentàvem, en un àmbit nosaltres hi estem d'acord, com deia, al fet que es traspassin les competències amb les beques, pel que fa a l'estudi, i en l'àmbit de la recerca, nosaltres deíem: «Home! Tenim una oportunitat en aquest Ple del Parlament de demanar que es derogui la

Llei de ciència», llei que va ser aprovada pel Grup Socialista, l'any 86. I aquesta Llei lamina directament les competències de la Generalitat. En l'Estatut, en el nostre Estatut actual, l'article 9.7 ens diu que tenim competències en recerca, no les podem exercir perquè la Llei de la ciència ens les lamina.

Per tant, aquest diputat pensava que Esquerra Republicana acceptaria, en línia ideològica en coherència amb el seu programa, que aquesta Llei quedi derogada. Quina és la meva sorpresa quan se'm diu que no serà així. Per tant, aquí no estem tenint un debat sobre quines han de ser les competències universitàries en l'àmbit de Catalunya; aquí el que queda explicitat una vegada més és quin és el grau de dependència del Grup d'Esquerra Republicana per part del Grup Socialista. (*Remor de veus.*) Aquí queda absolutament explicitat. Avui ho veurem en aquesta votació. No se'ns accepta una esmena, no puc entendre com Esquerra Republicana no està d'acord que es reconegui un article del nou Estatut.

I em plantejo si això és un preludi del debat que tindrem en el futur Estatut, espero que no, senyors del Grup d'Esquerra Republicana. Però la meva perplexitat encara arriba a límits més insospitats quan arribem a l'última esmena nostra, que tampoc se'ns accepta, o que se'm diu que se'ns accepta parcialment.

Si vostès llegeixen l'esmena, la nostra esmena, nosaltres diem que es modifiqui urgentment la LOU pel que fa als aspectes de l'habilitació del professorat, i el funcionament de l'ANECA, i que en el termini d'un any, el Govern de l'Estat presenti a les Corts espanyoles una nova llei, que sigui àmpliament consensuada i que atorgui plenes competències a la Generalitat de Catalunya en matèria universitats, així com un reconeixement del dret a l'autonomia universitària.

I saben vostès què se'm diu? Que se m'accepta tot menys les plenes competències per a la Generalitat de Catalunya. Se m'accepta tot menys les plenes competències. Oh!, és lògic, perquè el Grup Socialista, quan ja va fer les seves esmenes a la LOU, era molt més anti-autonomista del que fins i tot arribava a ser el Partit Popular, i resulta que en coherència...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Castellà i Clavé

Acabo ja, senyor president, doncs, el Grup d'Esquerra Republicana, que em consta que hi estaria d'acord per programa, em diu que això no se'm pot acceptar.

Senyors d'Esquerra Republicana, nosaltres hi votarem a favor. Votarem a favor aquesta Moció perquè no podem dir que no conceptualment al que se'ns posa, però creiem que es perd una oportunitat avui d'anar més enllà i defensar els interessos de Catalunya.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Castellà i Clavé

I segur que se'm dirà –i acabo, president–, se'm dirà que això ja ho podem tractar en el nou Estatut. Jo crec que ara era una manera de poder-ho explicitar en aquest moment. Quan nosaltres vam fer la Llei catalana, la vam fer amb el Grup d'Esquerra, perquè era un tema de país, i aquí no ens condicionava ningú...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Castellà i Clavé

...i llastimosament això no és així amb l'actual Govern. Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies. Té la paraula, per defensar el posicionament del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Al nostre Grup ens sembla que aquesta Moció és important, ens sembla que la interpellació va ser important en el seu moment, sobretot perquè aborda un tema cabdal per a la universitat catalana, que és el de la convergència europea, i ho fa en una línia, que és el de l'espai europeu d'educació superior, i també en el de la convergència europea, si es pot dir així, que representa l'aprenentatge de les llengües i també l'aprenentatge de la nostra llengua com a llengua de futur i europea.

Per tant, en aquest sentit, ens sembla que és important, en tot cas, perquè fixa aquelles mesures que han d'ajudar a la universitat catalana en aquesta convergència, i sobretot perquè aquest espai europeu d'educació superior ha de suposar una oportunitat, un moment per avançar i no pas una dificultat per a les universitats, i ens fa l'efecte que tant el Parlament com el Govern han de ser responsables i recolzar la universitat en les mesures que calguin en aquesta línia.

Dit això, i dita la importància que té la Moció i que, per tant, hi estem d'acord, també ens sembla important destacar que, juntament amb el Grup Socialista, hem presentat una esmena que fa referència al cinquè punt, el darrer punt sobre la necessitat de modificar la LOU. Està clar que aquest no és un debat sobre la LOU i aquí que no hem de reproduir de nou el debat, però també queda clar, com ho vam fer en l'anterior legislatura, que la LOU no era la nostra Llei d'universitats, com tampoc no ho era la Llei que hauria volgut la comunitat universitària i, malgrat que no hàgim de reproduir el debat, és important posicionar-se en aquest punt.

Per tant, tot i no sent la Llei que esperàvem i que volíem, entenem que és important poder modificar aquells aspectes que considerem fonamentals i bàsics, i és per això... i que creiem que són els que la pròpia esmena proposa.

Malauradament, la LOU ja s'ha engegat i ja ha suposat alguns canvis a les universitats, ja les ha trasbalsat prou i entenem que ara derogar-la completament podria fins i tot trasbalsar més la pròpia universitat.

També sabem que el nou Govern té molta feina a desfer... (*remor de veus*) a desfer moltíssima de la feina que s'ha fet fins ara, (*remor de veus*) de la feina legislativa que ha fet el Govern del Partit Popular i, per tant, entenem que començar una tasca legislativa no d'esquenes a la societat i no en contra de la societat, com s'ha fet sovint fins ara, porta força feina.

Per tant, si m'ho permeten, entenem lògic fins a cert punt que el Partit Popular presenti una esmena derogant el punt cinquè, perquè entra en aquesta lògica, però no ens sembla tan lògic que Convergència i Unió presenti una esmena en el mateix sentit, quan ells van votar a favor de la LOU. I no entenem les presses del Grup Parlamentari a canviar una llei en la qual van estar d'acord, quan resulta que ara hi ha tants i tants punts per modificar-la. (*Persisteix la remor de veus.*)

Tampoc ens sembla lògic..., tampoc ens sembla lògic que via esmenes algunes mocions, i via proposicions no de llei ara es vulguin demanar noves competències, quan tots estem en un procés d'elaboració d'un nou Estatut, i el propi illustre diputat de Convergència i Unió així ho ha deixat clarament estipulat, estem en procés d'elaborar un nou Estatut, que volem que tingui totes aquestes competències, també les competències en recerca i, per tant, aquesta és la feina que ens hem de posar a fer i no pas voler-ho treballar a través de les esmenes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*)

...una contradicció respecte a una simulació que s'ha fet d'una votació, en tot cas de la LOU. És molt ràpid.

El president

D'acord.

El Sr. Castellà i Clavé

Senyora diputada, el Grup de Convergència i Unió va incloure unes esmenes a la LOU que ens van permetre votar que sí senzillament per després poder fer una llei catalana d'universitats, aplaudida per tota la comunitat universitària, per tant, de cara a la comunitat universitària, votada amb el Grup d'Esquerra Republicana i en part pel seu Grup. El senyor Boada li ho explicarà.

Gràcies. (*Remor de veus.*)

El president

Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Senyor president, per al·lusions directes a aquest diputat. El que estàvem parlant, senyor Castellà, era que la Llei que vostès varen aprovar a Madrid envaïa competències i va envair competències amb els seus vots, i vostès n'eren conscients. No estem parlant si donava possibilitats de fer una llei aquí, sinó que molt del seu

articulat envaïa competències i vostès hi varen votar a favor i varen votar en contra del país. (*Forta remor de veus.*)

Gràcies.

El president

Té la paraula, per posicionar-se sobre les esmenes, la illustre senyora Pilar Dellunde, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

La Sra. Dellunde i Clavé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, bé, dir que no acceptarem l'esmena presentada pel representant del PP. A nosaltres també ens fa gràcia quan ens diu que la LOU amplia competències, i també per la referència que ha fet el representant de Convergència i Unió. Dos temes ràpids: habilitacions, agència de qualitat. Podríem continuar.

I dos temes puntuals que han sortit de la LOU, el Decret 49/2004, parlant de l'espai europeu: procediment d'avaluació de la qualitat de l'ensenyament; suspensió, revocació de l'homologació de títols. Donaria una llarga llista, i també del seu esperit, en el sentit de la interposició de recursos d'inconstitucionalitat contra la Llei d'universitats catalana. A mi també em fa gràcia.

El convido perquè –com deia vostè– d'aquí a un any presenti una iniciativa, tenint en compte que tenim la presència del director general d'Universitats, doncs, emplacem el Govern que, segons l'Acord per un govern catalanista i d'esquerreres a la Generalitat de Catalunya, demani la retirada a aquests recursos interposats pel Govern de l'Estat contra normes emanades de les institucions de Catalunya, entre les quals la Llei catalana d'universitats.

Pel que fa a l'esmena de Convergència i Unió, doncs, l'oportunitat ja la van tenir, l'oportunitat la tenien al moment de votar al Congrés de Madrid la LOU i no la van aprofitar, no la van aprofitar. Diu, em dirà que ens remetem a la Ponència de l'Estatut. Sí, precisament sap que van comparèixer davant d'aquesta ponència l'Agència de Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, i doncs o bé vostès van treure part de l'esmena del mateix redactat, perquè si em permet li puc llegir, doncs, ells demanaven, van fer tot el treball de presentar-nos un articulat, doncs, que la Generalitat tingués competència per regular, programar, fomentar, finançar la recerca, crear centres de recerca, coordinar la recerca, la competència exclusiva per regular i supervisar en matèria d'ensenyament universitari. És a dir, per què ara ens posen una esmena molt, molt parcial quan en realitat, doncs, el que cal és portar el debat d'una manera seriosa i profunda en aquesta ponència, que ja hi està treballant.

Finalment, acceptaré l'esmena que presenta conjuntament el Partit Socialista i Iniciativa per Catalunya, sempre també tenint en compte que el nostre objectiu últim és la derogació de la LOU, però que això no ha de ser possible sense el consens de la comunitat universitària, i, per tant, en el moment que això ha de ser possible, l'elaboració d'una llei i la modificació pel que fa al que vostès demanen, habilitacions, finançament, doncs,

s'ha de fer conjuntament. Per tant, seguim aquest procés que ja ha marcat la CRUE i fem el diàleg amb les universitats dels Països Catalans perquè això sigui possible.

De totes formes, alegrar-me sempre del consens que hi ha hagut amb la resta de punts i agrair aquest vot favorable al conjunt de la Moció que hem presentat.

Moltes gràcies.

(Pausa.)

El president

Queda clar, doncs, que no han estat acceptades les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular ni tampoc les de Convergència i Unió. Sí, en canvi, les presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Podem votar la Moció, doncs? (Pausa.) Votació separada, senyor Sirera? (Veus de fons.) El senyor Sirera demana votació separada del cinquè punt.

Votaríem, doncs, primer el cinquè punt.

Comença la votació.

Aquest cinquè punt ha estat aprovat per 113 vots a favor i 13 vots en contra.

Votarem ara la resta de la Moció.

Comença la votació.

La resta de la Moció ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Se suspèn la sessió, que es reprendrà a les quatre d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i vuit minuts.

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller de Governació i Administracions Públiques, les conselleres d'Ensenyament, de Cultura i de Sanitat i Seguretat Social, els consellers de Treball i Indústria, de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família, i els consellers de Medi Ambient i Habitatge, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

I ho fem amb les preguntes que s'han de respondre oralment, en primer lloc, per part del president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'impuls de la capital de Catalunya (tram. 317-00036/07)

La primera pregunta, la formula l'illustre senyor Joan Ferran i Serafini, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre l'impuls de la capital de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, al llarg dels darrers anys han estat continuades les referències a la ciutat de Barcelona dins dels programes electorals dels partits i en les promeses dels anteriors governs. El discurs sobre Barcelona, sobre la Barcelona real, sobre la Barcelona metropolitana, ha estat farcit sempre d'afirmacions genèriques que moltes vegades no s'han concretat. Entre elles, ha destacat el reconeixement retòric del seu paper de capital de Catalunya, del seu paper com a capital de l'economia productiva del país, com a plaça financera, lúdica, cultural, com a principal centre de formació del sud d'Europa.

Però aquesta retòrica, senyor president, no s'ha vist reflectida, al nostre entendre, amb accions de govern contundents i eficaces. A tall d'exemple, vostè sap que el discurs de capitalitat de Barcelona no ha tingut mai una correspondència en els pressupostos de la Generalitat, amb una dotació pressupostària per a les despeses de capitalitat. O, en un altre ordre de coses, encara és hora en el dia d'avui, que un govern de la Generalitat hagi fet o hagi elaborat, per exemple, un pla específic d'habitatges per a la ciutat de Barcelona i per a la seva àrea metropolitana.

En els debats de pressupostos de la Generalitat dels darrers anys anteriors, vam poder comprovar com la mitjana d'inversió en el Barcelonès rondava les vuit mil vuit-centes vint-i-tantes pessetes de les antigues pessetes, quan la mitjana de Catalunya rondava les 22.275 pessetes. Estàvem, senyor president, davant de la paradoxa de veure que un govern que es deia nacionalista menystenien la capital del país, la capital de Catalunya.

La nostra pregunta, senyor president de Catalunya, és: pensa vostè canviar aquesta situació?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. Pasqual Maragall i Mira)

Illustre senyor diputat, com vostè no ignora, el president de la Generalitat avui està plenament implicat i plenament decidit a recolzar els projectes de la ciutat de Barcelona, perquè, d'alguna forma, tots som conscients, em penso que no solament aquells que ho hem viscut més de prop, sinó tota aquesta cambra, i quasi diria tot Catalunya, de la importància que té per al país que aquesta ciutat vagi endavant, com efectivament ha anat.

I li puc dir, no perquè vostè no ho sàpiga, sinó per reiterar-ho d'una forma pública, que des del punt de vista de

la Generalitat el Fòrum Universal de les Cultures 2004 és un esdeveniment de la màxima importància, i no només per a aquest any. Com a Generalitat hi som, amb 10.000 milions de pessetes, igualment com hi són l'Estat i la Generalitat, en el que és l'organització de l'esdeveniment.

Jo voldria dir-li que he pogut viure aquests dies a París com la ciutat de Barcelona quedava consagrada com la seu de totes les ciutats unides del món; hi vaig poder assistir com a antic alcalde, en aquest cas, i, evidentment, en presència de l'alcalde Joan Clos. Barcelona serà des de ja, des d'aquesta setmana, la seu de Ciutats unides, presidida per una troica, amb Marta Suplicy, l'alcaldesa de São Paulo; Bertrand Delanoë, alcalde de París, i l'alcalde de Pretòria.

Aquesta ciutat, però, a més de grans èxits, com els està tenint i els tindrà aquest any i més endavant, ha de tenir una carta, la Carta municipal que aquí al Parlament es va aprovar, però que, com vostè sap, tot i uns primers moviments favorables del que era aleshores secretari d'Estat, Francisco Camps, des del Govern espanyol no ha estat aprovada pel Parlament espanyol, i ens hi posarem de valent perquè així sigui.

Tercer punt, i molt important: l'àrea metropolitana de Barcelona va ser suprimida en mala hora, i ha de tornar a existir. És voluntat del Govern de la Generalitat que així sigui.

Per últim, voldria dir-li que el desplegament dels Mossos d'Esquadra es produirà aviat; que mirarem que sigui un desplegament amb comandament coordinat i únic. Pensem que la conselleria d'Interior de la Generalitat hi ha de jugar un paper molt important, i tractarem de fer-ho de manera que no es perdin els subinspectors i els inspectors de la Policia Nacional, que en el fons...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...són la intel·ligència de Barcelona des del punt de vista policial.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre els transvasaments (tram. 317-00037/07)

La següent pregunta, la formula l'illustre senyor Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre els transvasaments. Té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Molt honorable president, l'Acord de govern del Govern catalanista i d'esquerres, en el seu punt de política de gestió del cicle integral de l'aigua, fa referència a l'oposició al Plan Hidrológico

Nacional i als transvasaments dels rius Ebre i Roine en els termes del compromís dels partits polítics per l'Ebre.

Concretament, aquest document, signat pels membres de l'Acord del tripartit, estableix literalment en els seus punts 2 i 3 el següent: «rebutjar i demanar la paralització dels següents projectes de transvasament del riu Ebre contemplats en la Llei 10 del 2001, del Plan Hidrológico Nacional, concretament el transvasament cap al sud de 860 hectòmetres cúbics i el transvasament cap al nord de 190 hectòmetres cúbics, i demanar la retirada del projecte de connexió de les xarxes Consorci d'Aigües de Tarragona i xarxa d'Aigües Ter Llobregat, perquè representa l'inici del transvasament de l'Ebre i perquè Catalunya no precisa de més concessions d'aigua d'altres conques».

Per tot això, honorable president, molt honorable president, estem convençuts que vostè recolzarà i recolza, de ben segur, la petició de renúncia definitiva expressada sense ambigüitats per part del Grup que represento i, fa pocs dies mateix, pel conjunt del Govern de Catalunya; una renúncia a la interconnexió de xarxes del Consorci d'Aigües i de la xarxa d'Aigües Ter Llobregat; una aposta clara per obrir el camí a una nova cultura de l'aigua: sostenible, transparent, democràtica, una cultura que ha d'aprendre a aprofitar millor l'aigua que tenim, millorant-ne la qualitat i l'estat ecològic, i gestionant-la amb més eficiència, economia i justícia.

La disponibilitat d'aigua és un factor clau per al progrés humà i per al manteniment dels sistemes naturals. En un país com el nostre, amb un règim de precipitacions irregular i en general poc generós, i amb una pressió demogràfica elevada, cal anar més enllà de la pura gestió de l'aigua com a mercaderia. No ens podem permetre el luxe d'abandonar la gestió de l'aigua amb criteris de lliure mercat, ni d'establir models de consum propis de països on l'aigua sobra i no és un factor limitant.

Per tot això, cal gestionar l'aigua d'una forma més racional i sostenible, que ha de basar-se en el tractament del recurs com un bé públic escàs, en l'estalvi, en la no-contaminació i en la reutilització i la gestió de la demanda, i apostar definitivament per l'elaboració d'un pla nacional de gestió de l'aigua que hauria de contenir tots aquests punts.

Per això, senyor president, li demanem la seva posició amb relació a totes aquestes qüestions vinculades als transvasaments.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, vull avançar-li que aquest dijous la ministra de Medi Ambient rep el conseller de Medi Ambient i Habitatge i que espero que, com a resultat d'aquesta trobada, es faran públiques les possibilitats de solucionar els possibles déficits d'aigua a Catalunya sense transvasar el riu Ebre cap a Barcelona.

El transvasament de l'Ebre era un projecte mal plantejat, inviable econòmicament i tècnicament. I aquest Govern ha manifestat i reiterat la seva intenció d'instaurar una política de l'aigua eficaç i sostenible, i ara sabem que comptem amb la complicitat del nou Govern d'Espanya.

El Govern espanyol s'ha compromès a no executar el transvasament de l'Ebre. Li hem fet arribar, però, com és obligat i necessari, un conjunt de projectes alternatius al transvasament, amb l'objectiu de poder-los presentar com a actuacions a Catalunya amb càrrec als fons de cohesió europeus. Entre aquests projectes no hi ha, senyor diputat, la interconnexió de xarxes entre el Consorci d'Aigües de Tarragona i la xarxa d'Aigües Ter Llobregat. No es considera un projecte prioritari, no es considera un projecte adequat.

Un altre objectiu, però, molt important: la recuperació de l'aigua de l'Ebre i la preservació i recuperació del conjunt del tram des de Riba-roja fins al delta i el mar. Els problemes del delta subsisteixen, algunes parts s'han enfonsat uns centímetres i la línia de la costa ha retrocedit desenes de metres en alguns indrets. El temporal de mitjan abril va posar en evidència, un cop més, la fragilitat de la zona litoral. Hem iniciat, doncs, l'elaboració, efectivament, d'un pla d'actuació intens, integral i urgent.

Aquesta és, senyor diputat, ara per ara, una prioritat marcada des de la Presidència, clarament, pels departaments afectats.

El president

Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre quines són les seves prioritats polítiques per a les setmanes vinents (tram. 317-00038/07)

La tercera pregunta, la formula l'illustre senyor Joan Boada i Masoliver, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre les prioritats polítiques per a les setmanes vinents. Té la paraula.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor Maragall, ens preocupa la situació del sistema penitenciari català. Estem davant una problemàtica que, si no hi posem remei, encara pot empitjorar més, i els fets de divendres passat són una demostració que la situació a les presons catalanes és tensa, i això afecta no només els presos, sinó també els funcionaris i els equips directius. Aprofito per mostrar la nostra solidaritat amb el subdirector del centre penitenciari de Quatre Camins, el senyor Manuel Tallón, i el funcionari Jordi Laborda, tot esperant que es recuperin tots dos com més aviat millor.

En l'actualitat Catalunya és un dels països amb l'índex més alt de població reclusa, que se situa a prop de cent vint interns per cada cent mil habitants. I aquesta xifra continua augmentant, i si no actuem podríem arribar a

xifres insostenibles per a un país democràtic com el nostre. Les raons que han portat a aquesta realitat són variades.

Una és la manca de planificació de l'anterior Govern pel que fa als equipaments i la manca de recursos per dotar de personal qualificat els centres penitenciaris. Això ens ha portat a una massificació insuportable i a la consegüent dificultat per garantir una reclusió digna per a les persones empresonades i un treball segur per als funcionaris.

L'altra raó, des del nostre punt de vista, és la política seguida pel Govern del Partit Popular, autoritària i repressiva amb relació a la política penitenciària. Les contínues modificacions penals i processals han anat en la línia de prioritzar la mà dura i la repressió, i deixar de banda les necessàries mesures de reinserció.

Senyor Maragall, li demanem que vegi aquest problema com un problema de país, que va més enllà de la simplista discussió sobre les ubicacions de les presons i que fa imprescindible una actuació raonada, pensada, sense presses, coordinada i consensuada, i, a més a més, necessitem la implicació del Govern central perquè faci les imprescindibles modificacions penals i processals que tinguin com a objectiu la reinserció i no la repressió dels reclusos.

Senyor Maragall, en definitiva, quin és el seu capteniment amb relació a la política penitenciària que necessita Catalunya?

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, tindrè ocasió, suposo, en alguna pregunta posterior, d'analitzar algunes altres prioritats del nostre Govern de les quals vostè ha fet esment en el principi de la seva pregunta, però, centrant-me més en la política penitenciària, li haig de dir que el Consell Executiu va acordar ahir mateix que el Govern desenvoluparà les accions incloses en el document sobre línies bàsiques de política penitenciària i el Pla director d'equipaments penitenciaris, com és sabut.

Vull esclarir, d'entrada, que concebem la política penitenciària com una política molt basada en la reinserció, com una política social més del nostre programa de Govern. En primer lloc, li vull manifestar també, vull manifestar també clarament la meua solidaritat i la del Govern amb el subdirector del centre, Manuel Tallón, agredit en el transcurs dels incidents de divendres passat, i també amb el funcionari Jordi Laborda, igualment lesionat.

També volem agrair, a tots els funcionaris que van participar en la solució del cas, la feina realitzada i la manera com la van realitzar. I vull felicitar el conseller i el secretari general personalment, així com la consellera d'Interior, per l'èxit obtingut. No era gens fàcil gestionar la situació. Jo ho vaig anar seguint, no des del lloc, sinó des de lluny, però contínuament, i em penso que aquesta és una bona fórmula; se sabia que hi havia la

persona que ho podia resoldre, i ho va resoldre; i no calia que n'hi haguessin dos allà on un podia solucionar-ho, com efectivament va ser. El primer que van fer bé és no apilar un caramull d'autoritats en el lloc dels fets, tot i tenir-les informades i disponibles.

La nostra proposta, recollida en el Pla director, inclou, entre altres, els següents objectius.

Primer, substitució o renovació dels centres actuals, ampliant el nombre de places disponibles, fins a 10.500, l'any 2010. Calen més presons. No poden ser tan grans com Can Brians o Quatre Camins, ho tenim clar. I, per descomptat, cal resoldre el problema de la Model. En aquesta línia, la primera actuació, com vostès saben, serà al Bages. Crec que s'ha fet un esforç notable per part de tothom, i haurà solució. Es garanteixen, d'una banda, els objectius de la política penitenciària, i de l'altra, la voluntat de les institucions del Bages de reduir al màxim l'impacte del centre en el territori.

Segon, renovació de la política de personal pel que fa als sistemes de selecció, formació, promoció, gestió i disciplina –no n'estem contents. I tercer, la dotació material adequada a les necessitats dels centres. Val a dir, senyor diputat, que la situació viscuda a Quatre Camins ens ha ensenyat molt. Hi ha xarxes de reclusos...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...i acabo– ben organitzades, amb connexions amb el mercat de la droga. S'han de desfer i les desfarem.

El president

Gràcies. Senyor diputat...

(*Veus de fons.*)

Doncs, la quarta pregunta.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre quines són les prioritats polítiques per a aquest primer any de govern (tram. 317-00039/07)

La quarta pregunta la formula l'honorable senyor Artur Mas i Gavarró, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre les prioritats polítiques per a aquest primer any de govern. Té la paraula.

El Sr. Mas i Gavarró

Sí, moltes gràcies, senyor president. Em dona la sensació que no té massa sentit que jo formuli avui aquesta pregunta amb concreció al president de la Generalitat perquè quan vàrem demanar concretament això –quines prioritats eren aquestes per al primer any–, de fet, ja vam tenir una resposta a través dels mitjans de comunicació. Vam sentir que el president de la Generalitat deia que no esperéssim cap mena de resultat brillant durant el primer any. Si el grau de convicció del president de la Generalitat respecte a les seves capacitats i la seva obra de govern és que no se n'ha d'esperar cap resultat brillant, és

evident que la ciutadania poca cosa pot esperar d'aquest Govern. El primer impulsor de l'obra de govern és el seu president, i ell mateix diu que no n'hem d'esperar gaires coses brillants durant aquest primer any.

Segurament no en podem esperar gaires coses brillants, perquè l'actual Govern està, diguem-ne, entretingut en altres coses. Nosaltres, per exemple, aquesta tarda, aquí mateix, al Parlament de Catalunya, donarem a conèixer un informe en el qual es fan una sèrie de valoracions per part de l'actual Govern sobre la relació que ha de tenir amb els mitjans de comunicació. I aquest informe, si es porten a terme aquestes valoracions, que jo espero que no serà així, aquest informe podria posar en perill la qualitat democràtica del nostre sistema, podria posar en qüestió la independència del Govern de la Generalitat respecte als mitjans de comunicació, i podria arribar a posar també en qüestió la mateixa llibertat d'expressió en el conjunt del país.

Com que ens sembla que això és un tema especialment greu i que pot tenir repercussions importants per la primera raó que li he dit i per aquesta segona, jo prefereixo no formular de forma concreta aquesta pregunta, sabent que la pregunta ja està contestada per part de l'actual president.

El president

Doncs, té la paraula, en qualsevol cas, el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, la veritat és que no acabo d'entendre ben bé la pregunta, no?, però... (*rialles*), bé, vostè ha fet una referència al primer any, per descomptat que al primer any d'un govern de coalició. El primer any d'un govern, i vostè segurament ho sap, encara que va entrar de conseller en cap una mica més tard, però, el primer any d'un govern és l'any per posar les bases sòlides de l'acció del Govern durant el quadrienni, i això tingui per segur que ho estem fent.

Poca cosa més li puc dir, perquè sobre l'informe del qual vostè em parla no és que no en tingui coneixement, sinó que, en fi, no crec que sigui ni el moment ni l'hora per parlar-ne, no?, en parlarem quan estigui realment negre sobre blanc. Però dir-li i insistir-li: aquest Govern que com a govern de coalició, amb pocs precedents, per tant, ha començat amb molta voluntat, amb molt desig, amb molta feina, amb molta entretat, però evidentment amb moltes dificultats, que són conegudes per tothom, sorprendrà, i sorprendrà per la qualitat de la seva acció.

El president

Doncs...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre si el Govern pensa assumir les responsabilitats de les seves competències (tram. 317-00040/07)

...passem a la cinquena pregunta, que formula l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué, del Grup Parlamentari

del Partit Popular de Catalunya, sobre... (*Remor de veus.*) Senyores diputades, senyors diputats... (*Pausa.*) Sobre si el Govern pensa assumir les responsabilitats de les seves competències. Té la paraula.

El Sr. Piqué i Camps

Moltes gràcies, senyor president. S'ha parlat ja en aquesta sessió dels esdeveniments del passat divendres a la presó de Quatre Camins, no?, i crec que hem vist un seguit de reaccions que crec que mereixen que aquest Parlament les tracti i especialment en aquesta sessió de control.

Hem vist *a posteriori* formular plantejaments de futur que crec sincerament que s'haurien d'haver fet abans, no com a reacció als esdeveniments concrets. Hem vist també que davant de determinats problemes, que no tenen res a veure amb el que hem dit, però davant d'altres el que es diu és que es pujaran els impostos, fins i tot que en algun cas concret es pot implantar una cosa que va merèixer l'oposició al seu dia del Partit Socialista i dels altres membres que formen el tripartit, com pot ser el copagament en el cas de la sanitat.

I després hem vist una altra qüestió, que els agrairia que comencessin a rebobinar, no?, i és que a través del seu conseller en cap la culpa al final era del Partit Popular. I, és clar, després de quinze o vint anys de transferències, d'institucions penitenciàries, després de tot un seguit de coses que sembla que ara estan descobrint, dir que la culpa és del Partit Popular em sembla que és una excusa massa gastada. Jo els demanaria que assumissin les seves responsabilitats, que fessin front a les seves competències d'una vegada i que governessin.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Li puc assegurar, excel·lentíssim senyor, que exercirem les nostres competències fins al final.

El president

Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Piqué i Camps

Sí. Jo li agraeixo, senyor president de la Generalitat, aquest compromís, però m'agradaria molt que el portés a terme. Jo crec que vostè és conscient, li ho dic amb tots els respectes, que s'ha generat un clima generalitzat, una opinió generalitzada no només entre les forces polítiques, sinó també en els mitjans de comunicació, fins i tot a les mateixes forces polítiques que donen suport al Govern, a la mateixa societat que estem davant d'un govern que no governa, que no té activitat legislativa, que ara sí que l'ha anunciada, quatre mesos i mig després d'estar constituït, i els ho agraeixo, ja era hora, però la sensació que el Govern no governa.

Abans el president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió s'ha referit que vostè demanava un any,

no? Home, em sembla una mica exagerat. Jo els demanaria que deixessin estar les picabaralles internes, li agraeixo que les poques decisions que ha pres el president de la Generalitat sempre han significat un exercici d'autoritat del Partit Socialista al mateix president de la Generalitat respecte a altres partits de la coalició, cosa que jo li agraeixo, però els demanaria que a partir d'aquí fessin coses concretes, no busquessin excuses i que tinguin molt en compte que ara ja no tenen un govern del Partit Popular al qual carregar totes les responsabilitats i que serveixi sempre de pretext. Ara han de fer les coses i les han de fer d'una vegada.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, efectivament, enyorarem aquell Govern, l'enyorarem perquè ens ho posava molt fàcil des del punt de vista dialèctic, però molt difícil des del punt de vista pràctic, no? Miri, la meva màxima prioritat com a president de la Generalitat durant el primer any de mandat és la de posar unes bases sòlides per poder acomplir al final de la legislatura els compromisos adquirits en l'Acord de govern, i que vaig presentar al Parlament de Catalunya en el debat d'investidura. Posar les bases vol dir endreçar la casa –endreçar la casa, hi ha moltes coses a endreçar–, afinar els dos grans objectius de la legislatura, que són l'autogovern i el bon govern interior, i reorientar les relacions entre el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Govern d'Espanya.

Sobre el primer, en aquest sentit, a finals d'aquest mes, ja s'ha dit, presentarem l'informe econòmic financer que vam encarregar i els pressupostos de l'any 2004. Objectiu: posar el comptador a zero.

Sobre el segon, afinar els dos grans objectius de la legislatura que són autogovern i bon govern. Pel que fa a l'autogovern es tracta d'avançar en quatre fronts: en el procés de reforma de l'Estatut, li ben asseguro que a final d'any mirarem enrere i veurem que aquest any haurà estat un dels més productius, no només d'aquesta cambra, sinó de la Generalitat de Catalunya; en la negociació del nou sistema de finançament, i en la definició i desenvolupament del programa legislatiu –lleï electoral, lleï territorial, creant les set vegueries del document Roca-Lluch, lleï del conseller en cap i lleï de l'audiovisual.

Pel que fa al bon govern i a impulsar el progrés econòmic, social i cultural, posarem en pràctica l'acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana; avançarem en la consolidació de l'euroregió Pirineus-Mediterrània, i posarem en marxa la promoció de 42.000 nous habitatges, al mateix temps que aprovarem, espero, la llei de barris que combina per primer cop habitatge, escola, immigració i seguretat.

En tercer lloc, fer quallar un estil de govern coherent amb els principis de transparència, diàleg i proximitat. M'hi comprometo.

I per últim, reorientar, per descomptat les relacions entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya; unes relacions que vull fonamentar, senyor president –i acabo–, en la proposta, fonamentar en la proposta catalana i no solament en l'astúcia i la desconfiança.

El president

Gràcies.

Abans de continuar amb l'ordre del dia es fa avinent que han estat posposades les preguntes del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi que figuren en els números 10 i 12 al dossier de preguntes.

— Pregunta al Consell Executiu sobre quines són les actuacions que el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació pensa dur a terme de manera més immediata en matèria de societat de la informació (tram. 310-00148/07)

La següent pregunta la formula l'illustre senyor Santiago Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, sobre quines són les actuacions que el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació pensa dur a terme de manera més immediata en matèria de societat de la informació. Té la paraula.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, fa en aquest moment més de quatre mesos ja del seu nomenament com a conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, fa també ja més de tres mesos del nomenament del secretari de Telecomunicacions i Societat de la Informació...

(Remor de veus.)

El president

Senyor diputat, parem un segon, si us plau.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies.

El president

Pregaria, no només als diputats i diputades, sinó sobre tot al públic, que deixin continuar la sessió amb normalitat. *(Pausa.)* Gràcies. Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Li deia, honorable conseller, que fa ja més de quatre mesos del seu nomenament, fa també més de tres mesos del nomenament del secretari de Telecomunicacions i Societat de la Informació. En aquest període de temps també hem tingut oportunitat de tenir la seva compareixença a la Comissió de la Societat de la Informació, hem tingut també la compareixença del secretari de Telecomunicacions i de la Societat de la Informació a l'esmentada Comissió. En aquest Ple hem tingut oportunitat de debatre una interpellació

que li va formular el diputat que li parla, i tanmateix vam tenir l'oportunitat de debatre una moció subsegüent a aquella interpellació, tot això en referència a la societat de la informació.

Amb totes aquestes actuacions ens hem fet una idea de quin serà el capteniment del seu Departament en matèria de societat del coneixement o societat de la informació, però detectem un parell d'elements preocupants. En un primer lloc, s'han anunciat una sèrie d'accions, totes elles per això pendents d'una nova llei de la societat del coneixement i de la creació d'un consell català, i això és preocupant, doncs, atesa l'agilitat legislativa d'aquest Govern. I una segona és que en la compareixença del secretari de Telecomunicacions el passat 20 d'abril anunciava, hi insisteixo, tres mesos després del seu nomenament, anunciava que encara hi havia pendent una reestructuració de l'organigrama de la Secretaria. Per tant, en aquest sentit ens agradaria saber quines són aquelles actuacions que el seu Departament té pensat dur a terme de forma més immediata en matèria de societat de la informació.

Gràcies.

El president

Gràcies, té la paraula l'honorable conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, senyor Carles Solà.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Carles Solà i Ferrando)

Gràcies, president. Illustre diputat, li he de confirmar que l'actuació del nostre Departament en l'àmbit de la societat de la informació té una sèrie d'objectius, però que el més prioritari, segurament, de tots és de combatre la fractura digital en tots els seus camps. La lluita contra una divisió digital ens preocupa especialment i volem combatre les desigualtats que afecten el món de l'empresa i el seu desenvolupament, que afecta la gent i el territori i també la fractura lingüística.

L'actuació de la societat, de la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació per a aquest any, està definida en una sèrie de línies d'acció que s'encaaminen en la promoció de les telecomunicacions i la societat del coneixement. En concret, les nostres actuacions s'estan centrant en el camp de la formació, de l'impuls de les comunitats digitals, del foment del programari lliure, la promoció del català, l'aposta per a la innovació i la millora de les infraestructures. I així mateix, comunicar-li que l'organigrama que va anunciar el secretari, doncs, està ja finalitzat.

El president

Gràcies, senyor conseller. Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, honorable conseller. Si m'ho permet, tornem a constatar, una vegada més, que se'ns respon amb generalitats quan en realitat el que ens agradaria conèixer són actuacions concretes. Les línies generals han estat,

creiem, suficientment exposades en totes aquelles actuacions que li esmentava abans, i el que ens preocupava és que no veiem encara que hi hagin actuacions concretes. Trobem a faltar que hi hagi l'impuls d'iniciatives concretes que ens dugui a complir aquests objectius que vostès marquen.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Gràcies, president. En la mesura del temps disponible, passaré a concretar algunes de les qüestions. En el camp de la formació està dissenyat un pla d'alfabetització digital, en col·laboració amb organismes, col·lectius, associacions i també empreses que ja hi treballen.

En el sector de les comunitats digitals s'ha repensat la Xarxa365, que l'any passat va posar-se en marxa com una continuació del programa Nodat. Es tracta de donar sentit a aquesta xarxa de màquines i, en aquest sentit, l'impuls a la Xarxa365 va estretament lligat a la dinamització necessària de la xarxa de telecentres, i està sent impulsada mitjançant continguts i espais de trobada.

Pel que fa al programari lliure, durant aquest any s'inicien ja accions pilot d'implantació del programari lliure, en la mateixa organització de la Generalitat i, en particular, en una prova pilot amb la Universitat de Lleida, que no serà l'única, atès que hi ha un interès i voluntat d'administracions locals i la mateixa Generalitat per impulsar projectes basats en el programari lliure. Així mateix, recentment, s'ha fet una edició d'àmplia difusió d'un CD-Rom de programari lliure en català, que crec que va ser diumenge passat..., diumenge passat no, l'anterior, exactament.

Pel que fa a l'aspecte... Perdó?

El president

Honorable conseller, s'ha acabat el temps...

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Doncs, sí, ja sabia que no donaria temps, però estic a disposició del diputat per a donar-li la llista completa d'accions.

El president

Moltes gràcies.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre la política del Departament d'Interior envers la seguretat ciutadana al Baix Llobregat (tram. 310-00082/07)

La següent pregunta la formula l'illustre senyor Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per

Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre la política del Departament d'Interior envers la seguretat ciutadana al Baix Llobregat. Té la paraula.

El Sr. Bosch i Mestres

Gràcies, president. Honorable consellera, el nostre Grup, sempre que parli d'aquesta qüestió, voldrà posar per endavant que som conscients que la policia, per si mateixa, no pot solucionar la inseguretat, que cal una política global, però alhora és evident que un nombre suficient de policies és necessari per mantenir la seguretat. I aquí faig una referència concreta a la comarca del Baix Llobregat.

Fa uns quants mesos, en una societat veïna, a l'Hospitalet, es va produir ja el desplegament dels Mossos d'Esquadra, amb un fort increment d'efectius, però l'Hospitalet té un continu urbà amb municipis com Esplugues, com Cornellà, i, en definitiva, amb tota la zona del Baix Llobregat, una comarca densament poblada i a la qual encara el desplegament de Mossos trigarà un temps a arribar.

Continuem amb un problema no resolt, que són les vacants no cobertes a les comissaries de policia i a les casernes de la Guàrdia Civil, no solament al Baix Llobregat sinó també a les zones que encara esperen el desplegament, com poden ser les Terres de l'Ebre o el Camp de Tarragona.

I, en aquest sentit, la preocupació ve de veure com el desplegament, lògicament, provoca augment d'efectius en unes zones, però, alhora, en no cobrir les vacants l'Estat, provoca manca d'efectius en zones veïnes.

En aquest sentit, el plantejament serien dues preguntes: una, quines mesures pensa adoptar la Conselleria en aquest període transitori. I, en segon lloc i sobretot, quines gestions pensa fer davant del nou ministre de l'Interior, per tal que l'Estat assumeixi la seva responsabilitat, cobreixi les vacants de Mossos d'Esquadra i de Guàrdia Civil, com és la seva obligació, fins que es produeixi totalment el desplegament dels Mossos d'Esquadra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable consellera d'Interior, senyora Montserrat Tura.

La consellera d'Interior (Sra. Montserrat Tura i Camafreita)

Gràcies, senyor president. Illustre senyor diputat, em permetrà que li digui que estic contenta que em faci aquesta pregunta i que jo li pugui respondre, que feia no sé quants dies que ens quedàvem a les portes...

Realment, el que em planteja sobre una comarca concreta de Catalunya, que és el Baix Llobregat, doncs, és l'exemple més clar de la complexitat a la qual hem de fer front a l'hora de definir què és seguretat en el moment actual. I seguretat, s'ha dit abans, no són només efectius policials, però també són efectius policials. Seguretat és, doncs, dignificació dels barris, millores dels habitatges, intentar que no es produeixin grans

desigualtats socials, incentius econòmics o activitat econòmica..., coses que el Baix Llobregat és model d'aquesta complexitat, que crec que ha fet esforços, certament, partint d'on partia, per ser avui, doncs, una comarca amb unes potencialitats econòmiques molt importants.

Ara bé, pel que fa als efectius, doncs, com vostè coneix molt bé, el desplegament de Barcelona ens ocuparà l'any 2004 i 2005. No és possible iniciar el Baix Llobregat almenys parcialment, doncs, fins l'any 2006, i això vol dir que entre l'any 2006 i una part del 2007 s'estarà desplegant els Mossos d'Esquadra en el conjunt de poblacions, algunes d'elles de molta quantitat d'habitants. I que, mentre això es produeix, necessitaríem, efectivament, que les plantilles dels cossos de seguretat de l'Estat–Cos Nacional de Policia, de manera molt especial, i Guàrdia Civil en algunes de les poblacions petites del Baix Llobregat– estiguessin cobertes totes les seves vacants.

I, efectivament, aquesta és una demanda que ja vam cursar a l'anterior Govern de l'Estat, quan el ministre era l'excel·lentíssim senyor Acebes, i que reiterarem –tenint en compte el poc èxit que vàrem tenir aleshores– amb el ministre, en aquests moments, excel·lentíssim senyor Alonso. Però no és fàcil, i aquí també ho vull dir, que es cobreixin vacants del que s'ha produït en aquests últims temps, de places que les persones saben que ocuparan per molt poc temps. Per tant, s'han d'establir sistemes d'agilització, de transferència, de moviment físic de les persones que estan en zona que ja hi ha desplegament..., que puguin passar a zona de no-desplegament i aquesta sí que és una decisió excepcional...

El president

Honorable consellera...

La consellera d'Interior

...que hauria de fer el Ministeri.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè.

— Pregunta al Consell Executiu sobre com preveu el Departament de Medi Ambient i Habitatge garantir la participació de tots els sectors afectats per la política forestal (tram. 310-00091/07)

La següent pregunta, la formula la il·lustre diputada senyora Bet Font i Montanyà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, sobre com preveu el Departament de Medi Ambient i Habitatge garantir la participació de tots els sectors afectats per la política forestal. Té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, avui tenim interès de tractar el tema de la gestió forestal, de

la política forestal, perquè des del nostre Grup Parlamentari considerem fonamental fer una aposta molt més decidida de la que s'ha fet en els darrers anys en relació amb aquesta matèria. De fet, el que creiem és que d'una vegada per totes s'ha de concretar quina és l'estratègia de país en política forestal, a mig..., bé, primer a curt, a mig i a llarg termini. I que un cop decidida aquesta estratègia, s'hi han de dedicar tots els esforços necessaris.

Hem de tenir en compte que a Catalunya un percentatge molt important del nostre territori està cobert per uns boscos que no sempre estan ben gestionats, i que en conseqüència, quan arriba l'estiu, el risc d'incendis es fa més preocupant.

Fa anys que la política forestal ha anat ballant d'un departament a l'altre, d'una direcció general a l'altra, sense que ningú tingués uns criteris clars de cap a on s'ha d'anar.

Ara creiem que és el moment de fixar el rumb, de fixar aquest criteri. I, per fer-ho, ens sembla que és imprescindible escoltar, debatre, implicar els diferents sectors afectats. I quan parlem de diferents sectors pensem en els propietaris, petits i grans; en els enginyers forestals; en la indústria relacionada amb la gestió del bosc i en la indústria de la fusta; en els científics i tècnics, que són més coneixedors del bosc, de l'ecosistema, de la biodiversitat; amb els tècnics del mateix Departament de Medi Ambient i Habitatge i –per què no?– amb les diferents forces polítiques, que, per anar bé, ens sembla que hauríem de consensuar amb els sectors que he enunciat abans, quina és l'estratègia a llarg termini.

Precisament, aquesta estratègia a llarg termini és la que ens interessa, perquè hem de tenir en compte que els arbres no són una collita que avui es planta i d'aquí a uns mesos es recull, sinó que triguen anys a créixer, i el bosc triga anys a madurar. I no podem, per tant, canviar l'estratègia cada dos per tres.

Ens interessa, senyor conseller, que ens expliqui quines intencions té el seu Departament amb relació a la definició de la política forestal en el futur, i sobretot en la implicació dels sectors i dels grups socials afectats i interessats.

Som conscients que el bosc té unes funcions importants –l'ecològica, l'econòmica i la social–, que totes tres es complementen i que, per tant, hem de procurar que puguin coexistir, que no passi que una d'elles trepitja o perjudica les altres. En aquest sentit, ens sembla que potser convindria també una reflexió àmplia en relació amb aquesta funció social.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Font i Montanyà

El debat està servit. Del que es tracta és, doncs, de donar-li el valor..., i continuar amb l'estratègia.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. En efecte, els objectius a llarg termini –en el breu termini d'aquesta resposta– són: gestionar els boscos de Catalunya, que encara que ocupin el 60 per cent de la superfície, en aquest moment constatem que estan o bé molt empobrits quant a la seva biodiversitat, o bé mal aprofitats... Per tant, els objectius serien d'aquests tres tipus. Un –de tipus ecològic, fonamental–, recuperar la riquesa del bosc català, veure'n les seves funcions econòmiques i ambientals, i veure també la funció de reequilibri territorial que juguen en tots els sectors econòmics, que encara que puguin semblar petits, no deixa d'haver-hi molta gent vinculada a la silvicultura. I afegir un nou element, que és l'ús social que es realitza d'aquesta massa forestal.

Com que la pregunta se centra sobretot en els processos participatius, diríem que el marc en què això es realitzarà és la definició del nou Pla general de política forestal per a Catalunya, amb un horitzó ampli, del 2004 al 2015, que volem que sigui confegit d'una forma molt participativa, com vostè assenyalava, amb participació de tots els diferents sectors implicats; d'una forma equitativa, és a dir, tenint en compte els diferents interessos i la diferent representativitat que té cada un d'aquests sectors; i també amb un criteri de subsidiarietat, és a dir, tenint molt en compte tot allò que el propi sector, la gent que hi està vinculada, hi pot realitzar i hi pot aportar.

Per fer aquest Pla, en què s'està treballant des del nostre Departament, hem començat per una anàlisi DAFO, és a dir, de febleses, oportunitats, amenaces que afecten aquest sector. S'ha realitzat tècnicament, consultant sectors professionals i tècnics, però ara hem apostat, en una segona fase, per iniciar un procés certament innovador, però que crec que s'ha s'anirà imposant, que és un procés participatiu obert, a través del que diem del fòrum del medi natural o el fòrum d'ús social del medi natural, en què d'una forma molt participativa i molt oberta, tots aquests sectors puguin intercanviar opinions, fer sentir la seva veu, que tothom conegui quins són els interessos d'uns i els altres, i a partir d'aquí poder-ne treure conclusions, que ens serveixin per a la confecció d'aquest Pla de gestió del medi, d'una forma, com li he dit abans, participativa, i que tingui en compte sobretot aquest nou paper que està jugant el bosc, que fins ara era ignorat, que és aquest ús social molt important, que no ha de ser incompatible, sinó al revés, amb els valors ecològics i amb els valors productius, fins ara molt oblidats.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller.

— Pregunta al Consell Executiu sobre si té previst impulsar algun pla de mesures de xoc en els centres de justícia juvenil (tram. 310-00094/07)

La següent pregunta, la formula l'illustre diputat senyor Àlex Masllorens i Escubós, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre si té previst im-

pulsar algun pla de mesures de xoc en els centres de justícia juvenil. Té la paraula.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, senyor president, honorable senyor conseller, tinc la impressió que també en l'àmbit de la justícia juvenil aquest Govern ha heretat una situació difícil i en part conflictiva, probablement per falta de mitjans tècnics i personals, per saturació d'alguns centres, i sobretot, al meu entendre, i aquí és el que voldria saber, si és realment així i si hi ha unes mesures previstes per fer-hi front, per manca de previsió, d'adequació dels centres de justícia juvenil a la nova Llei del menor.

Aquesta manca de previsió de l'anterior Govern en aquesta matèria, cal dir que només ha estat en bona part superada gràcies, precisament, a la bona professionalitat i el bon fer d'una bona part dels treballadors d'aquests centres de justícia juvenil, però, lògicament, penso que no es pot superar aquestes dificultats només comptant amb aquest bon fer i amb aquestes ganes que han demostrat repetidament una bona part dels funcionaris i dels treballadors dels centres de justícia.

Suposo que caldrà, per fer front en aquesta situació, tenir previst algun tipus de pla de xoc, amb unes mesures concretes per a aquests centres. I per això interessa saber si realment el Govern ha previst aquesta possibilitat.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Justícia, senyor Josep Maria Vallès.

El conseller de Justícia

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, efectivament, a la vista de la situació en què es va trobar la conselleria, immediatament vaig encarregar al director general de Justícia Juvenil un pla de mesures urgents, o de mesures de xoc, per fer front en aquesta situació. En termes sintètics li puc dir que s'han incrementat les places dels centres d'internament, s'han augmentat les plantilles de professionals, s'han potenciat les mesures alternatives a l'internament i s'han posat en marxa, també, dos programes pilot, un de pisos assistits i l'altre de control telemàtic de joves que passen el cap de setmana fora del centre.

De manera més concreta i específica, li puc dir que l'augment de places en els centres actualment existents..., l'increment ha sigut d'unes 50 places, passant de 189 a 240 i escaig. També s'ha incrementat el nombre de professionals, educadors, mestres, psicòlegs, treballadors socials, mestres de taller i personal de serveis, amb 24 nous contractes des que el mes de febrer aquest conseller va prendre possessió. Una altra mesura adoptada ha estat el foment de mesures d'internament terapèutic per a joves i menors amb problemes de drogodependències. I a més de les places disponibles en la xarxa pública, s'han concertat places amb dos centres privats.

Volem potenciar, i el potenciem, l'ús, el recurs a mesures de medi obert, assistència a un centre de dia, suport residencial per als joves que no tenen referent familiar a Catalunya i permanència de cap de setmana en el domicili familiar, aplicant una tècnica de control per

veu, que és pionera aquí, a l'Estat, i que serveix per verificar la permanència del jove o de la jove internat o internada en el seu domicili familiar.

Però, a més d'aquest Pla de mesures d'urgència, el conseller va encarregar un pla director per a la durada de la legislatura que podrem presentar al Parlament durant el mes de juny i, possiblement, fins i tot, a finals del mes de maig.

El president

Gràcies, honorable conseller.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la revisió dels mòduls i les compensacions que perceben els advocats i els procuradors per l'assistència jurídica gratuïta (tram. 310-00096/07)

Doncs, passem a la següent pregunta, que formula el mateix diputat, en aquest cas sobre la revisió dels mòduls i les compensacions que perceben els advocats i els procuradors per l'assistència jurídica gratuïta. Té la paraula.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, canviant ara, clarament, de terç, durant la passada legislatura, en aquesta cambra, vam fer un seguiment, molt de prop, de les negociacions que hi havia per part del Govern amb els col·legis i consells de col·legis, tant d'advocats com de procuradors, per les qüestions referents al torn d'ofici; vam veure que es van produir alguns increments que, evidentment, no per totes les parts eren suficients, però que s'havien anat produint, i em pogut veure com, també, moltes vegades, s'ha deixat una mica de banda tot el que feia referència, també, a la qüestió de la qualitat d'aquest servei públic, del torn d'ofici, que és una qüestió que no és, al nostre entendre, secundària, perquè és important no solament quines siguin en concret les retribucions, sinó també quina sigui la qualitat en la prestació d'aquest servei públic.

En els últims dies hi ha hagut alguna informació respecte que el Govern havia arribat a un acord, que ens sembla molt important, amb el Consell dels Col·legis d'Advocats, i, especialment, doncs, amb tots els consells que no eren el Consell de Barcelona, i el que li demanàvem és quina és la posició, en aquest moment, i la situació respecte de la revisió dels mòduls i les compensacions que perceben els advocats i els procuradors per aquesta qüestió de l'assistència jurídica gratuïta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Justícia

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, com saben els membres d'aquesta cambra, el denominat torn d'ofici és el que garanteix l'assistència jurídica gratuïta a què la Constitució dona dret en funció del principi de la tutela judicial dels drets dels ciutadans i de les ciutadanes.

En començar, també, la nostra posta en marxa com a govern, vam constatar que no s'havia encara tancat l'acord entre el Departament i el Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya respecte de l'exercici 2003. Ens vam semblar que era indiscutiblement urgent acabar el conveni referit a l'any 2003 i també posar les bases del que fa referència a l'exercici 2004.

Els contactes entre el Consell de Col·legis i el Departament van donar lloc a un esborrany de conveni que recollia una sèrie de mesures: actualització de les compensacions, amb uns increments significatius, potser no tan importants com desitjarien els professionals i desitjaria el mateix Departament, però significatius al cap i a la fi; en segon lloc, una millora substancial en els terminis de pagament, que tradicionalment es feia amb bastant de retard, perjudicant els interessos professionals, i, finalment, establir, com vostè ha apuntat, un sistema de control de qualitat del servei perquè es garantís aquest servei, no solament d'una manera mecànica i material, sinó també amb la qualitat que requereix, cosa que passa en la majoria, en la immensa majoria dels casos, però que no podíem permetre ni tan sols l'excepció d'una minoria.

El Consell de Col·legis, integrat per catorze col·legis d'advocats de Catalunya, va celebrar reunions amb el Departament; tretze, o, més ben dit, els catorze col·legis van donar el seu vistiplau, els representants dels catorze col·legis van donar el seu vistiplau al projecte de conveni, però finalment el Col·legi de Barcelona va decidir manifestar el seu desacord.

Davant d'això, s'ha procurat, diríem, novament comptar amb l'acord d'aquest Col·legi i finalment, a la vista que aquesta negativa, que bloquejava la solució del problema, acabava perjudicant els interessos de tots els professionals de Catalunya, aquest conseller ha decidit signar la resolució que conté...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Justícia

...els termes dels convenis prèviament consensuat amb la majoria, o la immensa majoria, dels col·legis d'advocats de Catalunya.

Amb els col·legis de procuradors hi ha en curs, també, l'elaboració d'un acord...

El president

Conseller...

El conseller de Justícia

...—si em permet un segon— que pensem que millorarà substantivament no solament l'import, sinó també els terminis de pagament i la revisió de la qualitat del servei que es presta.

Gràcies, president, per la seva indulgència.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre quines mesures pren per a la protecció i la preservació de la zona humida del gorg de Creixell (Tarragonès) (tram. 310-00144/07)

Doncs, la següent pregunta la formula l'illustre senyor Sergi de los Rios i Martínez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre les mesures que s'han de prendre per a la protecció i la preservació de la zona humida del gorg del Creixell, a la comarca del Tarragonès. Té la paraula.

El Sr. de los Rios i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, com vostè ja sap, al litoral de la població del Creixell, a la comarca del Tarragonès, existeix la zona humida del gorg actualment en perill de desaparèixer en ser considerada urbanitzable.

Concretament, en la Llei d'espais naturals es defineix clarament el que s'entén per zona humida i també l'esmentada Llei determinada que totes les zones humides han de ser preservades de les activitats susceptibles de provocar-ne la recessió i la degradació mitjançant les normes corresponents aprovades pels departaments corresponents.

Sintetitzant, la situació en la qual es troba el gorg, com he dit a l'inici d'aquesta pregunta, és una zona urbanitzable; el segon element que condiciona aquesta situació actual és que aquesta zona que diem que és una zona humida no figura dins del catàleg de zones humides.

I, per tant, és aquí on arrenca la nostra pregunta per saber quines mesures estan prenent en aquest cas la conselleria i el Govern de Catalunya quant a la protecció i la preservació d'aquesta..., que considerem zona humida del gorg del Creixell.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Illustre diputat, en efecte, el tema del Creixell va ser un dels que vaig trobar damunt de la taula en el moment d'assumir la responsabilitat del Departament. Ens trobàvem amb una sèrie d'allegacions i informes universitaris i tècnics que donaven peu a acreditar que hi havien elements més que suficients per considerar que es tractava d'una de les zones humides, per tant, susceptible de protecció en els termes de la Llei de protecció dels espais d'interès natural.

L'Ajuntament de la població havia acordat una suspensió de llicències en el marc d'una revisió del Pla general, també amb la proposta de revisar aquesta situació. Saben, per això, que hi ha hagut una crisi institucional en aquest municipi, que portava el perill que el termini de suspensió acabés i aquest tema no estigués resolt.

D'altra part, paradoxalment, la Llei..., bé, el Pla director de protecció dels espais costaners tenia l'efecte que, en tractar-se d'un sòl declarat com a urbanitzable, que-

dava protegida la franja del darrere fins al cinc-cents metres i, en canvi, aquesta primera franja, pel fet de ser urbanitzable, no quedava protegida.

Per últim, després de demanar successius informes, em va acabar de convèncer la visita a la zona de l'espai natural dels Muntanyans a Torredembarra, que forma, en definitiva, aquest sistema costaner, dunar i humit, del qual es veu clarament la lògica i la coherència de tot aquest espai.

A la vista d'aquests antecedents, el que hem fet és dictar una resolució, que no sé si deu haver sortit avui publicada, però si no ha sortit avui, sortirà demà, perquè la vaig signar ahir, declarant l'inici del tràmit per a la inclusió d'aquest espai dins del Pla d'espais d'interès natural de Catalunya. Això comporta una suspensió cautelar, en els termes que preveu la mateixa Llei dels espais d'interès natural, i amb l'oferiment que hem realitzat ja a l'Ajuntament de, naturalment, colaborar en el procés de negociació de la revisió del Pla general, perquè crec que des d'un punt de vista urbanístic es pot trobar perfectament una resolució del tema dels aprofitaments inherents amb una reordenació del conjunt de les urbanitzacions.

Estic ben segur que aquest espai, que avui està inundat i que és la millor prova que és una zona humida, perquè avui està inundat, com cada vegada que plou, s'incorporarà a aquest sistema costaner, que ja l'espai dels Muntanyans de Torredembarra prefigura.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller.

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'adquisició per l'Incasol d'uns terrenys de la partida de la Gambada, al terme municipal del Pla de Santa Maria (Alt Camp) (tram. 310-00146/07)

La següent pregunta, la formula l'illustre senyor Jordi Castells i Guasch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, sobre l'adquisició per l'Incasol d'uns terrenys de la partida de la Gambada, al terme municipal del Pla de Santa Maria, a la comarca de l'Alt Camp. Té la paraula.

El Sr. Castells i Guasch

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, a les acaballes de l'any passat, el mes de desembre, Incasol va comprar uns terrenys en el terme municipal del Pla de Santa Maria. Aquests terrenys s'havien adquirit per una iniciativa privada per construir-hi un parc temàtic que es deia, s'anomenava, Identirama, en què es volia mostrar d'una forma pedagògica la història i la cultura del nostre país. Dic que es tractava d'una iniciativa privada que no va reeixir, per tant, aquests terrenys estaven, diguem-ne, segurament al mercat.

La meua pregunta és: quina opinió mereix a la vostra conselleria l'adquisició d'aquests terrenys i què en pensa fer Incasol.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
(Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Gràcies. La resposta és que l'opinió que ens mereix és una opinió favorable i positiva. Pensi que es tracta d'una adquisició de 954.435 metres quadrats a un preu de tres euros i vint-i-cinc cèntims per metre quadrat, que és un preu raonable i positiu, i que els terrenys estaven en el mercat justament perquè, essent com eren sòl no urbanitzable, havien estat adquirits, inicialment, per un conjunt d'entitats amb un finalitat determinada, però havent fracassat aquesta iniciativa, quedava pendent que se'n podia fer.

L'Institut Català del Sòl, que té per finalitat posicionar-se estratègicament en llocs i àmbits on donada la proximitat de sòl industrial o de punts de comunicacions importants, o, diríem, àmbits de futur desenvolupament urbà, urbanístic o industrial del territori de Catalunya, va creure que en aquest punt, molt a prop d'una autopista, molt a prop de dues carreteres, a prop de Valls, a prop de la carretera de Vila-rodon, en el Pla de Santa Maria, estava bé comprar aquests quasi 1 milió de metres quadrats, en espera de veure, d'acord amb el municipi, quin ús se'ls pot donar, d'acord naturalment amb les modificacions que s'haguessin de fer del planejament urbanístic corresponent.

I crec que aquest posicionament estratègic sobre el sòl potencialment utilitzable per a finalitats industrials i per a activitats o de gran superfície o de gran mida mitjana, ens semblava un bon posicionament, hi insisteixo, com ha fet sempre l'Institut Català del Sòl en diferents moments.

Una altra precisió. L'acord del Consell d'Administració per adquirir aquests terrenys es produeix, fixi's la data, si us plau, el 4 de juny de 2002 –2002. Per tant, allò que passa el desembre de 2003 és la materialització en escriptura pública d'un procés iniciat per l'Institut Català del Sòl fa pràcticament dos anys, i esdevé públic molt al final de tot el procés, però la determinació de l'origen de la decisió l'hem de situar no en un punt confús en el trànsit entre un govern i un altre, sinó en el temps, el 4 de juny de 2002, per la ponència de sòl de l'Institut Català del Sòl. No jutjo, perquè valoro positivament i favorablement l'operació en els termes que ha estat feta.

El president

Senyor diputat, pot repreguntar, sense esperança de resposta, en aquest cas, ja.

El Sr. Castells i Guasch

Sí, jo només agrair aquesta voluntat que m'ha expressat, i era una mica el que em provocava una certa angouxa, de pactar-ho o parlar-ho amb l'Ajuntament del Pla de Santa Maria, cosa que, en altres moments, no ha sigut així, per part d'aquesta entitat, de tenir sensibilitat municipalista.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública (tram. 302-00031/07)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és l'onzè, i és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; té la paraula, per exposar-la, la il·lustre senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Ja vam advertir en el seu moment que sota la denominació genèrica de la interpellació de salut pública estàvem tractant específicament la seguretat alimentària i més específicament les condicions en què es desenvolupen les tasques d'inspecció i control que garanteixen, justament, la qualitat i la seguretat alimentària.

És en aquest sentit que la Moció presenta tres grans punts: un té a veure amb la necessitat de coordinació de la tasca que fan els professionals vinculats a l'Administració per realitzar aquestes tasques d'inspecció i control; un altre, amb la millora de les condicions de la tasca d'inspecció, i un tercer punt fa referència a les taxes.

Per què posem èmfasi en la coordinació? Doncs, posem èmfasi en la coordinació perquè heretem un model d'organització i funcionament molt fragmentat, molt atomitzat, que dificulta el control integral de la cadena alimentària, i cal que, en la línia que s'ha establert en la Unió Europea i que, a més a més, cada vegada la mateixa societat demana i tots estem requerint, sigui veritat allò que el control es faci des de la granja a la taula i sigui veritat que la identificació de qualitat va associada també a la qualitat dels aliments.

En aquest sentit –i ens estàvem referint exclusivament als aliments de productes d'origen animal; això no ho he dit abans, dintre de les especificacions que feia–, resulta que aquestes competències, deia, estan fragmentades a través de diferents departaments, com són els de Sanitat i Seguretat Social, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Medi Ambient i Habitatge, Comerç, Turisme i Consum, i també Interior pel que fa referència a les actuacions que els Mossos d'Esquadra puguin fer en determinat moment. A més, s'ha creat l'Agència de Protecció de la Salut, que cal fer-ne el desplegament; s'ha creat l'Agència de Seguretat Alimentària, cal fer-ne el desplegament...

Tot plegat implica una fragmentació en què, com deia abans, cal enfortir els mecanismes de coordinació. No dic que no existeixin; el que dic és que cal enfortir-los. I, en tot cas, esperem que, com ha sigut anunciat i forma part dels acords del Govern catalanista i d'esquerreres, s'arribi a crear l'Agència de Salut Pública, perquè és en aquest marc que es podran garantir actuacions integrals pel que fa referència a aquestes dimensions que estem plantejant. Per tant, aquest és el primer punt.

El segon punt es refereix a la millora de les condicions de la tasca d'inspecció. En quina línia? En la línia d'anar ja preparant tot allò que es preveu en el Reglament de la Unió Europea en què s'estableixen les normes específiques per a l'organització de controls oficials dels productes d'origen animal destinats al consum humà –això és el títol del Reglament–, que s'aprovaran molt properament, i, per tant, cal preparar-se.

En quin sentit? En el sentit dels plans de formació específica per als veterinaris dependents de la Generalitat, que hauran de tenir també especialització, alguns d'ells. També l'extensió de la figura dels auxiliars de veterinaris, que existeix en alguns escorxadors, però no està generalitzada. Que es prevegi la incorporació de la figura d'assistent d'escorxador d'aviram i conills, així com la millora dels recursos humans i materials i de les condicions de treball dels serveis d'inspecció veterinària. L'altre dia, quan presentava la interpellació, em vaig referir justament a aquesta necessitat de millorar l'instrumental i les condicions en què els inspectors realitzen la seva tasca.

I, finalment, el tema de taxes. Plantegem que es revisi, per tal d'adequar-ne l'aplicació –íntegra, jo diria ara, afegiria– i assolir l'objectiu d'autofinançament del servei d'inspecció i control de seguretat alimentària del Departament de Sanitat, perquè aquesta és la funció, justament, de les taxes. I, encara que Catalunya és de les poques comunitats autònomes en què aquestes taxes es recaptin, també cal dir que cal millorar que arribi a aquest objectiu de finançament d'aquests serveis, i, per tant, doncs, cal fer la revisió en aquest sentit.

Res més. Moltes gràcies, senyors diputats, senyores diputades.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, per defensar-les, l'illustre senyor Joan López.

El Sr. López Alegre

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el Grup Popular coincideix amb el seu interès i preocupació per crear circuits i condicions de feina que garanteixin la seguretat alimentària. El que hem fet ha sigut presentar cinc esmenes que tenen l'únic objectiu de millorar el text final i les accions que d'aquest es deriven. Primer explicaré breument les esmenes, i després faré algunes consideracions finals.

Hem presentat una esmena al primer punt, en què no hi ha una diferència substancial amb la proposta de redactat que vostè ens fa, sinó que l'únic que pretenem és aclarir que les accions de coordinació que creiem necessari que es portin a terme es facin en el marc de la ja creada i progressivament operativa Agència de Protecció de la Salut.

Presentem una segona esmena al segon punt, en què el que diem és que, precisament per garantir que aquesta Agència de Protecció de la Salut es porti a terme amb els objectius que es van preveure quan es va crear, es redacti per part del Govern un pla de prioritats que ens permeti garantir que es desenvoluparà tal com està pre-

vist des d'un bon principi. També hem estat parlant..., també volem dir-li que, de fet, creiem que això és possible, perquè, com que estem parlant de l'aplicació d'una normativa europea i no d'una directiva, no s'ha de fer una transposició i, per tant, ens podem posar a treballar des de ja, sense necessitat de fer gaires cabòries o gaires coses complicades.

Amb relació al punt tercer, en què vostè parla de les taxes, no tenim cap mena de problema per fer un estudi de costos amb relació a les taxes, però sí que creiem que s'ha de tenir en compte que l'important seria que aquestes taxes no superessin, si es preveu, tal com sembla vostè dir-nos en la seva intervenció, que hi hagi un dèficit..., que l'adaptació d'aquestes taxes no superés mai l'IPC. Al final, a fi de comptes estem parlant de productes bàsics d'alimentació, que, per tant, si hi hagués un increment gran d'aquestes taxes, acabaria repercutint sobre aquests productes, en el consumidor final, i afectaria el cost de la vida de les persones.

I com a última esmena el que demanem és que es tingui sempre present que s'ha de fer una informació constant sobre quina és la informació que els productes frescos que vénen de la normativa comunitària i de què parlem avui en aquesta Moció han de tenir per tal de garantir-ne la qualitat i la seguretat a l'hora de ser seleccionats per al consumidor final.

Creiem, totes elles, que són propostes que no modifiquen en l'essencial el que vostè ens ve a proposar en aquesta Moció subsegüent a la interpellació, però que milloren el text.

Sí que vull fer unes consideracions finals que són, per mi, que sóc un diputat novell..., he de dir-li que no deixa de sorprendre'm la lectura de la interpellació –jo encara no era al Parlament–, perquè, llegit el text, sembla com si vostè fos una diputada de l'oposició, i la consellera, en la resposta de la interpellació, fos una diputada del Govern explicant-nos tots aquells temes en què la Generalitat i Catalunya hem estat pioners en el camp veterinari. Aquesta mena d'interpellacions i de mocions que fan els grups que donen recolzament al Govern tenen la virtut que permeten al Govern lluir-se, però també posen el Govern davant del seu mirall, davant de la responsabilitat que totes les mancances que vostè ha explicat a la interpellació i a la Moció ara s'hauran de portar a terme.

Nosaltres, que som l'oposició –encara que, com li he dit, a mi em sembla que a vegades ens vulgui prendre la feina–, estarem amatents que realment, en el futur, es compleixi tota la normativa pel que fa referència a temes tan importants com la gestió de bases de dades, amb els resultats de les inspeccions, o que la Generalitat i els departaments que treballen en aquest camp disposin dels recursos adients per a una actuació ràpida en el cas de detectar-se un incompliment o una irregularitat fruit d'aquestes inspeccions.

Amb relació a allò en què vostè va centrar una part molt important de la seva intervenció, que era amb relació als horaris i a la qualitat de feina que desenvolupaven els veterinaris, creiem sincerament que intentar establir uns torns d'horaris no flexibles en una plantilla tan limitada com 325 persones, i a la vegada complir una

normativa que ens marca Europa en temes com la revisió *ante mortem* o *post mortem*, és veritablement difícil.

I, ja per acabar, dir-li que en el que sí que discrepem és amb relació a la implicació del sector privat. Els auxiliars de què vostè ha parlat ara, en la seva intervenció, en la seva formació tenen tres-centes hores obligatòries de formació. Comprenem la seva desconfiança, des de la seva posició, cap al sector privat, però nosaltres, en canvi, creiem que la seva implicació pot permetre facilitar aquestes pràctiques i, a més a més, una autoregulació i una implicació en el treball en favor de la seguretat alimentària, que és molt important.

Esperem que tingui en compte les nostres esmenes, i dir-li, finalment, que ens hauria agradat parlar-ne abans d'haver de fer aquest debat aquí.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula, per defensar-les, l'illustre senyor Francesc Sancho.

El Sr. Sancho i Serena

Senyor president, gràcies. Bona tarda, senyors diputats, senyores diputades. Bé, és per a posicionar-me sobre les esmenes que hem presentat a la Moció d'Iniciativa Verds. La veritat és que ens pareix una moció molt raonable; ens pareix molt raonable i molt òbvia. És obvi –i em sembla que ho ha dit abans el diputat del Partit Popular– que el Govern ha d'impulsar formes de coordinació dels departaments; és obvi que s'ha de preparar per a complir la normativa de la Unió Europea, i és molt obvi que cal revisar les taxes.

En aquest sentit, nosaltres presentem la nostra esmena perquè pensem que li dóna el fons, que li dóna sentit a la Moció. Per què? Què volem dir amb això? Quan nosaltres diem que les taxes s'han de fixar d'acord amb el sector, volem dir una cosa que em sembla que és molt important. Miri, en seguretat alimentària, ens sembla important que el sector estigui d'acord a pagar les taxes, perquè ha d'assumir, com a sector, que la seguretat alimentària afegix valor al producte en tant que li dóna segell de qualitat. Per tant, per això li introduïm l'esmena que li dóna sentit, creiem nosaltres, a la Moció, que es faci d'acord amb el sector. És important que el sector sàpiga precisament que, en seguretat alimentària, la seva implicació a aconseguir molta seguretat dóna qualitat al producte, i, per tant, que assumeixi la necessitat de les taxes. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

Sense aquesta esmena no veiem el sentit a la Moció, no el veiem; ens passa igual que al diputat del Partit Popular. Vostè és d'un grup que està al Govern, i no entenem que ens presenti una moció tan raonable i tan òbvia, de manera que l'hauria de fer el Govern sense necessitat que l'instessin, si no que té un altre sentit, que és el que plana sobre aquest Parlament: que el Govern parla molt, però després no governa; o si no és que és una altra cosa que també plana sobre aquest Parlament, que és que

no hi ha activitat legislativa i que, sense aquest tipus de mocions, molts de dies ens trobaríem que a migdia ens en podríem anar cap a casa. Si és així, si és així el sentit de la Moció, jo ja li ofereixo un compromís històric; és dir, cada vegada que des d'Iniciativa pensin que s'ha d'impulsar el Govern de la Generalitat per a complir allò que anuncia i parla, nosaltres estarem amb vostès.

Ara bé, deixi'm dir-li una cosa. El tercer punt, precisament perquè és el que pensem que dóna sentit a la Moció, si no ens accepten l'esmena, el tindrem de votar en contra. I, per tant, ja anuncio, o demano, president, que fem la votació per separat, i anuncio el nostre vot favorable als dos primers punts, i, al tercer, em permetrà que el votem en contra, perquè, si no, hi insistixo, no veiem quin sentit té la Moció.

El president

Gràcies. Té seguidament la paraula, per posicionar-se, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Carme Valls.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és evident que un dels principis que ha de guiar sempre un bon govern és garantir els drets de ciutadanes i ciutadans. El dret a la salut és un dels més importants i, dintre d'aquest, a una bona seguretat alimentària, a poder consumir aliments amb tot tipus de garanties de salubritat, però també de qualitat. Tota la ciutadania desitja que el Govern pugui garantir la qualitat de tot el procés de producció dels aliments, i en concret, en el cas que avui ens ocupa, de la producció de la carn, aviram, peix, llet i altres productes derivats.

Sabíem ja, pel treball de recerca de molts investigadors i investigadores, que, per exemple, el nivell de dioxines en sang de la població catalana és un dels més alts d'Europa i que el 95 per cent d'aquestes dioxines ens entren per la via alimentària, i ja sabem que són potencialment cancerígenes. També, fa quatre anys, en una interpellació i moció que va haver-hi en aquest Parlament, que va fer aquesta diputada, vam analitzar aquest problema, i va ser abans de la crisi de les vaques boges; després d'això hi van haver encara molts més problemes que estan degotant. Per tant, creiem que sí que és adequat analitzar aquests problemes, i analitzar i adequar el control del procés a les noves necessitats, de millorar la formació dels veterinaris i dels auxiliars a les noves directives i normatives, fruit dels avenços en la recerca científica, i estimular les bones pràctiques a tots els nivells de la producció.

De fet, la Moció que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, i a què donem recolzament, és una proposta per començar a treballar en el sentit de la garantia d'aquests drets de ciutadania, concretada en l'actuació del sistema d'inspecció de veterinaris i en les seves condicions de treball, que per ara han sigut bastant precàries. Precisament el Reglament del Parlament Europeu que està a punt d'aprovar-se, aquestes normes específiques per a l'organització de controls oficials dels productes d'origen animal destinats al consum humà, ja marca una normativa, i es basa, sobretot, en el fet que cada vegada es disposa de més dades científiques pel que

fa referència a la seguretat de la carn. Aquesta informació permet organitzar la inspecció de la carn tenint present els perills que amenacen la salut humana en l'actualitat, i, per tant, reforça la seva base científica i orienta la seva activitat als riscos reals.

Amb relació a la seguretat alimentària, la Unió Europea ens demana garantir la traçabilitat, que permet la total integració del principi «de la granja a la taula», i tenir flexibilitat per prendre en consideració les novetats científiques que van arribant. S'ha de garantir la traçabilitat de tots els animals que arriben a la taula, i aquesta és tasca tant de la inspecció veterinària com de les bones pràctiques de les mateixes empreses productores. El veterinarí oficial ha de realitzar auditories i inspeccions, prendre totes les decisions importants i ha de tenir una formació específica i recursos adequats, però també els auxiliars oficials han de tenir una formació específica.

Per això, la Directiva europea ens recorda la necessitat de fer una anàlisi de perills i punts crítics de control en tots els processos de la producció, i també ens assenyalava que només els explotadors que tinguin un bon expedient quant al compliment dels requisits legals i estiguin motivats per fer-ho poden ser autoritzats en condicions molt estrictes per encarregar al seu personal activitats pròpies dels auxiliars. D'aquesta manera, el repartiment de responsabilitats entre l'explotador i l'autoritat competent és més nítid, l'explotador pot assumir millor la seva responsabilitat primordial respecte a la innocuïtat de la carn i el veterinarí oficial pot desenvolupar les seves activitats de control amb una independència més gran.

Per tant, creiem que sí que és necessari adequar totes aquestes funcions. Estem d'acord que les taxes s'han fer d'acord amb el sector i que moltes d'aquestes funcions d'inspecció –l'auditoria, la inspecció, la marca sanitària– necessitaran una millor formació del personal i més adequació dels recursos. Per tant, en aquest sentit, creiem que sí que té sentit la Moció que s'ha presentat, creiem que és adequada, i la recolzarem, perquè hem d'obrir el camí d'adequar-nos a aquesta Directiva europea. Res més.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per a posicionar-se, també, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Oriol Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. A Catalunya hem vist, aquests últims anys, aparèixer brots de la pesta porcina clàssica o la detenció, el juliol del 2003, de quinze persones acusades de delictes contra la salut pública per introduir substàncies prohibides a les granges catalanes per a l'engreixament il·legal d'animals. Això ens ha fet prendre consciència d'uns perills de què també ens adverteix Europa.

Aquesta Moció, que demana un reforçament i coordinació dels serveis de la Generalitat relacionats amb la seguretat alimentària, es presenta en un moment espe-

cialment sensible per a les catalanes i els catalans; un moment d'especial interès pel que fa a la seguretat alimentària al nostre país i pels riscos que, també en aquest àmbit, ens comporta la globalització. Perquè la globalització ens fa enfrontar a uns perills clars en aquesta matèria, té malauradament una dimensió concreta en els riscos alimentaris i, tot i que sovint es magnifiquen per la potenciació que en fan els mitjans de comunicació o la imprudència en les declaracions d'algun governant, és evident que la major mobilitat humana i el comerç internacional d'aliments i substàncies per a l'engreixament dels animals incrementen el risc objectiu per a la població i s'exigeixen uns controls rigorosos.

La seguretat alimentària, emmarcada dins del concepte genèric de la salut pública, ha agafat una nova dimensió dins les prioritats del Govern de la Generalitat, però també, és clar, de la Unió Europea en general. La salut pública és un dels eixos centrals de l'acció de govern, i la creació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya ha de servir per coordinar i agrupar tots els serveis de salut pública del Departament de Sanitat, incloent també l'Agència de Seguretat Alimentària, esdevenint la concreció més clara d'aquesta prioritat.

La Moció, doncs, és oportuna mentre no concretem l'escenari de creació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, perquè cal està amatents i previsors als riscos de què ens alerta la Comissió Europea. És urgent una clara coordinació que no s'ha donat els anys anteriors amb la necessària eficàcia entre els departaments competents, sobretot el Departament de Sanitat i el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. És urgent també una redefinició del paper dels auxiliars veterinaris, que han de passar a dependre de l'Administració per efectuar les tasques de control amb garanties, tal com indica la Comissió Europea.

Vostè parla, senyora diputada, en el punt 3, de les possibilitats d'apujar les taxes per autofinçar aquest servei. Des d'Esquerra Republicana de Catalunya no estem en contra d'aquesta filosofia cap a l'autosuficiència, però, alerta, la consellera de Sanitat parlava aquesta setmana d'apujar els impostos per finançar la Generalitat, i abans cal resoldre la negociació sobre el nou model de finançament. No confonguem les prioritats ni perdem capacitat de negociació a Madrid.

També volia dir, per acabar, als representants del Partit Popular i de Convergència i Unió que els diputats que donem suport al Govern també ens motiva ser impulsors d'una millor tasca política per part d'ell. Potser se li fa estrany, essent vostès membres d'uns partits, els diputats dels quals han estat engolits i sense veu per governs anteriors a Catalunya i a Espanya, però no renunciarem a seguir fent una tasca d'impuls.

Amb aquests apunts, que creiem necessaris, donarem suport a la Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la illustre senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Bé, tant el senyor López, del Partit Popular, com el senyor Sancho, de Convergència i Unió, han fet referència a la naturalesa o al contingut de la interpellació o de les propostes com estranyant-se que un grup que dóna suport al Govern les faci. Doncs, atenent justament la tasca que han de fer els grups parlamentaris, que, per una banda, és de control del Govern i, per altra banda, d'impuls de l'acció de govern, evidentment, no renunciem ni molt menys a presentar les nostres propostes ni renunciem impulsar l'acció de govern, perquè pensem que això és positiu per al mateix Govern al qual estem donant suport. Per tant, no és en absolut contradictori que fem aquest tipus d'activitat.

Per pronunciar-me sobre les esmenes. Agraïxo el to i les esmenes presentades pel Partit Popular, però no els les podem acceptar, i m'explicaré perquè. La primera, perquè és redundant, és a dir, en definitiva, vostè mateix ja ha dit que no hi ha gaire diferència substancial amb allò que es presenta, i el que afegeix és, en definitiva, que es faci la coordinació amb l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària, diu, en compliment del que disposa l'article tal de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut. No cal que aprofitem el que una llei ja diu; és a dir, això *va de soi*, per dir-ho així, eh? —és a dir, és evident. I, per tant, normalment evitem fer referències d'aquestes en les propostes de les mocions.

Pel que fa referència a l'esmena número 2 i la número 5, tampoc, perquè el que es diu és molt raonable, però d'alguna manera s'aparta dels objectius de la Moció, que eren bastant específics. I, per tant, és allò que sí, que podríem afegir aquestes coses i moltes més, però, en aquest sentit, preferim no fer afegitons d'aquesta mena.

Pel que fa referència a l'esmena número 3, vostè ens proposa que es digui «executar» en comptes d'«iniciar les actuacions preparatòries». Què més voldríem que ja es pogués executar, perquè voldria dir que l'anterior Govern ja hauria fet els deures suficients perquè fos possible adaptar-nos a aquest Reglament, però no és possible en aquests moments. Per què no és possible? Doncs perquè, per exemple, s'ha de fer aquella formació que no està ni preparada, és a dir, s'ha de preparar l'especialització, per exemple, dels veterinaris; és a dir, no és possible en aquests moments executar, que ja voldríem que així fos. Per tant, cal preparar-ho per a l'execució.

I finalment l'última, dir-li que des del gener del 98 no s'han revisat les taxes, per tant, l'actualització que es faci ara no s'apartarà gaire de l'IPC, però és clar, no sé el que en sortirà, eh? I, per tant, aquesta tampoc la podem acceptar.

I, finalment, pel que fa referència a les esmenes presentades per Convergència i Unió, dir que la primera l'acceptem amb una transacció en què es diria, en concret: «Iniciar actuacions preparatòries a partir del diàleg amb el sector i agents implicats», per tant, indico la transacció.

El president

Senyora diputada, això m'ho hauria de donar per escrit i signat.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

D'acord. I, finalment, no acceptem l'última esmena, perquè, evidentment, per fer una revisió al sistema de taxes cal explicar, debatre i implicar el sector afectat, però dir que s'ha de fer amb el sector afectat és hipotecar la mateixa acció de govern, i vostè que ha estat Govern, senyor Sancho, ho sap molt bé.

Gràcies.

El president

Senyora Comas, si ho he entès bé, no accepta les esmenes del Grup Popular...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

No accepto les esmenes...

El president

La primera de Convergència i Unió queda transaccionada.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Queda transaccionada. No l'havíem fet per escrit...

El president

Doncs, això m'ho hauria de passar, si us plau.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Ja la passarem, doncs.

El president

I la segona no l'accepta, eh?

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Exacte.

(Pausa.)

El president

Gràcies, senyora diputada.

Procedirem a la votació d'aquesta Moció. Si no ho he entès malament, hem de votar el punt tercer per separat, el punt primer i el segon amb la transacció conjuntament. Per tant, votem el punt primer i el segon amb la transacció amb l'esmena de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquests dos punts han estat aprovats per 112 vots a favor i 13 abstencions.

Seguidament votarem el punt tercer.

Comença la votació.

El tercer punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, 42 en contra i 13 abstencions.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge (tram. 302-00032/07)

El dotzè punt de l'ordre del dia és el debat i la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula, per exposar-la, l'illustre senyor Carles Puigdomènech.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat. Remor de veus.)

El vicepresident segon

Senyors diputats, si us plau... *(Pausa.)* Moltes gràcies. Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Senyores i senyors diputats, senyor president, aquesta és una moció llarga, extensa, que no m'entretindrà a explicar en tot el seu contingut, perquè em costa que la tenen vostès en les publicacions que habitualment es reparteixen. I, per tant, deixi'm, ja, que, d'entrada, i també tenint en compte que no hi han esmenes presentades i, per tant, no tindrè ocasió tampoc de pronunciar-me sobre aquestes esmenes, que entri a plantejar algunes de les qüestions que surten en la nostra Moció i que al nostre entendre lamentem, com, d'alguna manera ho hem sabut, que no rebin el suport dels grups de la cambra, excepte, evidentment, el nostre. I que els ho planteji en forma de pregunta, no?

Perquè jo em pregunto: per què no votaran aquest grups propostes que van a favor d'aplicar mesures en contra de tot el que és assetjament immobiliari? Mesures que precisament algunes d'elles fins i tot estan en el programa electoral d'alguns dels grups que formen part del Govern i que nosaltres compartim, com és la de crear una oficina específica a nivell de Govern de la Generalitat, a nivell d'Administració que doni suport, assistència i vehiculi la resposta necessària a les víctimes de l'assetjament immobiliari. No entenem per què no se'ls dóna suport.

No entenem per què no es dóna suport a propostes com les que hi han en matèria d'habitatges buits. Propostes que celebrem que sí que el nou Govern ara vagi en la línia del que nosaltres sempre hem defensat, després que hagin vingut representants del Govern basc a dirlos-hi, tot i que nosaltres sempre ho anàvem dient, en la línia que el tema dels habitatges buits s'ha de solucionar per la via de la incentivació i no tant per la via de la coacció. Mesures a favor, per exemple, de l'exoneració de la fiança dels contractes de lloguer a determinats col·lectius com gent jove, gent gran, aturats, víctimes de violència domèstica... Fiança que a aquestes persones els suposa una càrrega onerosa en un moment determinat i que, per tant, entenem que se'ls podria exonerar, a més, tenint en compte que l'import d'aquestes fiances la Generalitat ja les destina a polítiques de suport a l'habitatge. Per tant, anem al principi i exonerem-les ja, en base a aquesta política de suport a l'ha-

bitatge, aquestes fiances. No entenem per què no se'ls dóna suport.

No entenem per què no es dóna suport a mesures com les d'incrementar el nombre de persones beneficiàries dels habitatges protegits, per tant, incrementant també les rendes baixes, però també mitjanes que estan en el llindar cada vegada de més dificultats d'accedir a habitatges, els beneficis de tota la política d'habitatge social.

No entenem per què es neguen a impulsar polítiques, també, a favor d'ajudar els ajuntaments a fer programes d'actuació urbanística municipal o revisions de plans d'ordenació urbanística municipal, que és l'instrument real, autèntic, per facilitar que hi hagi més sòl en els municipis amb destí a habitatges, específicament a habitatge protegit.

Nosaltres demanàvem una línia d'ajuts específics als ajuntaments que no tenen recursos perquè puguin fer aquests nous plans o programes.

O no entenem, perquè se'ns dirà que no, que es pugui fer un catàleg de sòls titularitat de l'Estat que puguin ser susceptibles de ser destinats a polítiques i a construcció d'habitatge protegit en el futur catàleg aquí, i demanar també al Govern, al nou Govern de l'Estat, que faci aquest catàleg i cedeixi aquest sòls a la Generalitat o als ajuntaments. O mesures en l'àmbit tributari que històricament molts han reclamat i ara no entenem per què se'ns dirà que no.

No em vull estendre, tenen vostès en el text de la Moció aquestes mesures, pel que fa a l'impost de transmissions patrimonials, l'impost de successions, a nivell d'Estat en l'IVA, en l'impost de societats, etcètera.

O mesures com són les d'incrementar, i vaig acabant, senyor president, incrementar la inversió, com demanaven vostès en els seus programes, en el percentatge del producte interior brut.

Acabo amb dues o tres precisions molt ràpides. Potser vostès ens contestaran dient «ens demanen el que no van fer vostès». Nosaltres em vam fer algunes de coses, no totes, i no les vam fer totes, però també en vam estar fent algunes. Però no confonguin el que és la crítica a l'anterior Govern, amb la justificació del que cal fer ara. Són qüestions diferents, i cada dia que passa la justificació amb la crítica del que fèiem nosaltres tindrà menys valor, tinguin-ho en compte. No ho justifiquin amb l'acord tripartit. Jo ara no estic parlant amb el conseller, estic parlant amb els grups parlamentaris, i alguns d'aquests contenen en els seus programes aquestes mesures que ara, sorpresivament, ens diran que no. I em sorprèn que no hagin presentat cap esmena a la nostra Moció.

Vostès, que demanaven que el Parlament fos el centre de la vida política del país, no entenc com no poden presentar esmenes. Vostès no presenten projectes de llei, vostès no presenten iniciatives en aquest Parlament, i no només això, sinó –i acabo, ara sí, senyor president– que el que fan és ni tan sols presentar esmenes als altres grups, com en l'anàlisi del conjunt de mocions que hi ha presentades aquí ho podran veure, amb la qual cosa la seva actitud és d'un autisme total i

de facilitat en el fet de dir que no als altres, però, lamentablement, no en el dir sí a les seves propostes i a les que necessita el país.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En aquesta Moció no s'han presentat esmenes. Per tant, correspon, ara, el torn de fixar posició per part dels grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula el diputat l'illustre senyor Roberto Labandera, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres no donarem suport a aquesta Moció. I no hi donarem suport, no pels temes de continguts amb els quals i en algun traç d'aquests continguts i en alguna pinzellada d'aquests continguts en podríem veure identificades propostes que els grups que avui donem suport al Govern havíem fet quan estàvem a l'oposició i que les mantenim com a propostes de futur en la política de l'habitatge.

I no ho fem, senyor diputat, perquè entenem que aquesta estratègia parlamentària que està fent servir vostè o el seu Grup, però, bàsicament, en temes d'habitatge en aquesta ocasió, no és una estratègia. I, per tant, no hi ha una moció que vagi orientada a incidir en un aspecte de l'acció de Govern o en l'acció de Govern, sinó que va orientada a suplantar els objectius, les finalitats i la mateixa acció política de Govern que no només el Govern ha anunciat –ho ha anunciant en seu parlamentària–, sinó que, d'aquí pocs dies, la setmana vinent, com vostè sap, tindrem una compareixença del conseller de Medi Ambient i Habitatge justament per parlar i per presentar aquest Pla català de l'habitatge.

Per tant, quan ens trobem amb aquesta Moció, que és una moció complexa, jo diria paquidèrmica, d'alguna forma, eh?, i de difícil, de difícil digestió parlamentària, per tota l'enorme complexitat i per la quantitat de llacunes que queden en aquesta mateixa Moció, nosaltres no podem fer una altra cosa que demanar-li que, evidentment, ara jo no li ho demanaré, sinó que la hi votarem en contra, però, en tot cas, recomanar-li que aquesta estratègia parlamentària és una estratègia, senyor diputat, que té un principi dolent, que té un camí dolent i que li adverteixo que serà una fàbrica de frustracions per a vostè i per al seu Grup continuar per aquest camí.

Ara, entrant en alguna matèria més, per exemple: només l'apartat 1 ja fóra causa per dir que no. Perquè el que diu l'apartat 1 d'aquesta Moció, senyor diputat, és que «unificar i concentrar en un mateix departament les competències actualment distribuïdes entre diversos o dos departaments de l'actual Govern». Vostè vol modificar el Govern, i vostè no dóna suport a aquest Govern. Però, és que, a més a més, és legítim que una coalició política de tres partits plantegi el seu mateix esquema de govern i faci una divisió de les responsabilitats po-

lítiques i de gestió en aquesta matèria. Per tant, ja no entrem en aquesta qüestió.

Posteriorment, es fa un plantejament que d'alguna forma fa somriure, perquè és el reconeixement del fracàs d'unes polítiques de les quals el seu Grup en va ser responsable. I vostè no n'és innocent, perquè vostè era diputat la passada legislatura i donava suport a aquestes polítiques. Diu: «Hem d'incrementar, passar, incrementar fins al 0,8 per cent del PIB català els recursos públics destinats a l'habitatge.»

Jo li haig de recordar, senyor Puigdomènech, que el seu Partit governa d'ençà de la recuperació de les institucions catalanes, d'ençà de la recuperació del Govern de la Generalitat. I aquesta és una herència que ens han deixat vostès. La podem compartir, però, en tot cas, és una constatació clara que hi ha hagut, doncs, una política que va fracassar perquè va ser una política de seguir el mercat, de seguir exclusivament amb una tendència absolutament neoliberal, de seguir «si el mercat ja ho fa, jo no intervinc».

I, per exemple, d'aquesta política vostè parla aquí, per exemple, del tema del lloguer. Diu: «Crear un fons específic dotat pressupostàriament amb la finalitat d'adquirir en el mercat per destinar a lloguer 1.000 habitatges l'any, mitjançant...», i planteja una sèrie de fórmules...

Miri, l'any passat només van, vostès..., en planteja ara 1.000, però vostès en van fer 125, d'adquisicions. I tinc aquí el *Diari de Sessions*, del 12 de desembre del 2002, que l'anterior president del Govern de la Generalitat, del seu Partit, deia que «no es faria res de lloguer, perquè la gent no vol lloguer». És al *Diari de Sessions*, és a la premsa, li ho puc ensenyar i li ho puc demostrar de forma cabdal.

Senyors de Convergència i Unió és hora que tinguin present que han passat a l'oposició, que la tasca de l'oposició és la tasca de control, és la tasca de propostes. Vostè diu, a vegades, «és la tasca d'alternativa», però facin alternativa seriosa, rigorosa, no amb una moció que oblida elements fonamentals, i que l'única cosa que fa és un reguitzell de mesures tretes, a vegades, dels programes electorals dels altres partits.

No acabem de saber, senyor Puigdomènech, exactament què pensa vostè. O si aquesta ampliació ideològica a la qual heu arribat en aquesta etapa és una mica un calaix de sastre en què va a parar tot això que sentiu, però que no sabeu, ni segurament esteu disposats a aplicar en el cas, que no el teniu, de poder governar.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Correspon, ara, la intervenció del Grup d'Esquerra Republicana. Per fixar la seva posició, té la paraula l'illustre diputat senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Bé. Senyor Puigdomènech, com que hi ha moltes coses que no entén, li intentaré explicar per què votarem en contra d'aquesta Moció.

La primera sensació és que vostè vol que fem allò que no han fet els seus, no?, els de Convergència i Unió i els del Partit Popular a Madrid. Perquè moltes d'aquestes propostes que vostè ara ens fa s'han negat, sistemàticament, durant tots aquests anys, a fer des de..., tant el Govern de Madrid com el Govern de Catalunya. I ho dic en aquests termes perquè la Generalitat, durant molts anys, s'ha dedicat a aplicar, bàsicament, els decrets que sobre habitatge emanaven de Madrid, i a fer, doncs, unes petites correccions tècniques, però poca cosa més, no?

Val la pena destacar que aquesta és més que una moció, jo parlaria d'un programa electoral eclèctic, no?, amb propostes de l'anterior Govern, algunes propostes del Govern actual, més aquelles de lliure creació que vostè no devia poder proposar a l'anterior Govern de la Generalitat. En tot cas, val la pena destacar l'esforç de creativitat que té la Moció.

Però hi votarem en contra, sobretot, per la dispersió que té la Moció que vostè ens ha presentat. Perquè creiem que en l'actual moment de la política d'habitatge, el que cal no és fer de tot, sinó que el que cal és fer una sèrie de prioritats en el sentit del que reivindica o el que reclama una societat com la nostra, que està canviant, i que ha de donar cobertura a unes necessitats noves de la població actual. I, per tant, tot no s'hi val a l'hora de fer política d'habitatge, que és el que vostè ens planteja en la seva proposta.

També val la pena destacar que vostè es precipita en la mesura que d'aquí a pocs dies el conseller d'Habitatge i Medi Ambient presentarà un pla d'habitatge per a Catalunya i una llei per a l'habitatge. Per tant, doncs, esperem també quines propostes ens fa el Govern de la Generalitat.

Vostè sap que Catalunya té l'índex d'habitatges de propietat, de compra, més alt d'Europa. I una societat com la nostra que al que ha de donar resposta és a les necessitats d'emancipació dels joves, d'integració social i de mobilitat laboral, cal que es prioritzin un altre tipus de polítiques. I, en aquest sentit, clar que convergim amb Europa.

Vostè em dirà que a Europa cada vegada, i és veritat, hi ha més habitatges de compra. Però també és veritat que parteixen d'una situació d'habitatge de lloguer social infinitament més gran que la nostra. Per tant, doncs, sí que s'haurà de donar una convergència en aquest sentit, i és fonamental que prioritzem la política d'habitatge social i de lloguer.

Vostè torna a insistir en una proposta que ja ens va fer la legislatura passada de cofinançament i copropietat en la compra d'habitatges, cosa que provocaria un increment dels preus de mercat, com els va provocar la Llei de liberalització del sòl, la famosa llei que ens aconsellava, que ens demanava que els preus de l'habitatge baixarien. Un mercat que vostè sap que està controlat per grans constructors que poden retenir habitatges i controlar el preu de mercat necessita mesures d'un altre tipus.

Cal una priorització, com deia ja abans, i no un potipoti de mesures. Hem d'avançar cap a l'habitatge de lloguer protegit, intervenint en el mercat de la inter-

mediació, amb oficines de lloguer i amb la negociació d'usdefruits, una política que al País Basc està donant resultats molt interessants.

Cal avançar cap a la rehabilitació per al lloguer als nuclis urbans, tant del medi rural com del medi urbà. Cal construir habitatges protegits per al lloguer, de mides reduïdes per tal que el jovent pugui emancipar-se, i cal la mobilització dels 500.000 habitatges buits que hi ha actualment a Catalunya. I vostè d'això, o no en diu pràcticament res o, en tot cas, no ho prioritza.

També, crec, la incoherència que vostè planteja en la seva Moció: demana un increment de la inversió del producte interior brut destinat a l'habitatge fins al 0,8 i l'1,5 per cent quan vostès no destinaven més del 0,2 o el 0,4 per cent del producte interior brut, i això ens sembla practicar una doble moral. Durant molts anys la política d'habitatge ha estat, com li deia, una corbetta de transmissió dels decrets del Govern espanyol. No es preocupi que allò de positiu que té la seva proposta s'incorporarà en les polítiques que farà a partir d'ara el Govern de la Generalitat. Deixi'ns temps i valorem les propostes del Govern quan arribin aquí al Parlament.

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Correspon ara al Grup Parlamentari del Partit Popular; té la paraula l'illustre senyor diputat Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, senyor vicepresident. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc dir al senyor Puigdomènech, en representació del Grup de Convergència i Unió, que el Grup Popular s'abstindrà a la Moció presentada, i desitjo que de la meua explicació vostè ho entengui.

Sincerament ens hauria agradat haver-li donat suport, com va fer el seu Grup quan nosaltres vàrem presentar la Moció envers a la política d'habitatge fa poques setmanes, però la realitat és que la nostra Moció era més generalista, amb voluntat d'indicar al Govern el millor camí per desenvolupar una correcta política d'habitatge, i, per tant, entenem que era una moció assumible pels diferents grups polítics.

Ara bé, la presentada per vostès és al nostre entendre excessivament concreta per poder compartir bona part del seu contingut, i molt extensa per poder-la arribar a esmenar, ja que el número d'addicions i supressions que hi hauríem proposat ens hauria fet impossible poder arribar a un acord.

Com he dit anteriorment el nostre Grup s'abstindrà pels motius abans indicats i alhora també per un criteri d'oportunitat, ja que crec que en breus dates, crec que en una setmana, el mateix conseller compareixerà per donar a conèixer el Pla d'acció d'accés a l'habitatge. I creiem que ha de ser en aquell moment on els diferents grups aportin allò que creuen convenient per millorar el Pla presentat i no utilitzar en aquest cas la Moció per explicar-ho, sobretot, per la proximitat de la compareixença.

Bé, nosaltres entenem que el que ha fet el Grup de Convergència és aportar el seu propi programa o pla de

l'habitatge, pla que tots els grups tenim en els àmbits dels nostres programes electorals.

En relació amb les diferents propostes que s'inclouen en la Moció, dir que en compartim algunes, ja que coincideixen amb propostes que hi han en el nostre programa electoral; d'altres que no les tenim contemplades però que creiem que són correctes, i d'altres que no hi podem estar d'acord.

Creiem que en l'aspecte organitzatiu poden esser correctes les propostes realitzades per a la millor racionalització i simplificació de l'Administració, i també pot esser interessant la creació d'una unitat orgànica, específica, dirigida a solucionar les problemàtiques vinculades al sector de l'habitatge, tot tenint en compte que ha de ser especialment l'Administració local qui ho realitzi, i, per tant, aquesta unitat hauria de ser d'assessorament i coordinació amb les entitats locals que hi assisteixen o que en un futur es realitzin.

També coincidim amb la creació de noves tipologies d'habitatges protegits, ja que actualment ens trobem amb un sector molt important de la població que no pot accedir als habitatges protegits però tampoc als lliures pel seu nivell de renda. I, per tant, aquesta figura intermèdia ha d'existir. En el nostre programa l'anomenàvem «de preu limitat», amb uns requisits econòmics més elevats i un preu de l'habitatge també més elevat, que no superi els 165.000 euros per habitatge.

En relació amb la política de remodelació de barris també coincidim. Creiem que ha de ser una aposta del Govern; així ho és al nostre Grup, i, a més, ara tindrem l'oportunitat de veure-ho amb el projecte de llei de millora de barris que tot just avui hem aprovat la Ponència que ha d'elaborar l'informe.

Bé, hi ha aspectes en què no coincidim. Per fer-ne un esment, ens trobem que nosaltres creiem que l'actual Pla d'habitatge de l'Estat és correcte, que està donant molt bons resultats i que el que pertoca fer per les administracions tant autonòmiques com locals és utilitzar-lo, posar el sòl públic per realitzar actuacions de promoció protegida i no com fins ara que molt sòl públic era subhastat per després fer promocions privades.

I alhora tampoc compartim la idea que l'Administració de l'Estat aportí el seu patrimoni públic. Creiem que l'Administració de l'Estat el que ha de fer és prendre el compromís de destinar-lo a la promoció d'habitatges, ja sigui de compra o de lloguer, a preus assequibles, en el marc del seu propi Pla d'habitatge estatal, com així ho contemplava el nostre partit, amb la creació d'una agència estatal.

Creiem que en la política fiscal podem coincidir amb certs aspectes, en els altres veiem una aposta que primer hauria de valorar-ne l'impacte en el pressupost, tenint en compte que el nostre Grup sempre és partidari de les rebaixes fiscals però sempre tenint en compte el crèdit pressupostari. També hem d'analitzar que l'IVA és un impost harmonitzat d'Europa i que no sempre es pot utilitzar el tram reduït, si no, recordin fa poc l'aposta de la ministra de Cultura per rebaixar l'IVA dels llibres.

No compartim la proposta de l'adquisició del 20 per cent de l'habitatge en règim de cotitularitat, i sí que

compartim que s'han d'augmentar els ajuts al lloguer en el tram autonòmic de la renda, amb ajudes més elevades i a un segment de la població més gran.

Per finalitzar, compartim que s'ha de realitzar una política d'habitatge dirigida al foment del lloguer, orientada als col·lectius més desfavorits –joves, gent gran, discapacitats–, i també s'han de realitzar polítiques de rehabilitació. I esperem que la proposta que realitzi l'honorable conseller d'aquí a uns dies sigui un pla real i eficaç, i no es quedi en meres paraules.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell Nadal

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, estem davant una moció, jo diria, una mica singular per la seva extensió i el seu detall, però essencialment perquè resulta que el Grup proponent pretén instar el govern a fer coses en què com a força política no creu.

Per exemple, està clar que vostès no creuen en fórmules com la masoveria urbana, em sembla que estem d'acord, però, en canvi, surt això en la seva Moció. O que la remodelació de barris no és una idea seva, no?, però, en canvi, surt a la proposta. O que la idea de crear una unitat específica per atendre les situacions de *mobbing* immobiliari ja li reconec que estaven al nostre programa, però no estava en el seu.

Per tant, vostès exposen un seguit de qüestions que no formen part del seu ideari. Imaginem que el que han fet és una mena de selecció dels programes electorals dels partits que governen i han extret una llisteta de qüestions amb el particular objectiu de poder dir d'alguna manera: «Veieu com no acaben de fer el que prometen.»

És com si haguéssim entrat en una campanya electoral anticipada, tres anys i mig abans del que toca. I la pregunta davant d'això és: és això raonable?, ens sembla raonable? Aquest és el paper que hem de fer des d'aquí, del Parlament?

Jo diria que el sentit d'una interpellació i subsegüent moció hauria de ser el d'expressar una determinada visió política sobre un tema per part d'un grup i intentar convèncer la cambra sobre la idoneïtat d'aquesta visió política.

Però es veu que aquest no és el plantejament del Grup de Convergència i Unió en aquests moments, no ens indiquen quin és el seu posicionament en matèria d'habitatge, no ens expliquen ni ens defensen el que ha estat el seu model al llarg de tots els anys precedents; ho podrien fer, seria raonable, seria saludable, però no és això el que fan en aquesta Moció.

El que fan té una intenció, sota el meu punt de vista i amb respecte li ho dic, però crec que una mica infantil, de col·locar pretesament el Govern en una situació in-

còmoda, que penso que tampoc no ho aconsegueixen, i a partir d'aquí ens sembla que no és la manera de plantejar uns temes tan seriosos en aquest Parlament.

Però, en tot cas, sí que li vull dir quatre coses, perquè vostè sap que en tràmit d'una moció tampoc no hi ha temps per a més, sobre què pensem nosaltres sobre aquesta mena de llisteta que vostès plantegen.

Els temes organitzatius. Vostès insisteixen en suposats problemes de coordinació pel fet d'haver separat, haver diferenciat les responsabilitats d'Habitatge i Política Territorial. Miri, jo ja li avanço que pobres els del Govern si no es posen d'acord. Així de clar li dic. Nosaltres som els primers interessats que aquesta diferenciació no signifiqui ineficàcia. Per tant, no puc fer altra cosa que reconèixer-li que som els primers interessats que el Govern es posi d'acord; però no ha passat res fins el moment, i, en tot cas, aquesta preocupació, entenc que no significa que des del Parlament haguem de prefixar al Govern com ha d'organitzar tot això amb el mínim detall com vostès fan. En la proposta que vostès fan gairebé només falta que diguem als consellers quantes vegades la setmana s'han de trucar per parlar dels temes, a quin restaurant han de dinar o a través de quin número de telèfon han de contactar. Per tant, entenem que no és això el que hem de fer des del Parlament.

Aspectes pressupostaris. Òbviament nosaltres volem que al llarg d'aquesta legislatura s'arribi a la màxima disposició pressupostària per fer una autèntica política d'habitatge, ben dotada econòmicament, no en tingui cap dubte. Però properament debatrem el pressupost i veurem com s'enfronta aquest tema.

Però potser caldria recordar que entre altres coses el conseller ens deia la setmana passada que tenia un forat de més de 55 milions d'euros per pagar subvencions reconegudes a rehabilitacions que de cap manera tenen incidència en una política d'habitatge, perquè atorgar subvencions de menys de nou-cents euros a un munt de famílies que han decidit fer obres de rehabilitació no fomenta la rehabilitació, no és política d'habitatge, i fer-ho sense mecanismes per recuperar els diners si després es produeix una venda tampoc és política d'habitatge.

De tots els altres vostès temes, vostè sap molt bé..., els tinc aquí, però amb els minuts que tenim en una moció no tenim temps de parlar-ne. Però sí que voldria dir-li que el nostre Grup considera que estaria bé que tots plegats féssim un esforç de responsabilitat per desenvolupar l'autèntic debat que en matèria d'habitatge ha de tenir lloc en aquest Parlament. Hi ha tanta gent que està patint tant per aquesta matèria que ens sembla que la posició hauria de ser en aquesta línia: quin és el debat de Catalunya en matèria d'habitatge? Sota aquest enfocament, jo ja li dic que la nostra posició és radical, ja la hi plantejo. Ara bé, volem parlar-ne, estem disposats a arribar a acords, i el Parlament és un bon lloc per fer aquest debat, però aquest debat de fons.

En conclusió, entenem que la seva Moció no té l'afany d'estimular aquest debat, és una via simplista i partidista de tractar una qüestió que, com deia, està fent patir massa massa gent en aquest país.

Per aquest motiu votarem en contra i quedarem a l'espera de l'autèntic debat que el poble català mereix en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputada. (*El Sr. Puigdomènech i Cantó demana per parlar.*) El senyor Carles Puigdomènech...

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Li demano la paraula per contradiccions i perquè m'he sentit especialment alludit...

El vicepresident segon

Té un minut.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

...amb algunes de les intervencions que hi han hagut.

(*Remor de veus.*)

Senyora Clavell... —espero un segon que entrin a l'hemicycle, però...

El vicepresident segon

Ja pot continuar, senyor diputat, que aniran entrant més diputats cada vegada.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

En tot cas, senyora Clavell, lamento la ridiculització que fa vostè de la nostra Moció i de la tasca honorable que com a grup d'oposició practiquem. I lamento el to al·lisonador que vostè ha emprat.

En tot cas, continuo i acabo reiterant que vostès confonen la crítica a determinada gestió amb la justificació de per què no voten, que no m'han contestat, en absolut, el que nosaltres els demanem i que en part vostès diuen que també comparteixen.

I confonen una altra cosa. La vida política, l'hem de fer des d'aquí, i fer-la des d'aquí vol dir que és molt millor que aquestes propostes les faci el Govern amb la complicitat i l'acord votat per tot aquest Parlament, també per nosaltres, que no pas amb aquesta actitud autista que tenen vostès, que no fan ni esmenes, que, a part de no presentar projectes de llei, no es molesten ni a presentar esmenes a les nostres mocions.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Passarem, doncs, ara, a la votació.

(*Pausa llarga. El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.*)

El vicepresident primer

Senyores i senyors diputats, passem a la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge.

Comença la votació.

La Moció ha quedat rebutjada per 68 vots en contra, 13 abstencions i 43 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració (tram. 302-00033/07)

Passem al dotzè punt de l'ordre de dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'accés a l'habitatge... (*Veus de fons.*) Ah, tretzè... Perdó, el tretzè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'immigració. La presenta el Grup de Convergència i Unió, i per formular-la, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís Cleries.

(*Remor de veus.*)

Un moment, senyor diputat. Si us plau, si us plau... Es prega que si han d'abandonar l'hemicicle ho facin amb celeritat i amb silenci. (*Pausa.*)

Té la paraula, senyor Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, anem a presentar aquesta Moció subsegüent sobre les polítiques d'immigració. Ja vàrem dir en la interpellació que nosaltres és un tema que voldríem consensuar, perquè creiem que ens hi juguem molt com a nació. Catalunya necessita poder disposar dels instruments que ens permetin desenvolupar una política activa de gestió dels fluxos migratoris, una política pròpia d'immigració per a Catalunya.

El que ens fa por, davant del que ens han dit els partits que donen suport al Govern, és que sembla que el que es vulgui reforçar siguin les delegacions i subdelegacions del Govern, com també va dir la secretària per a la Immigració. Creiem que hi ha un camí, que es va utilitzar per la policia de trànsit, que és utilitzar els articles 150.1 i 150.2, pels quals es poden transferir totes les competències sobre immigració i els recursos financers necessaris a la Generalitat de Catalunya. Aquests dies es parla molt que hi ha un canvi de tarannà a l'Estat; doncs, que es noti, i aquesta és una manera que es noti que hi ha un canvi de tarannà a l'Estat espanyol.

Com deia abans, ens hi juguem molt. Ens hi juguem la cohesió social, amb el tema de la immigració, el model català de convivència, seguir fent una terra d'acollida i, alhora, lligat molt a la nostra pròpia identitat. Aquest també és un tema de país, en el qual ens hem de posar tots i totes a treballar amb fermesa. Nosaltres creiem que toca demanar coherència a les forces polítiques que donen suport al Govern de la Generalitat, al tripartit, i els demanem coherència perquè ens han dit que volen demanar la retirada d'aquesta Moció, i nosaltres creiem que aquesta Moció el que fa és avançar. Evidentment, quan ara parlem del nou Estatut, podrem tractar d'aquesta temàtica, i volem incloure-la, evidentment, en el nou Estatut; és un dels reptes que tenim més destacats.

Aquest matí, en una interpellació sobre finançament, el conseller Castells ha dit que mentre es redacta el nou

Estatut es pot avançar en paral·lel en el finançament. El senyor Huguet, d'Esquerra Republicana, ho ha aplaudit. Per un tema en què també ens hi juguem molt, com és el de la immigració, es pot fer el mateix. No només ho hem de fer pels diners, sinó que també ho hem de fer amb aquells temes més socials.

I, a més, també ens sorprèn que algun grup ens digui i ens demani la retirada d'aquesta Moció quan al Congrés de Diputats han presentat idènticament el mateix text –això sí, redactat en castellà perquè s'ha presentat a Madrid–, firmat per vuit diputats, han presentat idènticament el mateix text que hem presentat nosaltres. I aquí a Catalunya es diu que no i a Madrid es diu que sí, per un tema que és idèntic, perquè es tracta que el Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya demanin el traspàs d'aquestes competències mentre es redacta l'Estatut, i és idèntic demanar-ho al Congrés de Diputats. Aquí no ens poden dir que són coses diferents; són coses idèntiques. I el que necessitem les forces polítiques és ser coherents, i Esquerra Republicana, en aquest sentit ha de ser coherent, que el que ha demanat a Madrid aquí a Catalunya també hi doni suport.

Fem d'una vegada per totes que la majoria nacionalista que va sortir de les eleccions al Parlament de Catalunya es noti, almenys en aquests temes de país. Si en altres Esquerra Republicana no ho vol fer, que no ho faci, però en aquests, que es noti. Perquè no podem anar privant, en funció d'aguantar uns càrrecs, que el país retrocedeixi. Ara és el moment d'avançar. Ens ho hem proposat tots i totes. Doncs fem-ho. En això, Esquerra Republicana sap que comptarà sempre amb el suport generós de Convergència i Unió, perquè la nostra aposta mai ha estat el partidisme, sinó el país per davant de tot –el país per davant de tot.

I, per tant, el que els demanem és aquesta coherència, aquest compromís, i que el que han defensat, volen defensar en el Congrés de Diputats –que aquí tinc el full registrat al Congrés de Diputats–, doncs, ho defensin aquí amb tota la fermesa que requereix una cosa com aquesta, en què, com dic, ens hi juguem el nostre futur com a nació, el nostre futur també que la nostra identitat segueixi molt lligada a una terra d'acollida, de convivència, de pau i de civisme.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. No s'han presentat esmenes. Per tant, en nom dels grups poden intervenir. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre diputada senyora Lúcia Santos.

La Sra. Santos i Arnau

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, diputats... Senyors diputats i senyores diputades, no sé si dir..., com allò que fa la gent quan l'entrevisten: «No sap com m'alegro que em faci aquesta pregunta», i podríem dir: «No sap com m'alegro que em faci o que ens presenti aquesta Moció» i que vostè hagi parlat de la voluntat de consensuar, de la voluntat de coherència, de l'ambició de país o una cosa per l'estil, i després hagi fet apellació a la majoria nacionalista. Això lliga amb consensuar

segurament, i això lliga amb polítiques de país amb relació a la immigració.

Perquè, miri, hi han dues coses, pel cap baix –dues coses–, sobre les quals hem de ser molt curosos, sobre les quals s'ha de ser molt rigorós, en què no ens podem permetre ni frivolitats ni actituds oportunistes, perquè en realitat el que hem presenciat és una actitud –i després ho explicaré– oportunista, ni tampoc actituds partidistes. Perquè el que està en joc... (*veus de fons*), sí, sí, sí, el que està en joc són coses molt serioses; d'alguna manera, ho ha dit el diputat senyor Cleries. Doncs bé, una d'aquestes coses sobre les quals no es pot jugar ni fer frivolitats és la immigració i el tractament de la immigració.

Dit això, i perquè crec que amb aquestes raons seria suficient, jo li he de demanar, com he fet abans, que retiri vostè aquesta Moció, i que la retiri perquè seria, des de molts punts de vista, més sensat. Perquè, vejam, què és el que vostè està demanant en aquesta Moció?, què és el que el seu Grup demana en aquesta moció? Doncs, demana, simplement, que el Parlament insti el Govern de la Generalitat que promogui que l'Estat transfereixi competències en matèria d'immigració. I el diputat que la proposa ho ha dit, i ho va dir també en el seu moment, diu: «perquè Catalunya necessita disposar d'instruments que li permetin gestionar-ho»; jo hi afegeixo «de forma eficaç». Però vostè diu: «totes», també, «les competències en matèria d'immigració». I va parlar també, en un determinat moment, de proximitat, de polítiques de proximitat, de polítiques coherents, de polítiques progressistes.

(*El president es reincorpora al seu lloc.*)

Doncs bé, jo li hauria de dir: «Moltes gràcies. Benvinguts, se n'han adonat molt tard, però se n'han adonat», perquè fins ara les polítiques que vostès han fet en aquesta matèria, en matèria d'immigració, o millor dit, les polítiques que no han fet, justament, no han estat ni polítiques de proximitat, ni polítiques coherents, ni polítiques progressistes. I nosaltres hem tingut i tenim competències, i les hem tingut i les tenim ja, en molts aspectes que són absolutament sensibles per fer bones polítiques d'immigració –les tenim en política social, les tenim en habitatge, les tenim en urbanisme, les tenim en educació, etcètera–, i no s'han fet polítiques de ciutadania i no s'han fet polítiques de cohesió social.

Dic: «Benvingut, i menys mal que, encara que sigui tard, se n'adonin.» Llàstima, però, que, tota aquesta energia, la gastin ara en mocions, tot aquest zel, l'apliquin ara en mocions i no l'haguessin aplicat, no l'haguessin exercit en el moment oportú, quan, aquesta funció que demanen d'exigir traspàs de competències, la podien haver aprofitat en relació i tenint en compte la relació privilegiada que tenien vostès amb l'anterior Govern d'Espanya.

Dit això, és clar que nosaltres estem a favor del traspàs de competències. En l'Acord de govern hi és explícitament, aquest traspàs. El Govern, en les seves compareixences en aquesta cambra, de forma particular el dia 16, ho diu –i ho troba vostè en el *Diari de Sessions* del dia 16 de març, a la pàgina 14–, que una de les polítiques, un dels eixos de les polítiques d'immigració serà justament reclamar aquestes competències.

Per tant, nosaltres estem a favor..., però és que, si vostè ha parlat abans de coherència, quina incoherència, la del seu Grup Parlamentari! Perquè vostè sap –i consta en les actes i en el *Diari de Sessions* d'aquesta cambra– que diversos grups parlamentaris, els que avui donen suport al Govern de la Generalitat, havien presentat mocions l'any 2001 i, si no ho recordo malament, el febrer del 2001, diverses mocions per sol·licitar el traspàs de competències: el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya - Verds. I vostès què van fer? Doncs, hi van votar en contra. I aquí apareix, en el *Diari de Sessions*. Vostès hi van votar en contra.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Santos i Arnau

Acabo.

El president

Sí.

La Sra. Santos i Arnau

Jo l'únic que li he de dir, de forma molt més ràpida –em pensava que ho faria més ràpidament–, l'únic que li puc assegurar és que aquesta Moció no té sentit; el que vostès demanen, el Govern ho està fent. I, a més, hi ha una profunda deslleialtat parlamentària, una profunda deslleialtat amb aquesta cambra, perquè hi ha en aquest moment una ponència de l'Estatut que està treballant en aquest sentit. Li puc assegurar que per via de mocions vostès no fixaran el contingut de l'Estatut. Siguin seriosos, siguin responsables, siguin lleials amb aquesta cambra.

Per això i altres motius que no tinc temps d'exposar, li puc assegurar que el nostre Grup Parlamentari votarà contra aquesta Moció.

El president

Gràcies. Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Carme Capdevila.

La Sra. Capdevila i Palau

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, avui el Grup de Convergència i Unió ens ha presentat una moció per la qual demana al Parlament de Catalunya que insti el Govern de la Generalitat que promogui que les institucions de l'Estat, mitjançant l'aplicació dels articles 150.1 i 150.2 de la Constitució espanyola i d'acord amb l'article 28 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya..., totes les competències en matèria d'immigració i els recursos financers per fer front a les esmentades competències. Des del Grup d'Esquerra Republicana tinc de dir-li, senyor Cleries, que no podem estar en desacord; no podem estar en desacord amb la seva proposta. De fet, Esquerra Republicana, a l'anterior legislatura, va presentar en aquesta cambra diverses iniciatives parlamentàries, que no

van ser acollides amb gaire interès per part de vostès. Aleshores eren responsables del Govern de la Generalitat. I només en citaré dues.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Li voldria recordar que el febrer de l'any 2000 el diputat d'Esquerra Republicana senyor Ridao va presentar una proposició no de llei sobre l'adopció d'una política d'integració pròpia per a Catalunya, i la diputada la senyora Carme Porta, l'any 2002, també amb una moció subsegüent a una interpellació, instava el Govern a emprendre mesures per a la transferència de competències i recursos, i instava, entre altres, a negociar amb el Govern de l'Estat la fixació dels contingents i els permisos de treball. Li deia que no van ser acollides amb gaire interès per part del seu Grup, primer, perquè les van fer decaure, i llavors tenien la possibilitat de dur-ho a terme, i, en canvi, van optar per obviar les propostes d'Esquerra Republicana. I, en segon lloc, només cal veure els resultats de la seva política d'immigració.

Tot i així, en aquests moments celebrem les seves preses i la seva voluntat per desencallar aquesta situació. El que vostès no varen aconseguir en els últims quinze anys –quinze anys que és el temps que fa que la Generalitat actua en l'àmbit de la integració de les persones immigrades a Catalunya, mitjançant els diversos departaments i en base a les competències executives en matèries sectorials– ara volen que el nou Govern, catalanista i d'esquerres, ho resolgui amb quatre mesos.

Però aquest nou Govern va començar a funcionar, senyor Cleries, amb un posicionament molt clar respecte a l'àmbit de la immigració, i estic segura que hauran llegit i rellegit diverses vegades els acords de govern, i deu recordar que el punt 2.2 d'aquest fa referència explícita sobre el que avui estem debatent. I li llegeixo textualment el punt: «recórrer a la previsió de l'article 28 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya per tal d'impulsar l'aplicació de l'article 150.1 i 150.2 de la Constitució espanyola en matèria d'ampliació de competències, per exemple, en l'àmbit de la immigració».

Tanmateix, en la compareixença de l'honorable consellera de Benestar i Família, la senyora Anna Simó, i la secretària per a la Immigració, feta a la Comissió de Política Social, se'ns va explicar, a tots els grups parlamentaris, i ho va fer concretament a l'eix número 7 del seu programa de govern, que a més d'assumir les responsabilitats en totes les àrees en les quals tenim competències executives, la Secretaria per a la Immigració es comprometia a influir en les decisions que es prenen en matèria d'estrangeria, com és el cas de la concessió dels visats i molt especialment en la regulació dels fluxos migratoris i els contingents, és a dir, promoure les transferències de totes les competències executives en matèria d'immigració, llevat, això sí, del control de fronteres i de la concessió de la nacionalitat, però també especialment per les oficines d'estrangers amb la finalitat de descentralitzar les actuacions administratives per les autoritzacions del treball.

Catalunya té el percentatge més alt de l'Estat espanyol de població estrangera. I moltes de les persones que avui viuen i treballen a Catalunya ho fan sense els permisos de residència i de treball. Aquest és un dels prin-

cipals problemes que cal afrontar, perquè aquestes persones sovint pateixen situacions d'explotació laboral i de marginalitat.

És per això que cal fer aflorar aquest treball i reconvertir-los en ofertes laborals per obtenir la corresponent autorització. Perquè els beneficis d'aquesta regulació ho seran no només per als mateixos treballadors, sinó també per a la cohesió social i per a l'economia del nostre país. És per això que cal avançar en l'assumpció de més competències, i a la vegada, ser més efectius en els diferents òrgans competents de l'Estat.

He fet aquesta ressenya perquè el que voldria destacar és l'article 11.2 de l'Estatut d'autonomia, que després d'atribuir a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de treball, afegeix que queden reservades a l'Estat totes les competències de migracions interiors i exteriors, amb una afectació molt directa sobre la Inspecció de Treball.

És per això que Esquerra, no només demanem el traspàs de les competències en matèria d'immigració, i els recursos per desenvolupar-les, sinó que creiem...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Capdevila i Palau

Acabo de seguida...

El vicepresident primer

Si us plau, sí.

La Sra. Capdevila i Palau

Sinó que creiem que cal anar més enllà de la proposta de la mateixa Moció i que el traspàs de les competències no es pot deslligar del debat de la reforma de l'Estatut que s'establia en aquest Parlament.

És per això que li tinc de demanar que retiri aquesta Moció, perquè el debat d'una qüestió competencial és la ponència que està redactant el nou Estatut. I li puc garantir, senyor Cleries, que si vostè la presenta a la ponència, el Grup d'Esquerra Republicana hi votarà a favor.

Però, en aquest moment, si vostè no vol retirar la seva Moció, ens veurem obligats a votar-hi en contra, però tal com li he dit abans...

El vicepresident primer

Senyora diputada, hauria d'acabar.

La Sra. Capdevila i Palau

...no pel seu contingut –acabo– sinó perquè aquest no és el marc adequat.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari... *(La Sra. Capdevila i Palau ensopega.)* Compte! *(Veus de fons.)* Ha

passat res? Només un... (*Més veus de fons.*) Desitjo i confio que no hagi sigut perquè jo l'he apresada a acabar... En tot cas... (*Més veus de fons.*) No, senyor Fernández Teixidó, no sigui dolent. (*Rialles.*)

En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la illustre diputada senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president; de l'escó estant. Senyores i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Popular em posiciono a la Moció subsegüent a la interpellació sobre les polítiques d'immigració que l'illustre diputat senyor Cleries va desenvolupar en el passat Ple del Parlament.

Senyor Cleries, el Grup Parlamentari Popular compartim la preocupació, l'ocupació i, evidentment, el treball en favor de les polítiques d'immigració. També permeti'm que li recordi que vàrem compartir la Llei 8/2000, del Govern de l'Estat, en el debat en el Congrés dels Diputats.

Dit això, jo crec i voldria destacar-li, senyor Cleries..., millor dit, constatar que aquesta moció és fruit, per dir-ho d'alguna manera, de les compareixences de l'honorable consellera a les diferents comissions aquí, en el Parlament, el passat mes de març.

Nosaltres, jo mateixa vaig escoltar detingudament les seves compareixences, així com la resposta que l'honorable consellera feia a la seva interpellació. I vaig poder constatar la voluntat d'exercir totes les competències executives que en matèria d'immigració té el Govern de la Generalitat. I evidentment també vaig escoltar, per part del que ens comentava la consellera, la voluntat..., que volia crear el Pla de treball i que anunciava que aquest Pla d'immigració fos elaborat i acabat abans no finalitzés aquest any 2004.

És evident que vaig escoltar també que volia desenvolupar tots els plans comarcals, que fins ara aquests plans comarcals, quan vostès governaven els tenien escrits però evidentment no estaven gestionats. I és evident que també vaig escoltar, quan responia a vostè, el suport que volien fer en el món local per tal de desenvolupar aquestes polítiques en favor de la immigració.

És evident que nosaltres donem suport a aquesta voluntat i, fins i tot, a l'impuls del Govern de la Generalitat que es doti de més recursos, tant pel que fa dels pressupostos del Govern de l'Estat, dirigits, evidentment, a les delegacions de Govern o a les subdelegacions del Govern, així com a l'hora de desenvolupar els pressupostos del Govern de la Generalitat. En tenim l'oportunitat ben aviat, ja que es debatin els pressupostos d'enguany. Així com cal recordar que en els pressupostos prorrogats és evident que també s'està treballant en favor de la Secretaria per a la Immigració.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per tant, no entenc, illustre diputat, que, tenint en compte la voluntat d'aquest impuls, vostè ens faci o ens proposi aquesta Moció que s'allunya dels plantejaments del mateix Govern de la Generalitat.

Per tant, amb aquest criteri, i la nostra voluntat, jo no li demano que la retiri, però quasi, havent escoltat els altres diputats i diputades que m'han precedit, pràcticament, li ho hauria de demanar, i no per les mateixes conclusions a les quals ells han arribat, sinó perquè s'allunya molt de la seva intervenció defensant la seva interpellació.

Per tant, anuncio, doncs, que el nostre vot a la seva Moció, senyor Cleries, serà un vot contrari. Res més.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula l'illustre senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per manifestar, i em sembla que no els sorprendré, que el nostre posicionament respecte a la seva Moció serà la de rebuig, la de votar en contra.

I per una qüestió tampoc gens nova, bàsicament perquè la qüestió que vostè planteja en aquesta Moció és una qüestió que ja està assumida pel Govern; són diversos els arguments que podríem o que tenim per votar en contra, però bàsicament, i com ja s'ha dit per part d'algun altre diputat, el mateix pacte de govern, el mateix Acord per un govern catalanista i d'esquerres contempla l'ampliació de competències quan es refereix a l'àmbit de la immigració. I, en tot cas, per si li ha quedat dubte de quina era la voluntat dels firmants en relació amb aquesta ampliació, que podia ser més o menys ambiciosa, em sembla que les posteriors compareixences, tant de la consellera com de la secretària per a la Immigració, així com la resposta a la interpellació que vostè va fer per part de la mateixa consellera, han estat suficientment clares respecte a això.

Es va dir, i s'ha repetit, i en diferents ocasions, que no és suficient l'actuació de la Generalitat en l'exercici de les competències executives que en matèries sectorials ja té, i que afecten els immigrants, com a la resta de ciutadans, matèries sectorials com ensenyament, assistència sanitària, formació ocupacional, serveis socials, etcètera.

Igualment es va dir que no ens podem conformar amb una intervenció a nivell consultiu amb aquelles competències que no són pròpies, que no són nostres, i que es fan en el marc del Consejo Superior de Política de Inmigración o en el Foro para la Integración Social de los Inmigrantes; es va fer referència a l'enorme, al gran percentatge de població estrangera que hi ha a Catalunya en relació amb tot l'Estat, i això, entre altres coses, doncs, motiva o argumenta el fet que es vulgui, i així s'ha manifestat en diverses ocasions, demanar, sol·licitar la transferència de les competències en matèria d'immigració, llevat de dues que ja s'han comentat, com eren el control de fronteres i la concessió de la nacionalitat, de totes les competències, eh? –s'enten- guí: oficina d'estrangers, regulació del contingent, reagrupament familiar, regularització, inspecció laboral, formació ocupacional, etcètera–, i, evidentment, i

em sembla que no cal ni dir-ho, per descomptat, també, la transferència o el finançament suficient, és a dir, els recursos tant econòmics com personals.

Però, a més a més, i també s'ha dit per algun altre senyor diputat, un altre dels arguments és que ja tenim una ponència de l'Estatut, que està realitzant els treballs propis d'aquesta ponència, i que, per tant, entenem que correspondria a aquesta ponència posicionar-se respecte a això.

Vostè manifesta que amb aquesta Moció el que vol és avançar. En tot cas, no s'ha avançat a les compareixences que en repetides ocasions ha fet la consellera i a la resposta que ja li va donar.

Ha fet referència també a altres reclamacions o exigències que es fa per part del Govern. El que li haig de dir és que, en tot cas, en aquest *impasse* des de la situació actual fins a la situació en què disposéssim d'aquestes competències en matèria d'immigració, el que ha de fer la Generalitat i el que està fent la Generalitat és intentar influir en les decisions que es prenen des de Madrid en matèria d'immigració. No ens podem quedar al marge, i, per tant, una de les primeres qüestions en què s'ha d'incidir és en l'elaboració del futur reglament d'execució de l'actual Llei d'estrangeria. I, per tant, i en tot aquest debat, evidentment, tampoc no volem deixar de dir que no donem, com suposo que altres grups tampoc no donen, per bona l'actual Llei d'estrangeria i que continuem pensant i reclamant que s'ha de reformar.

Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació...

(El Sr. Cleries i González demana per parlar.)

Perdó. No, és que no hi ha esmenes presentades...

(Veus de fons.)

Té trenta segons per dir si retira o no retira, senyor diputat.

El Sr. Cleries i González

En referència al que s'ha dit, evidentment no la retirem, i aquest Govern el que demostra, els tres partits que hi donen suport, és que no és un govern catalanista. Això és claríssim. *(Remor de veus.)* I a més a més m'agrada veure aquesta clara coincidència del Partit Popular amb vostès, perquè vol dir que, per temes de fer avançar l'autogovern, el Partit Popular i el tripartit van de bracet.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Posem a votació, doncs, la Moció subsegüent a la interpellació sobre polítiques d'immigració.

Comença la votació.

La Moció ha estat rebutjada per 81 vots en contra i 41 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders (tram. 302-00034/07)

El següent punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Moció subsegüent sobre la política en matèria de residus ramaders; per exposar-la té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

(Pausa llarga.)

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en el darrer Ple vàrem tenir ocasió de poder substanciar una interpellació al conseller de Medi Ambient amb relació a la gestió, a la política de gestió de residus ramaders que tenia, de fet, una doble component: per un costat vàrem parlar de purins, que és el tema central d'aquesta Moció, i per l'altre vàrem parlar del tema de Grefacsa, amb tot l'episodi que vostès coneixen prou bé.

I avui presentem a consideració d'aquesta cambra una moció, però permetin-me que abans d'entrar en el detall, un xic, del contingut de la mateixa, situï una mica a veure on estem, tot aquest trànsit amb relació al tema dels purins. Resulta, doncs, ho recordaran vostès, quan el Govern celebra els cent dies fa aquell meravellós anunci en el què, entre d'altres coses, anuncia un Pla de purins. Avui ens hem assabentat ja dels primers eixos d'aquest Pla de purins, han aconseguit asseure's els consellers d'Agricultura i de Medi Ambient, això sempre és una bona notícia. I en aquest mateix Parlament, just aquí darrere, en roda de premsa s'ha presentat el nou model de gestió de fertilització ramadera. Això és una bona notícia i per tant vagi per endavant, doncs, en principi, quin és el suport del Grup de Convergència i Unió a un tema que, certament, preocupa el Govern i preocupava –i ho havíem demostrat amb fets, aprovant també un pla i, a més a més, dotant-lo econòmicament– l'anterior Govern de Convergència i Unió.

Per tant, aquesta Moció en el temps ens permet que allò que s'ha presentat aquest dematí i que sona molt bé, que la música, doncs, és meravellosa, fer un pla que sigui sostenible, hi estem absolutament d'acord; que reconeix que el sector és important estratègicament perquè és un factor d'equilibri territorial, hi estem absolutament d'acord; de dir que s'han de millorar els sistemes d'emmagatzematge, hi estem tan d'acord que fins i tot vàrem obrir una línia de disset milions d'euros per donar suport a les explotacions ramaderes que avansessin per aquest camí.

Doncs, presentem una moció, que també la volem plantejar com una magnífica oportunitat perquè aquesta cambra faci costat al Govern de la Generalitat, precisament, en aquest camí, cap a aquest disseny d'un nou pla de gestió de purins, per entendre'ns.

Un nou pla que l'entenem, és evident que el Govern, doncs, ha de marcar quins són els seus criteris, quins són els seus objectius i és legítim, faltaria més, que faci aquest nou Pla. De fet, n'havíem aprovat un, l'havíem àmpliament consensuat també en aquesta cambra, amb

algunes mocions en aquest mateix Parlament que haviem rebut el suport unànim.

I la Moció que presentem, doncs, té diversos punts, dels quals en voldríem subratllar un. Hi ha un punt en el qual demanem i pensem –i aquí sí que reclamem el suport dels diferents grups de la cambra– que en aquest nou pla, del qual avui hem començat a conèixer les línies mestres, es mantinguin aquells mateixos compromisos econòmics que havia contret l'anterior Govern de la Generalitat, a proposta d'aquesta cambra i per la unanimitat de tots els grups d'aquesta cambra, en una moció que es va aprovar en aquest Parlament, que es mantinguin exactament aquestes quanties econòmiques d'ajut al sector. Perquè ens sembla molt bé la filosofia, ens sembla magnífica l'expressió de bones voluntats, ens sembla extraordinari que els dos consellers, doncs, vulguin avançar en el camí de la reducció de la cabana; ens hi trobaran, ens hi trobarem tots plegats en aquest objectiu, però, em surt l'expressió en castellà: *obras son amores*. De quants recursos estem parlant?, estem o no disposats a esmerçar recursos, diners, per fer costat al sector?

Miri, el Govern de Convergència i Unió, en el Pla que va aprovar –i hi insisteixo, amb el vot unànim de tots els representants d'aquesta cambra– en una moció, doncs, un punt, recordava: «Destinar per als cinc anys propers un import no inferior als 44 milions d'euros de finançament per a ajuts a la correcta gestió de les dejeccions ramaderes amb la finalitat d'evitar tot tipus de contaminació.»

Val a dir que 17 d'aquests 44 milions d'euros ja varen ser implementats en el pressupost de l'any passat; i val a dir que si el conseller de Medi Ambient –i aquesta també és una bona notícia– pot venir, doncs, fa dos diumenges a la comarca d'Osona i inaugurar una nova planta, reduïda, petita, de gestió de dejeccions ramaderes, de purins, és perquè aquesta ramaderia, aquesta granja en qüestió, es va acollir a una línia d'ajudes.

Per tant, es demostra que és eficient, que és bona aquesta mesura que era del Govern, evidentment, però que, a més a més, tenia el suport de tota la cambra. Per això presentem aquesta Moció, que entre d'altres aspectes el més central és dir: escolti, benvingut aquest nou pla del Govern, l'hi farem costat. Ara, demanem una cosa tan senzilla com que hi hagi un compromís econòmic.

Per tant, no l'expressem ni en xifres, diem: escolti, que com a mínim els mateixos recursos que aquesta cambra havia aprovat per unanimitat dedicar a l'anterior Pla de purins es mantinguin en aquest Pla, perquè amb aquesta consistència i garantint-ne aquesta estabilitat i aquest esforç pressupostari, de ben segur que tots plegats en sortirem... Per tant, deixar clara la voluntat del Grup de Convergència i Unió de fer costat al Govern en el repete que tenim dels purins i recordar que s'ha caminat –i el conseller ho va reconèixer amb aquesta claredat–, que s'havia caminat, doncs, en la bona direcció per tal de corregir l'impacte dels purins. Això sí, que aquells compromisos econòmics que hi havien contrets –i ho torno a subratllar–, que estaven avalats pel conjunt de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, també siguin presents en aquest nou Pla que avui se'ns ha pre-

sentat i que tindrem ocasió, de ben segur, de debatre'l en aquesta cambra.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

I un segon aspecte, que aquest sí que retirariem, senyor president, que és el punt 2 de la Moció, en el qual insistíem el Govern de la Generalitat a lliurar l'informe sobre Grefacsa als ajuntaments. Tenim constància que ja ho ha fet, aquest diputat vol deixar també constància que avui mateix ha rebut aquest informe que havia demanat fa un mes i un dia al conseller. Ja el tenim, per tant, aquest punt no té cap sentit i per tant el retirariem i mantindríem, això sí, aquella part de suport al Govern i de compromís, de comprometre també els mateixos recursos com a mínim –si n'hi vol dedicar més, doncs, benvinguts seran– que ja havíem compromès en l'anterior Pla de gestió ramadera.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Teresa Carrera.

La Sra. Carrera González

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi votarem en contra de la Moció presentada i ho farem tenint en compte les següents consideracions. Evidentment, el problema de la contaminació produïda per nitrats no se circumscriu només a Catalunya, també existeix en altres regions de l'Estat espanyol i d'Europa, on es practica la cria intensiva del porc. I no es pot atribuir la responsabilitat, parlant concretament de Catalunya, a l'Administració responsable ni al sector ramader. Es deu més aviat a un conjunt de factors, entre els quals podríem mencionar l'excessiva concentració de nitrats..., perdó, l'excessiva concentració de l'activitat en determinades zones, les males pràctiques agràries, la falta de modernització del sector, etcètera.

En alguns casos, a més, com ja va palesar el conseller de Medi Ambient i Habitatge al Ple del passat dia 21, el problema de la contaminació per nitrats ni tan sols té relació amb la ramaderia, sinó amb la utilització d'adobs i fertilitzants químics de forma excessiva durant anys en l'agricultura, com és el cas del Maresme, que haurà de ser declarada, per aquest motiu, zona vulnerable, com també va explicar el senyor conseller.

Però el que sí que s'ha d'exigir al Govern és un correcte tractament, una correcta administració del problema, a través de mesures de control, de foment, d'informació, de negociació i estímul de la modernització del sector, tant agrícola com ramader. I com també s'ha d'exigir a aquests sectors l'aplicació de bones pràctiques en la seva activitat. Per això celebrem que aquest Govern, a través de la conselleria de Medi Ambient i Habitatge, hagi enfocat per fi correctament el problema, no com

va fer l'anterior Govern de la Generalitat, que va generar una burocràcia incapaç de resoldre la contaminació de nitrats, sigui de l'origen que sigui; ni els conflictes produïts entre els diferents agents i els diferents usos del territori, i que no va portar més que inseguretat jurídica a totes les instal·lacions que van presentar els seus plans de gestió i que encara esperen la resposta.

Com ha informat el conseller també aquest matí a la roda de premsa, actualment hi ha sis mil expedients acumulats sense resoldre, corresponents a deu mil granges. A més, tot el desplegament normatiu fet per l'anterior Govern de la Generalitat no va comptar amb un finançament adequat, com ho demostra el fet que de les vint-i-tres plantes de tractament de residus ramaders previstes només n'hi ha quatre en funcionament, i se n'està construint una quarta a Juneda, que seria la Juneda-2.

La conselleria de Medi Ambient i Habitatge ha començat per enfocar la gestió dels nitrats de forma diferenciada de l'existència de granges, descriminalitzant el sector i pacificant-lo..., descriminalitzant l'activitat, perdó, i pacificant el sector, potenciant que sigui aquest mateix sector organitzat que porti a terme actuacions de tractament dels purins, que la crema de biogàs tingui com a objectiu, com a finalitat fonamental, alimentar el propi procés d'eliminació dels purins, i que no es faci només per empreses alienes per vendre electricitat, que poden entrar en crisi si canvia la tarifa diferencial.

Però sembla que l'anterior partit del Govern, Convergència i Unió, està més preocupat per buscar contradiccions en l'acció de l'actual Govern i a intentar forçar el ritme de l'agenda del govern que a valorar objectivament l'adequació de les noves línies d'acció iniciades per resoldre el problema.

El Govern vol elaborar un pla amb la participació de tots els interlocutors i relacionats, i coordinat entre les conselleries implicades, per tal d'establir un nou model de gestió de la fertilització orgànica i mineral en l'agricultura i ramaderia, que va més enllà del que fins ara es denominava Pla de gestió de dejeccions porcines o Pla de purins. I per al qual s'estimaran les dotacions –ja han arribat, eh? –econòmiques necessàries per tal de fer-lo viable.

El president

Senyora diputada, s'ha acabat el temps. Està acabant?

La Sra. Carrera González

Acabo. Per tot això, perquè volem que es faci un pla de gestió de la fertilització ben fet, sostenible, participat i dotat pressupostàriament de forma adequada, i perquè aquest Pla ja s'està elaborant per part de les conselleries implicades, no considerem oportú –no considerem oportú– que sigui Convergència i Unió qui marqui el calendari d'execució ni el pressupost necessari. Per la qual cosa el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi votarà en contra de la Moció presentada.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, seguidament, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Sí, gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per posicionar-me sobre aquesta Moció relativa a les dejeccions ramaderes. El sector porcí, tothom ho sap, ha tingut i té una importància estratègica molt gran per a l'economia catalana. En aquest sentit, voldria remarcar que aporta el 30 per cent del producte interior..., del producte final agrari de Catalunya. Que d'aquest sector depèn la viabilitat d'importants sectors, com el de les indústries transformadores i també la fabricació de pinsos. I també que el seu desenvolupament ha estat el punt clau per estabilitzar, per fixar, la població agrària en bona part del territori.

És per això que és claríssim que és necessari atendre de manera especial i fer compatible les activitats ramaderes amb el compliment de les exigències mediambientals. La intervenció del conseller de Medi Ambient al Ple passat i la d'avui mateix ha deixat també ben clar quin és el capteniment del Govern pel que fa a la necessitat d'adoptar un model de gestió sostenible de l'activitat ramadera, i de manera molt especial de l'activitat del sector porcí. Certament, la creixent aplicació de les dejeccions ramaderes al sòl agrari, combinada aquesta amb la utilització intensiva de fertilitzants químics, és la causa principal de la contaminació de les aigües continentals. Per tant, cal actuar-hi i cal actuar de manera consensuada entre tots els sectors.

El Govern està duent a terme un treball important que afecta els departaments d'Agricultura i el de Medi Ambient, i alhora és un treball que va més enllà de l'actual Pla de purins.

El Pla de fertilitzacions ramaderes –el diputat Espadaler en feia menció– que avui mateix s'ha presentat i que és una bona eina de gestió, una bona eina consensuada amb tots els interlocutors socials, els interlocutors vinculats a aquest àmbit, i que, no cal dubtar-ho, comptarà, ben segur, amb les dotacions econòmiques necessàries per fer viable aquest Pla de fertilització ramadera.

És per això que des d'Esquerra Republicana de Catalunya demanàriem la retirada d'aquests punts de la Moció, vist que també –també– la segona part del text, la segona part de la Moció, ha decaigut perquè, efectivament, com reconeixia el diputat Ramon Espadaler, l'informe elaborat sobre l'activitat de l'empresa Gre-facsa ja s'ha tramès als ajuntaments de Tèrmens i també de Vallfogona de Balaguer, i per tant, doncs, el mateix diputat ha anunciat la retirada d'aquest punt.

Per tant, nosaltres demanem la retirada d'aquesta Moció, que creiem que ha decaigut i que, per tant, si no és així, el nostre vot serà negatiu.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, l'illustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Moltes gràcies, senyor president. De l'escó estant. Senyores i senyors diputats, com que som conscients que aquest matí hem presentat una interpel·lació referent a

la gestió i tractament dels purins, i que al mateix temps hem anunciat la presentació d'una moció que crec que serà més concreta i resolutiva que la presentada pel Grup de Convergència i Unió, no hem cregut oportú presentar cap esmena.

No obstant, hi estem d'acord, perquè qualsevol pla de purins ha de comportar, amb el sector implicat i amb els ens locals..., estem d'acord amb els terminis, perquè cal rapidesa en l'actuació amb els mateixos, així com que calen recursos..., i som partidaris que es dona compte al Parlament.

Per tant, lo Grup Popular de Catalunya donarem suport a la Moció presentada per Convergència i Unió.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Finalment, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanya

Gràcies, senyor president. Bé. Nosaltres ens sumem a la petició que ha fet el senyor Jordi Ausàs, de petició de retirada. Perquè entenem que després del que ja va argumentar el conseller Milà, durant la interpellació, i sobretot la novetat o les notícies i el que ha argumentat avui el conseller Milà, aquest matí, ens sembla que el que està plantejant aquesta Moció de Convergència i Unió està més que superat.

Ens sembla que el senyor Espadaler s'ho hauria de replantejar, perquè tot el que vostès plantegen ja..., la proposta que fa el Govern va molt més enllà, recull encara moltes més expectatives de les que aquesta Moció..., parla de només purins, quan des del Govern s'està parlant de purins i d'altres adobs, etcètera.

Nosaltres entenem que, a més, la part de participació que aquí es reclama també s'ha fet, s'està fent, dins el Govern i fora del Govern. Pel que fa al Govern, el que s'ha comentat, el que ha comentat el senyor Espadaler, que han aconseguit asseure's els consellers, com si fos una cosa molt excepcional, potser per a l'anterior Govern era excepcional que s'asseguessin dos consellers..., però, pel que ens consta, en aquest Govern, i aquests dos consellers, el treball ha estat coordinat des del principi.

No és un tema senzill que es pugui decidir d'un dia per l'altre, i, per tant, potser per això s'ha trigat fins avui a fer aquesta proposta, però, en tot cas, la proposta hi és, ens sembla que és prou vàlida i insistim que el més oportú seria, precisament, retirar aquest punt, en bé que..., com diu Convergència i Unió, que s'ha de treballar amb consens, entenem que no té cap sentit votar avui aquesta Proposició no de llei.

Si no es retira, doncs, igualment, com ha dit també el senyor Ausàs, que també ha fet la petició de retirada, nosaltres també hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyor Espadaler, té la paraula.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí, gràcies, senyor president. Doncs, no la retirarem, i permeti'm que manifesti la sorpresa. Clar, els arguments del Grup Socialista són: «Miri, hi votarem en contra, perquè l'han presentat vostès.» Realment convincents. I els grups d'Esquerra i Iniciativa demanen la retirada, i ens sorprèn que la demanin.

Mirin, el conseller de Medi Ambient va poder inaugurar una planta de purins fa ben pocs dies, i en podrà inaugurar més, si ell ho vol, perquè s'ha engegat una bona dinàmica. Perquè, a més a més, l'Administració dóna suport en zones vulnerables, fins al 25 per cent, a fons perdut, d'aquestes inversions.

L'únic que pretenem amb aquesta Moció és donar garanties al sector, que ja s'ha posat en marxa i en la bona direcció, que amb el nou Pla li garantim això. És l'únic que pretén. Fixi's si demanem poc: que es garanteixin aquells recursos que tots els grups d'aquesta cambra, començant pel Grup Socialista, continuant pel Grup d'Iniciativa, pel d'Esquerra, pel Popular i pel de Convergència i Unió, que tots, sense excepció, varem comprometre fa sis mesos.

Resulta que allò que valia en aquell moment o fa un any, allò que valia aleshores, d'exigència al Govern que complís els compromisos econòmics, ara no val per a aquest nou Govern. Ho lamentem profundament, i ens sembla que això, que en aquest Pla que se'ns ha presentat aquest matí, que va en una bona direcció, i que entenem que és correcte i que ens hi sumarem, li falta una peça fonamental, estructural, que és el compromís econòmic del Govern de fer costat en aquest sector. I lamentem profundament que sigui el Govern qui ens digui, precisament, que no es vol comprometre.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació.

(Pausa.)

Posem a votació la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de residus ramaders, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquesta Moció, recordo que el segon punt havia estat retirat, ha estat rebutjada per 68 vots en contra i 57 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística (tram. 302-00035/07)

El quinzenè punt de l'ordre del dia és el debat i la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la normalització lingüística. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, per exposar-la, la il·lustre senyora Maria Mercè Roca.

La Sra. Roca i Perich

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya va fer una interpellació al Consell Executiu sobre política lingüística justament la setmana de Sant Jordi, i era una interpellació, com vostès recordaran, que tenia com a fil conductor la llengua catalana.

La Moció que presentem avui, subsegüent a la interpellació, té tota una primera part que fa de resum, i que parla, en els seus tres primers punts, de la necessitat que tots, a Catalunya, des del Consell Executiu, les administracions, tota la societat civil, treballem per promoure d'una manera intensa i viva l'extensió de l'ús social de la llengua catalana, i posa un èmfasi especial en la necessitat i la importància de poder oferir a les persones que arriben a casa nostra l'oportunitat immediata, rapidíssima, d'accedir al coneixement i a l'ús del català.

Dèiem en la interpellació, si ho recordeu, que els qui arriben han de poder convertir el català en la seva segona pàtria. I parlàvem de Pessoa, que deia: «El portuguès és la meua pàtria.» Doncs, per a la gent que arriba de fora, la seva segona pàtria hauria de ser la llengua catalana.

Nosaltres, els qui som aquí de sempre, o els que ja fa temps que hem arribat, tenim el deure de compartir amb els que arriben allò de més valuós que tenim, que és la llengua, tenim el deure d'oferir-la i de compartirla. No solament, dèiem, perquè el català continuï existint, que Déu n'hi do, sinó també perquè és l'única manera de garantir que aquestes persones puguin accedir al coneixement de la llengua del país, i l'única manera que no estiguin condemnades sempre a ser ciutadans de segona categoria.

I dèiem que tenim una eina molt important per fer aquesta feina d'acolliment lingüístic, que és el Consorci per a la Normalització Lingüística, que ens permet, doncs, donar respostes immediates a la gent que mostra interès. Dèiem: «La gent que vol aprendre, que no se'ns refredi.»

A l'últim punt –el quart d'aquesta primera part, que fa una mica de resum, que resumeix el sentit de la interpellació–, manifestàvem la necessitat que el català sigui reconegut en el marc institucional europeu, com ho són, dèiem, altres llengües amb molts menys parlants. I, tal com va dir el conseller en cap, una llengua no és important pel seu nombre de parlants. És veritat –és veritat. Una llengua és important perquè és patrimoni d'un poble, és part dels seus senyals d'identitat. El català és important perquè és el nostre patrimoni i perquè conté la nostra visió del món. El català ens diu com pensem, què valorem, en què creiem i com organitzem les nostres vides. Per això, quan mor una llengua, sigui quin sigui el seu nombre de parlants, es perd una part de la cultura de la humanitat per sempre.

Doncs bé, pel que fa al text de la Moció, pròpiament dit, en els tres primers punts, doncs, instem el Govern a donar suport al procés de reforma i de relançament del Consorci per a la Normalització Lingüística, sobretot pel que fa referència a això que dèiem, a la seva funció d'acollida lingüística. I també instem que els ens locals consorciats regulin immediatament les seves aportacions

econòmiques, i també que el Consell Executiu incrementi la seva aportació econòmica en l'exercici de l'any 2005. Perquè, si no es fa tot això, evidentment el Consorci no podrà fer front als seus compromisos.

I, finalment, a l'últim punt de la Moció «instem» –i ho dic textualment– «el Govern de la Generalitat a promoure davant el Govern central, en la figura del seu president i del seu ministre d'Afers Exteriors, que en ocasió del procés de negociació i posterior redacció del text definitiu de la nova constitució europea inclogui la llengua catalana al “llistat” de llengües recollit en l'article 4.10 del projecte de tractat pel qual s'institueix una constitució per a Europa.» I això és tot.

Com sabeu, la discrepància, en no estar d'acord, t'estimula sempre intel·lectualment, perquè t'obliga a obrir-te i a entendre els posicionaments dels altres. I això és bo. Ara bé, també és veritat que coincidir, estar d'acord –com m'agradaria que tots estiguéssim d'acord amb aquesta Moció que té per finalitat la protecció de la nostra llengua, que és patrimoni de tots els que som aquí i de tots els que són fora, als quals representem–, doncs, coincidir en això donaria molta esperança.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari Popular. Per defensar-les, té la paraula l'illustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup anuncia la retirada de la segona esmena al punt quart del segon bloc. Perquè, al final, el que hem fet és arribar a un acord amb la senyora Maria Mercè Roca, que hem estat parlant..., i hem arribat a uns acords, sobretot en l'esmena que havia presentat al punt quart del bloc primer, i el tema que nosaltres enteníem, doncs..., que ben bé no recollia el compromís que havia fet el president del Govern estatal en aquest punt, i tampoc no compartíem, doncs, la «comparativitat» del català amb altres llengües, per allò que vostè deia que una llengua no es pot mesurar pel nombre de parlants, sinó que s'ha de mesurar pel patrimoni que representa per al seu poble.

I nosaltres som conscients que el darrer punt, el punt de promoure davant de..., la constitució europea, és un tema difícil. És un tema difícil i serà complicat. Però nosaltres donarem suport en aquest punt.

I nosaltres enteníem, en aquest sentit, que el punt 4.1, del bloc primer, no reconeixia del tot els esforços que s'havien portat a terme... –que nosaltres pensem que són de justícia–, els esforços que s'havien portat a terme per part del Govern de l'Estat, de l'anterior Govern de l'Estat, sobretot en punts fonamentals del que és la promoció de la llengua catalana a l'exterior.

Vull recordar, per exemple, doncs, el recolzament que va donar el Govern de l'Estat a la Carta europea de llengües minoritàries, una carta que va ser creada pel Consell d'Europa l'any 1992, i que va entrar en vigor l'any 98, i ratificada l'agost del 2001, on el Consell d'Europa només exigia –n'exigia– l'aprovació de trenta-cinc apar-

tats per dir que un país ja l'estava complint, i el Govern de l'Estat es va comprometre, l'any 2001, en seixanta-set apartats.

Després, també, vull recordar, doncs, la tasca portada a terme, per exemple, per l'Institut Cervantes arreu del món. No només ha promogut la llengua castellana, sinó també altres llengües del nostre Estat..., i que, avui en dia, ja s'estan donant, per exemple, a Chicago, s'estan donant a Manchester, s'estan donant a Dublín, s'estan donant a París o s'estan donant, per exemple, a Utrecht... O, per exemple, l'impuls del Ramon Llull, de l'Institut Ramon Llull, durant la passada legislatura.

Per això, nosaltres hem arribat a una transaccional, que quedaria, més o menys, doncs, reconeixent la importància de la llengua catalana. I, per descomptat, que li donarem el nostre recolzament, per donar un pas endavant en el reconeixement de la nostra llengua més enllà de les nostres fronteres, i que sigui una nova versió d'allò, d'aquella Resolució A3-169/90 del Parlament Europeu, que ja va incidir en el tema de l'oficialitat del català. I, per tant, esperem, doncs, que també altres grups s'hi sumin.

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per defensar-les, té la paraula l'honorable senyora Carme-Laura Gil.

La Sra. Gil i Miró

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora Roca, les nostres esmenes són respectes al punt 4.

Quan fem l'esmena al punt 4 de la seva Moció, el que volem és treure una lectura plana d'aquell article del projecte de tractat de la constitució nova, que ha de ser de la Unió Europea. La lectura plana de l'article de què vostè fa menció, sense cap altra referència, podria donar-nos tan sols una traducció o una versió del tractat de la constitució en català, i aquesta seria autèntica.

És per això que com un recordatori jo feia menció d'uns altres dos articles, com vostès veuen. El primer article, el 8.2, és aquell que dóna sentit al 4, perquè diu: «Dono un dret a tots els ciutadans i ciutadanes de la Unió a formular peticions al Parlament Europeu, a recórrer al defensor del poble europeu, a dirigir-se a les institucions i organismes consultius de la Unió en una de les llengües de la Constitució i rebre una contestació en aquesta mateixa llengua». Això és el que fem aquí, perquè no hi hagi una lectura planera que vulgui dir: «Haremos lo posible», i ens trobem només amb una traducció autèntica.

I això que li he llegit no vol dir que la llengua catalana serà llengua oficial a la Unió Europea. No voldrà dir..., ja li ho he llegit; és un pas endavant, però no és dir que és llengua oficial. I per això nosaltres introduïm com a esmena un article que no invalidava demanar la inclusió, perquè el manteníem, sinó que demanàvem

que se segueixi promovent l'oficialitat de la llengua catalana a la Unió Europea.

I vostè, senyora Roca, sorprenentment, ens ha dit que no ho acceptava. No sé si ara canviarà, però ens ha dit que no ho acceptava. I jo el que li vull dir és que aquesta, com vostè sap molt bé, i tots els diputats i diputades d'aquest Parlament, és una reivindicació del poble català permanent i viu. I vostè, amb el seu «no» simplement a dir que es promogui, simplement això, el que està fent és dipositant-lo en la zona boirosa de l'oblit d'aquest Parlament. Però nosaltres mai no ho permetrem.

Però hi ha quelcom més (*remor de veus*): vostè també ho diposita en el fons de la consciència nacionalista, política i ètica d'Esquerra Republicana de Catalunya, que ho té, com és lògic que ho tingui, en el seu programa. Però els recordo que també ho tenen en el seu programa i de manera privilegiada vostès, també ho tenen al Partit Socialista en aquell lloc d'honor que és l'últim paràgraf del seu programa de política lingüística, que diu: «Reivindicarem, assolirem, voldrem que la llengua catalana sigui llengua oficial.»

I això no vol dir que nosaltres li anem a dir «no» a aquesta Moció. Ja li ho havia dit a vostè: no ens permetem a nosaltres mateixos fer un pas endavant, però estarem tan amatents que..., ja que tampoc ni han acceptat, no han acceptat ni allò que diu el tractat i que dóna sentit al 4, a la lectura del 4, no ho han acceptat, estarem amatents, perquè vostès han fet el mateix al Congrés de Diputats, i han dit: «Demanem que siguin llengües oficials posant-los en aquest article.» És un error, perquè en aquest article l'únic que hi ha és el reconeixement d'un dret –d'un dret– de no tots els ciutadans de la Unió, però d'un dret que queda limitat per l'article 4, i de cap manera no és donar l'oficialitat a la llengua catalana, a la llengua de la nostra nació a la Unió Europea.

El president

Té la paraula seguidament, per intervenir i fixar la posició del seu Grup Parlamentari, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Francesc Boya.

(*Remor de veus.*)

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, amb més humilitat de la que ha utilitzat la senyora Carme-Laura Gil..., perquè jo crec que en aquest tema, senyora Carme-Laura Gil, vostès tenen els peus de fang, tenen els peus de fang en aquesta qüestió, i jo crec que el to que vostè ha emprat és un to vehement, perquè estic segur que parla amb absolut convenciment, però que, en tot cas, permeti'm que li digui que els avenços que estem fent en matèria de català en aquests pocs mesos del nou Govern d'Espanya són molts més dels que vostès han fet en aquests vint-i-tres anys de govern i de pactes tàctics amb el Partit Popular. (*Fora rumor de veus.*) Per tant, jo crec que com a mínim li ha de merèixer el respecte del dubte.

Per tant, nosaltres, senyora Maria Mercè Roca, votarem, com no podia ser d'una altra manera, aquesta Moció, votarem favorablement aquells punts que vostè ja ha esmentat, que parlen de la promoció de l'ús social de

la llengua catalana; de l'oportunitat necessària de reconèixer la llengua per a tots aquells ciutadans que s'incorporen a la nostra societat; del reconeixement, com no podia ser d'altra manera també, de la tasca feta pel Consorci de Normalització Lingüística, i d'aquell punt 4 que en aquest moment és l'objecte del debat, que està sotmès en aquesta Moció, en aquesta esmena que ha presentat el Partit Popular, i que, en tot cas, jo crec que realment és el motiu de la reflexió política que pot portar aquesta Moció, no?

I, en tot cas, certament, ara tenim una oportunitat històrica de fer un avenç molt substancial en el que és el reconeixement de la nostra llengua a Europa, i estem a punt de fer-lo. I, per tant, jo crec que hi ha visions d'aquesta realitat que en aquest moment tenen un excés de crítica i que es corresponen, jo crec, més a una qüestió tàctica que pot tenir l'oposició per fer desgast al grup del Govern, que no pas a una visió realista de la nova situació.

Perquè, realment –realment–, en aquest moment hem entrat en un nou temps d'esperança que molts de vostès no volen reconèixer ni volen veure, perquè reconèixer això és reconèixer el seu error de bona part d'aquests vint-i-tres anys. I li ho deia abans, senyora Carme-Laura Gil; és a dir, nosaltres hem canviat un suport tàctic a un govern per fer una aposta decidida pel Govern d'Espanya, i ho ha fet Esquerra Republicana amb nosaltres, d'alguna manera, votant un president que compleix les seves paraules i complirà aquesta paraula, perquè també ho va dir al debat d'investidura, i va explicitar el compromís d'aquest Govern que el català fos una llengua considerada a Europa.

Podem entrar en la disquisició en què vostè ha entrat en aquest moment, sobre si aquest article reconeixerà explícitament l'oficialitat del català o no. El conseller en cap ho va dir també amb molta claredat aquí; sí, ho va dir amb molta claredat aquí. Va dir que en aquest moment hi haurà una llista de llengües reconegudes a Europa, hi haurà unes llengües que seran llengües de treball. I, per tant, jo crec que aquesta Moció ho recull perfectament, i nosaltres jo crec que hem fet una aposta decidida perquè en aquest país i aquest Estat es reconegui la seva pluralitat, i el reconeixement de les llengües forma part d'aquesta pluralitat.

Per tant, jo crec que la tasca feta fins ara és una tasca que hem de reconèixer, i l'hem de reconèixer, illustre diputat senyor Rafa López, als que han fet possible això. Jo no vull treure-li aquests mèrits que vostè ha esmentat i que, certament..., bé, vostè els ha dit des d'aquesta tribuna, i jo no el contradiré pas. Però l'avenç que hem fet en aquests pocs mesos de Govern socialista a Espanya ha suposat un canvi abismal, un canvi radical, de la situació que teníem fins ara, a la situació que hem plantejat en aquest moment.

Per tant, nosaltres votarem contràriament a les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió i, en tot cas, donarem suport a l'esmena que vostè ha presentat, atenent que, certament, en aquestes matèries el que és important i és bo que preservi aquest Parlament és el màxim consens possible per tal que la política lingüística d'aquest país estigui per sobre, diguem-ne, del que és el debat partidari i sigui realment una qüestió de país,

per tal que la nostra llengua sigui reconeguda i sigui normalitzada.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. En qualsevol cas, només recordar-li que la decisió d'acceptar o no les esmenes és del grup proposant de la Moció.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la illustre senyora Dolors Camats.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Des del nostre Grup donarem suport a la Moció tal com està proposada. Nosaltres entenem que el català és la nostra llengua i és la nostra voluntat, a més a més, que ho continuï sent. I, per tal que això sigui així, entenem que el reconeixement i l'ús social són dos trets bàsics i indispensables; un reconeixement que ha de ser a la nostra terra, que ha de ser també a l'Estat espanyol i que ha de ser també a nivell europeu.

Això només serà possible si fem una aposta decidida, primer de tot, per l'ús social, tal com es menciona a la Moció: perquè sigui una llengua a les aules, però perquè sigui també una llengua als patis; perquè estigui en els menús, però perquè es parli també a les barres, i, en definitiva, perquè sigui una llengua present a les exhibicions de castellers, però també a la Feria de Abril.

Una aposta per fomentar-ne i recolzar-ne l'ús, i això vol dir, evidentment, mitjans. El millor que tenim possiblement és l'escola, però també els mitjans de comunicació i altres hi tenen una forta responsabilitat. Però, afortunadament, el país s'ha dotat d'altres instruments, i el Consorci per la Normalització Lingüística n'és un de fonamental, especialment per a la normalització de les persones adultes que avui, d'una forma destacada, provenen de fora del nostre país, no coneixen la nostra llengua i tenen ganes d'aprendre-la. Això sí, cal que les entitats membres del Consorci –i també s'explicita en la Moció– compleixin les seves obligacions, i relançar la seva tasca i donar un major suport econòmic per aconseguir que realment aquest Consorci faci la feina de garantir el reconeixement, l'ús i la divulgació del català.

També deia que el futur del català depèn principalment del seu reconeixement. Nosaltres creiem que mai com ara s'obre una situació positiva i esperançadora en aquest sentit, malgrat que hi hagi gent que lamenti o sembli que lamenti la situació que ara es produeix, i sembla que li sàpiga greu no el què sinó qui ho fa. En tot cas, creiem que el reconeixement ha d'existir tant a l'Estat espanyol com a les institucions europees; un reconeixement que no pot quedar-se, evidentment, en bones paraules ni en declaracions d'intencions, sinó que ha de suposar garantir el dret d'ús efectiu del català en aquestes institucions. I nosaltres també estarem amatents i vetllant perquè així sigui.

Finalment, volem mostrar la satisfacció perquè, pel que sembla, es podrà produir un consens amb totes..., en aquesta Moció. Creiem que en totes aquelles iniciatives

que, com aquesta, promoguin i recolzin l'ús i el reconeixement de la nostra llengua hem de buscar aquest consens més enllà de les posicions estratègiques i partidistes de cadascú. I és per això que nosaltres votarem a favor de la Moció.

Gràcies.

El president

Té la paraula, seguidament, per pronunciar-se sobre les esmenes, la il·lustre senyora Maria Mercè Roca.

La Sra. Roca i Perich

Senyor president, senyores i senyors diputats, moltíssimes gràcies per la voluntat de tots els grups de sumar-se a aquesta iniciativa que ens sembla tan important, per la voluntat de consens en una qüestió vital com és la llengua catalana. Estem molt contents i considerem que ha estat un gran èxit de tots, de tota la cambra. Moltes gràcies.

Nosaltres volem la plenitud de la llengua catalana, des de fa molt de temps la volem i la continuem volent. En aquest moment històric, s'està debatent el text definitiu de la nova constitució europea i el treball per a l'oficialitat com a objectiu major s'està fent d'acord amb els termes d'aquesta discussió. La inclusió del català a la llista d'idiomes recollida en l'article 4.10 és contribuir d'una manera decisiva i gairebé definitiva que l'oficialitat del català a Europa sigui, d'aquí a molt poc, una realitat.

Perquè el fet que el text de la nova constitució sigui també en català no és només una simple traducció, eh? El català tindrà validesa jurídica, i això implica una cosa tan important com que el català a Europa tindrà rang de llengua, passarà a existir com a llengua europea, començarà a ser. I fins ara hem estat molt lluny de pensar que això podria ser possible. Aquest és, a parer nostre, el punt més difícil d'aconseguir i pensem, estem convençuts i tenim esperança que la resta vindrà, caurà pel seu propi pes.

I què és la resta? Doncs, la resta vol dir traduccions, vol dir l'ús que els ciutadans en podran fer i tot un seguit de polítiques lingüístiques i culturals. Doncs, la resta vindrà sola, per aquest simple –i dir «simple» és una gosadia, ja ho sé– fet de la inclusió del català a l'article 4.10. I més endavant podem discutir tots –m'agradaria que ho discutíssim tots, eh? –i acabar de perfilar junts l'estatus definitiu que volem per al català a Europa.

Ara les circumstàncies ens donen l'oportunitat de tornar-ho a intentar. S'ha intentat moltes vegades, s'ha intentat de baix a dalt, ho han intentat vostès durant molt de temps, no se n'han sortit, i no dubto que volien sortir-se'n, eh? Provem-ho diferentment, si us sembla: fem-ho ara de dalt a baix, aprofitant el moment que vivim ara,

que és el primer moment, la primera vegada que som capaços d'influir el Govern de l'Estat espanyol.

Ara, aquesta lluita del reconeixement per la via de la inclusió és una lluita que hauríem de fer tots junts, com sembla que hi ha la voluntat de fer, tots junts. Crec que val la pena, eh? Jo estic convençuda que tots volem arribar allà mateix, i el cert és que ens agradaria que aquest camí fos transitat per molta gent.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyora diputada, perdoni, no m'ha quedat clar...

La Sra. Roca i Perich

Perdoni, m'he descuidat de donar la transacció.

El president

Gràcies. *(Pausa.)* La transacció... Senyora diputada, perdó, la transacció se sustenta en quines esmenes?

La Sra. Roca i Perich

El punt quatre de la primera part de la Moció és nou, ha canviat a proposta del Partit Popular.

Gràcies.

El president

D'acord. Llavors, només una qüestió pràctica: haurien de firmar la transacció els grups que...

La Sra. Roca i Perich

No està signada?

El president

No està signada. El senyor Huguet sí que l'ha signada, però la resta no.

Tots els portaveus coneixen el text de la transacció?

(Pausa.)

Posem, doncs, a votació l'esmentada Moció, que s'ha vist reflectida amb aquesta transacció.

(Pausa.)

Bé, doncs, ara sí que posem a votació aquesta Moció.

Comença la votació.

Aquesta Moció, doncs, ha estat aprovada per la unanimitat dels presents: 124 vots a favor.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i cinc minuts.